

آموزش

متن نظم بدیع ۲

این جزوی امانتی است
مخصوص جامعه بهائی است

"... در جمیع احوال عباد را وصیت نمودیم به امانت و دیانت ..."

اشراقات

تذکرات:

- ۱ - روی جزوات چیزی ننویسید.
  - ۲ - از علامت‌گذاری - حتی با مداد - اجتناب فرمائید.
  - ۳ - رعایت پاکیزگی در حفظ جزوات بشود.
  - ۴ - راس موعد مقرر و پس از پایان نیمسال ، جزوات متون درسی را به دوستان معارف محل مرجع فرمایید.
- * رعایت این نکات بدین سبب ضروری است که دوستان دیگر شما نیز قرار است از این متون بعدا استفاده کنند.

فهرست منابع :

صفحات

- ۱
- مجموعه نصوص درباره بیت العدل اعظم
  - ۲
  - نمودار مجہودات بیت العدل اعظم
  - ۱۲
  - دوائر و لجنات بیت العدل اعظم
  - ۱۵
  - ضمیمه دارالتبليغ بین الملکی
  - ۱۶
  - موقعیت فرد در تشکیلات اداری
  - ۱۸
  - ضیافات نوزده روزه
  - ۲۰
  - اختیارات و وظایف محافل روحانیه
  - ۲۷
  - پیام منیع بیت العدل اعظم مورخ ۱۹ می ۱۹۹۴
  - ۳۱
  - انتخاب بهائی
  - ۴۸
  - اقتباس از کتاب نظم اداری (طرح مکاتبه‌ای) و خصائل اهل بها و فرائض اصحاب شور
  - ۵۵
  - شرایط مشورت در تشکیلات بهائی - ماخوذ از کتاب خصائل اهل بها و فرائض اصحاب شور و کتاب نظم اداری (طرح مکاتبه‌ای)
  - ۵۶
  - مناسبات محافل و افرا - ماخوذ از کتاب خصائل اهل بها و فرائض اصحاب شور
  - ۶۳
  - تنبیهات اداری
  - ۶۶
  - اینیه حول قوس
  - ۷۳

حضرت عبدالبهاء می فرمایند: "حق جل جلاله ی فعل ما شاء
است و هیچ چیز قادر به انہدام عهد و پیمان اونیست و نمی-
تواند الطاف اور اسد نماید و با مخالفت امر او کند او به اداره
خود هر چه خواهد می کند و بر کل اشیا قادر است ."
(ترجمه) دستخط معهد اعلی ج ۱ ص ۱۲۲

مجموعه نصوص درباره بیت العدل اعظم

۱- کیفیت تشکیل (طریق انتخاب، رمز بنیان، محل استقرار)

حضرت بها الله می فرمایند:

"ید قدرت الهیه امر نازنین را براساس متین و محکم استوار فرموده که طوفان انقلابات عالم
کون بنیان آن را هرگز منهدم ننماید و اوهام بشر، بنیاد آن را متزلزل نسازد ."
(ترجمه) دستخط معهد اعلی ج ۱ ص ۱۲۲

حضرت بها الله می فرمایند:

"این امر مبوم، از جبروت قدم از برای اهل عالم عموماً" و اهل مجالس خصوصاً" نازل شده چه که
اجرای اوامر و احکام و حدودات منزله، در کتاب به رجال بیوت عدل الهی تفویض شده و این حکم
سبب اعظم از برای اتحاد و علت کبری است برای مخالفته و وداد من فی البلاد ."

امرو خلق ج ۴ ص ۲۷۸

حضرت عبدالبهاء می فرمایند:

"وبیت عدل عمومی که به انتخاب عموم تا سیس و تشکیل شود، در تحت حفظ و صیانت جمال
ابهی و حراست و عصمت فائض از حضرت اعلی روحی لهمال الدعا است ۰۰۰ اما بیت العدل الذي
جعل الله مصدر كل خیر و مصوناً من کل خطأ باید به انتخاب عمومی یعنی نفوس مومنه تشکیل
شود ۰۰۰ و مقصد بیت عدل عمومی است یعنی در جمیع بلاد بیت عدل خصوصی تشکیل شود و آن
بیوت عدل بیت عدل عمومی انتخاب نمایند ۰۰۰"

ارکان نظام بدیع ص ۲۲۳

حضرت عبدالبهاء می فرمایند:

"وبیت عدل اعظم به ترتیب و نظامی که در انتخاب مجالس ملت در اروپا انتخاب می شود
انتخاب گردد و چون ممالک مهتدی شود، بیوت عدل ممالک، بیت العدل اعظم را انتخاب نماید
مکاتیب عبدالبهاء ج ۳ ص ۵۰۱"

حضرت ولی امر الله می فرمایند:

"آنچه در هویت این امر ابدع اکرم مستور و به تدریج از حیز غیب به عرصه، شهود خواهد آمد،
اول و اعظم آن، تا سیس دیوان عدل الهی است که اعلی ذروه، قصر مشید نظم اداری امر الله

محسوب و باید در جوار قبله، اهل بها، و مرکز روحانی آئین یزدانی استقرار یابد."

قرن بدیع ج ۴ ص ۲۸۶

حضرت ولی امرالله می فرمایند:

"الحمد لله آفتاب عدل از افق بها، الله طالع شد، زیرا در الواح بها، الله اساس عدلي موجود
که از اول ابداع تا حال به خاطر خطر ننموده" همچنین "خیمه، هستی بر ستون عدل قائم
است نه بخشش و فضل و حیات انسانی بر بنیان عدالت استوار است نه اغماض و ستر."

(ترجمه) ظهور عدل الٰی ص ۵۹

حضرت ولی امرالله می فرمایند:

"آنچه از حیث اصول، راجع به کیفیت انتخاب، قلم میثاق تصویح فرموده، آن است که باید
محافل مرکزی روحانی بهائیان که من بعد به بیوت عدل خصوصی معروف و موصوف خواهند گشت
خود مستقیماً" اعضاً بیت عدل اعظم الٰی را انتخاب نمایند. ۰۰۰ پس معلوم و واضح گشت که
بر حسب تعلیمات مقدسه حضرت عبدالبها، بیوت عدل خصوصی که در وقت حاضر به محافل مرکزی
روحانی معروف و مشهورند، منتخب منتخبینند و ارکان بیت عدل اعظم الٰی، منتخب منتخب
منتخبین."

"توقیعات مبارکه ج ۲ ص ۸۹"

حضرت ولی امرالله می فرمایند:

"اعمده، محافل مقدسه مرکزی اهل بها، متدرجاً" براس اساس متین و زین محافل محلیه
روحانیه در هر کشوری، ثابت و استوار گردد و براین اعمده مجلّله قصر مشید بیت العدل اعظمش
مرتفع و منصوب شود و در قطب امکان سر برافرازد و وحدت اهل بها، را بر روی زمین من اقصاهما
الى اقصاهما محقق و مجسم سازد." ۰۰۰

"ارکان نظم بدیع ص ۲۲۷ - ۲۲۶"

حضرت ولی امرالله می فرمایند:

"و به تاء سیس مرکز منفرده که به منزله نقاطنده متوكلا" علی الله مبادرت نمایند و این
مواکز منفرده را به اسرع ممکن در نتیجه تبلیغ و هدایت نفوس قول "و عمل" به جماعات که به
منزله حروفاتند تبدیل نمایند و جماعات را متعاقباً" به محافل محلیه که به مثابه کلمات تمام‌تند
تبدیل دهند و در ازدیاد این محافل روحانیه محلیه در ممالک مختلفه متادیا" همت بکمارند تا
وسائل انعقاد انجمنهای شور روحانی متدرجاً" به کمال متنانت، فراهم گردد و ارکان دیوان عدل
الٰی مرتباً منصوب شود و براین ارکان قبه بنیان الٰی که بیت عدل اعظم و به مثابه کتاب مبین
است، مرتفع گردد و موءسسات نظم بدیع الٰی به این تاج مفترض عظمی متوج گردد و در دامنه،
کرم الٰی جبل الرب در مقر معین استقرار یابد."

"ارکان نظم بدیع ص ۲۳۰"

در خصوص انتخاب بیت العدل اعظم در نظامنامه، معهد اعلیٰ چنین آمده است :

" بیت العدل اعظم مرکب از ۹ نفر عضو از رجال است که به شرح ذیل از میان افراد جامعه، بهائی انتخاب شده باشند :

بند اول : انتخابات : اعضاء بیت العدل اعظم به وسیله، اعضاء محافل روحانیه ملییه در مؤتمری به نام انجمن شور روحانی بین المللی با ابدا، رای سری انتخاب خواهند گردید.
الف - انتخابات بیت العدل اعظم، هر پنج سال یکبار صورت می‌گیرد مگر اینکه در این باره،
بیت العدل اعظم قرار دیگری نهند. "

" اarkan نظم بدیع ص ۳۲۹ - ۳۲۸ "

۲ - مقام و منزلت :

حضرت بیهاء الله می فرمایند :

" اشراق هشتم، این فقره از قلم اعلیٰ در این حین مسطور و از کتاب اقدس محسوب امور ملت معلق است به رجال بیت العدل الهی، ایشانند امنا، الله بین عباده و مطالع الامر فی بلاده . . . .
چونکه هر روز را امری و هر حین را حکمی مقتضی، لذا امور به بیت العدل راجع تا آنچه را مصلحت وقت دانند معمول دارند، نفوسيکه لوجه الله بر خدمت امر قیام نمایند، ایشان ملهمند به الہامات غیبی الهی، بر کل اطاعت لازم . . . . امور سیاسیه کل راجع است به بیت العدل و عبادات بما انزله الله فی الكتاب . " اشراقات ص ۷۹ "

حضرت عبدالبهاء می فرمایند :

" کتاب اقدس، مرجع جمیع امو احکام الهی در آن مصرح، احکام غیر مذکور راجع به قرار بیت العدل، دیگر اسباب اختلافی نه و من یتعدد ذلك فاولئک هم الناعقون واولئک هم الظالمون و اولئک هم الاعداء المبغضون . زنهار زنهار نگذارید نفسی رخنه کند و القا، فتنه نماید. اگر اختلاف آرائی حاصل گردد، بیت عدل اعظم فوراً حل مشکلات فرماید و اکثریت آراء آنچه بیان کند صرف حقیقت است، زیرا بیت عدل اعظم در تحت حمایت و عصمت و عفت سلطان احادیث است و او را صیانت از خطای فرماید و در ظل جناح عفت و عصمت خویش محافظه نماید و هر کس مخالفت کند، مردود گردد و عاقبت مقهور شود . " اarkan نظم بدیع ص ۱۸۹ "

حضرت عبدالبهاء می فرمایند:

"مقصود این است که قبل از الف کسی سزاوار تکلم به حرفی نیست ولو مقام ولايت باشد مكتاب اقدس
مرجع جميع ام و احکام الهی در آن مصرح، احکام غیر منکوره راجع به قرار بیت العدل دیگر
اسباب اختلافی نه ..." ۱۶۴

(ترجمه) دستخط معهد اعلی ج ۱ ص ۱۶۴

حضرت عبدالبهاء می فرمایند:

"... و بیت عدل عمومی که به انتخاب عمومی تأ سیس و تشکیل شود، در تحت حفظ و صیانت
جمال ابھی و حراست و عصمت فائض از حضرت اعلی روحی لھما الفداست . آنچه قرار دهنده من
عندالله است من خالقه و خالفهم فقد خالف الله ومن عصاهم فقد عصى الله ... اما بیت العدل
الذی جعله الله مصدر كل خیر و مصونا" من کل خطاء باید به انتخاب عمومی یعنی نفوس مومنه
تشکیل گردد ۱۸۹ و ۱۹۰ " ۱۸۹ و ۱۹۰

و نیز می فرمایند:

"و همچنین ملاحظه نشود که بیت العدل به فکر و رأی خوبی قراری دهنده، استغفار لله بیت
العدل اعظم به الہام و تایید روح القدس قرار و احکام جاری نماید زیرا در تحت وقايت و حمایت
و صیانت جمالقدم است . آنچه قرار دهد اتباعش فرض مسلم و واجب متحتم بر کل است ابسا" ۱۹۱ - ۱۹۲
مفری از برای نفسی نه " ۱۹۱ - ۱۹۲

حضرت عبدالبهاء می فرمایند:

"... حکم مفروض و امر واجب آن است که از قلم اعلی صادر و یا به قرار بیت العدل عمومی حاصل
گردد . اما ما ماً موریم نه آمر، مکلفیم نه مکلف، هذا حقيقة شریعة الله و اساس دین الله ..."
"ارکان نظم بدیع ص ۱۹۴"

و نیز می فرمایند:

"باید کل اقتباس از مرکز امر و بیت العدل نمایند و ماعداها کل مخالف فی ظلال مبین ۳۰۰" ۱۹۰
"ارکان نظم بدیع ص ۱۹۰"

و نیز می فرمایند:

"بگوای مردم براستی بیت العدل اعظم در ظل جناح پروردگار مهربان و بخشندۀ و تحت عنوان و
حمایت اوست . به یاران ثابت قدم خود امر فرموده است که از آن هیئت مجلّه مقدّسه، مطاعه که
اقتفدارش من عندالله و مستعد از ملکوت اعلی و احکامش ملهم و روحانی است اطاعت کنند ."

دستخط معهد اعلی ج ۱ ص ۳۰۸

حضرت ولی امرالله می فرمایند:

"کلمه مبارکه " انه یلهمم مايشا " اطمینان صريح حضرت بها الله به این نفوس است و

بنابراین فقط این هیئت مهابط هدایت والهامت الهیه اند، نه انتخاب کنندگان که راساً و یا غیر مستقیم ایشان را انتخاب می نمایند و این الهام همان روح حیات و حافظه های این ظهر اعظم است . " دستخط معهد اعلی ج ١ "

و نیز می فرمایند :

" ۰۰۰ این معهد اعلی سرچشمہ اقدامات و اجرایات کلیه بهائیانست . "

منتخبات توقيعات ص ۹۳ خطاب به احباب ایران

و نیز می فرمایند :

" تصمیمات آن موسمه به هیچوجه و صورت با وصایا و الواح حضرت بهاءالله مغایرت ندارد . " دستخط معهد اعلی ج ۱ ص ۱۶۹ "

و نیز می فرمایند :

" اما آنچه در هویت این امر ابدع اکرم مستور و به تدریج از حیز غیب به عرصه شهود خواهد آمد اول و اعظم آن تأ سیس دیوان عدل الهی است که اعلی ذروه، قصر مشید نظم اداری محسوب و باید در جوار قبله، اهل بها، و مرکز روحانی آئین بیزانی استقرار یابد . "

(ترجمه) قرن بدیع ج ۴ ص ۲۷۶

حضرت ولی امرالله می فرمایند :

" و چون بیت العدل عمومی تأ سیس شود، آنچه قرار دهد من عنده است و تحت صیانت و عصمت و حراست جمال ابهی . " ۰۰۰

ارکان نظم بدیع ص ۱۹۵ و ۱۹۶

و نیز می فرمایند :

" و چون واضح و مؤس قوانین و احکام غیر منصوصه در کتاب الهی یعنی بیت العدل عمومی تأ سیس گردد، ترتیبی جدید و قانونی محکم و متین و مشروعتی کامل تشریع نماید و تا سیس کند و تمام انجمن های یاران، چه خصوصی و چه عمومی چه داخلی و چه مرکزی کل درظل آن و مقتبس از آن و مؤس بخانند . " ارکان نظم بدیع ص ۲۱۸

حضرت ولی امرالله می فرمایند :

" ۰۰۰ معهد جلیل و بنیان قویم و رفیع المقامی که طبق آنچه از قلم شارع مقدس این امر اعظم در شأن آن عز نزول یافته و بدان نام و نشان منعوت گردیده مظہر عدالت کلیه، الهیه و مصدر صفات و سنوحات رحمانیه است، صفات و سنوحاتی که تحکیم و تنفیذ و صیانت و وقايت آن اعلی رسالت آن هیئت مقدسه را تشکیل می دهد . " ظہور عدل الهی ص ۵۷

و نیز می فرمایند :

" مرکز عظیم و معهد رفیع المناری که طبق نام و عنوان آن مظہر عدالت رحمانیه و حافظ و

حارس محدث ربانیه است، عدالت و محدثتی که بگانه عامل استقرار حکومت نظم و قانون و ضامن امن و امان در جهان پر همهمه و هیجان است ۰

" ظهور عدل الهی ص ۴۹ "

حضرت ولی امرالله می فرمایند:

" از آن سرچشمه نظم الهی ما، حیوان که کافل حیات ابدیه و دافع شرور و مکاره عالم ترابیه و شافی اقسام و علل مزمنه است، بر تمام اقوام و ملل متباینه، متباغضه، جهان جاری و ساری گردد ۰ " ارکان نظم بدیع ص ۲۰۰ "

و نیز می فرمایند:

" ۰۰۰ چون آن محور مرکزی اهل بہاء در نهایت جلال و اتقان استوار گردد، دوره، جدیدی رخ بگشاید و نعماء، والطاف سماویه از آن منهدر گردد و وعود کلیه جلوه نماید ۰۰۰ "

و نیز می فرمایند:

" ۰۰۰ حضرت عبدالبہاء در الواح وصایا از ما دعوت فرموده که نه تنها بدون قید و شرط نظم بدیع جهانی حضرت بہاءالله را بپذیرم، بلکه قدر و ارزش آن را در انتظار عالمیان مکشوف سازیم اگر قصد کنیم قدر و منزلت کامل آن را دریابیم، یا پس از این مدت کوتاهی که از زمان اشراق و طلوع آن گذشته بخواهیم مفهوم حقیقی اش را درک کنیم، اقدامی بیموقع و گستاخانه کردیم، بلکه باید تسلیم زمان شویم و به هدایت بیت العدل اعظم الهی اطمینان داشته باشیم تا مفهوم روشنتر و کاملتری از محتویات و آنچه را متنضم است، بdest آوریم ۰۰۰ "

(ترجمه) دستخطهای معهد اعلی ج ۱ ص ۱۷۷

و نیز می فرمایند:

" بواز درک نظم جهان آرای حضرت بہاءالله دو چیز لازم است: یکی مرور زمان و دیگر هدایت

بیت العدل اعظم ۰ (دستخط منیع معهد اعلی ج ۱ ص ۳۰۳)

معهد اعلی در پیام مورخ اکتبر ۱۹۶۳ خطاب به عالم بھائی می فرمایند:

" ۰۰۰ سلسله، عهد و پیمان حضرت بہاءالله از هم نگسته و از قدرت مکنونه و سیطره، محیطه اش نکاسته است. این امتیازات غلیظ دارای دو خاصیت بینظیر است که از عهود ادیان سابقه ممتازش می دارد. اول کلمة الله است که در این دور اعظم به طهارت اصلیه اش باقی و به تبیینات منصوصه، الهیه، غصن اعظم و غصن ممتازش موکد و واضح و از تصرفات عالم کون و فساد محفوظ و از کدورت تعالیم و عقاید مصنوعه، بشری مصدا و از استنباطات نامشروع و تفاسیر مراجع غیر منصوص، مبری، ثانی زلال هدایت الهیه است که از مجرای موسسه عظیمه ای جاری که حضرت بہاءالله بنفسه بنیانش را تأسیس و به اختیارات عالیه اش مخصوص و به هدایت محتویه مطمئنش فرموده است. موسسه ای که ضامن تمثیلت امور جامعه، انسان به مقتضای زمان است ۰ "

ونیز در دستخط ۲۷ می ۱۹۶۶ می فرمایند:

"بیت العدل اعظم که به فرموده، هیکل مبارک حضرت ولی امر الله در آینده ایام به عنوان "آخرین
ملجا، و بناءً مدنیت متزلزل و پرآشوب" مسحوب"."

"دستخط معهد اعلیٰ ج ۱ ص ۳۲۰"

۳ - وظایف و اختیارات :

حضرت بها، الله می فرمایند:

"... کلمة الله در ورق هشتم از فردوس اعلیٰ ۰۰۰ آنچه در حدودات در کتاب برحسب ظاهر نازل
نشده باید امنای بیت العدل مشورت نمایند، آنچه پسندیدند مجری دارند، انه یلهمم ما بشاء و
هوالمدير العليم ..."
"کلمات فردوسیه" ارکان نظم بدیع ص ۲۰۷

وینز می فرمایند:

"باید وزراء بیت عدل صلح اکبر را اجرا نمایند تا عالم از مصاریف باهظه فارغ و آزاد شود. این
فقره لازم و واجب، چه که محاربه اس زحمت و مشقت است."

"دریای دانش ص ۹۱"

حضرت عبدالبهاء می فرمایند:

"... و چون بیت عدل واضح قوانین غیر منصوصه از معاملات است، ناسخ این مسائل نیز تواند
بود، یعنی بیت عدل الیوم در مسئله‌ای قانونی نهد و معمول گردد ولی بعد از صد سال حال عمومی
تغییر کلی حاصل نماید، اختلاف ازمان حصول یابد، بیت عدل ثانی تواند آن مسئله، ثانویه را
تبديل به حسب اقتضای زمان نماید زیرا نص صریح الی نیست ..."
"ارکان نظم بدیع ص ۲۰۴"

حضرت عبدالبهاء می فرمایند:

"... اگر نزاع و جدال حاصل گردد، حکم راجع به بیت عدل است ..."

"ارکان نظم بدیع ص ۲۱۳"

و نیز می فرمایند:

"بیت العدل مصدر تشريع است و حکومت قوه تنفيذ، تشريع بایدمؤید به تنفيذ گردد و تنفيذ
باید ظهیر و معین تشريع شود تا از ارتباط این دو قوه بتبیان عدل و انصاف متین ورزین گردد و
اقالیم جنت النعیم و بهشت برین شود ..."

الواح وصایا، ارکان نظم بدیع ص ۳۱۴

حضرت عبدالبهاء می فرمایند:

"... کتاب اقدس مرجع جمیع ام و احکام الی در آن بصیر، احکام غیر مذکور راجع به قرار
بیت العدل. دیگر اسباب اختلافی نه ... زنها ر زنها نگذارید نفسی رخنه کند و القاء فتنه

نماید. اگر اختلاف آراثی حاصل گردد، بیت عدل اعظم فوراً " حل مشکلات فرماید و اکثریت آراء

آنچه بیان کند صرف حقیقت است " ۰۰۰ " ارکان نظم بدیع ص ۱۸۹

و نیز می فرمایند:

" ۰۰۰ اما بیت عدل الذى جعله الله مصدر كل خیر و مصوناً " من كل خطأ ۰۰۰ مرجع كل امور است و مؤسس قوانین و احکامی که در نصوص الہی موجود نه و جمیع مسائل مشکله در این مجلس حل می گردد ۰۰۰ مرجع کل کتاب اقدس و هر مسئله غیر منصوصه راجع به بیت عدل عمومی و بیت عدل آنچه بالاتفاق وبا باکثربیت آراء تحقق یابد، همان حق و مراد الله است من تجاوز عنه فهوممن احب الشفاق و اظهر النفاق و اعرض عن رب الميثاق " ۰۰۰ " ارکان نظم بدیع ص ۱۹۰ "

حضرت عبدالبہاء می فرمایند:

" ۰۰۰ و در آنچه اختلاف واقع یا مسائل مبهمه وبا مسائل غیر منصوصه مذکوره نمایند، هرچه تقرر یابد همان مانند نص است " ۰ " الواح و صایا

و نیز می فرمایند:

" من مبین آیات جمال مبارکم و منصوص قلم اعلى کل باید اطاعت نمایند. جمیع امور به مبین منصوص راجع و اما بعد رجوع کل به بیت عدل الہی است " ۰ " بداعی الاثار ج ۱ ص ۱۱۱ "

و نیز می فرمایند:

" ۰۰۰ تکلیف این عبد بیان نصوص قاطعه است و ماعداً آنچه در کتاب منصوص راجع به بیت عدل است " ۰ " امر و خلق ج ۴ ص ۲۹۱ "

و نیز می فرمایند:

" ۰۰۰ از میزان کلمه، بدغت سؤال نموده بودی، بدعت احکامی است که نص کتاب نه و بیت العدل عمومی تصدیق آن ننماید " ۰ " مائدہ، آسمانی ج ۲ ص ۱۰۵ "

حضرت عبدالبہاء می فرمایند:

" حضرت بها، الله فرموده اند که هرگاه اهلها، اختلاف کنند ولو درباره، خود بها، الله باشد. در صورت اختلاف هر دو باطنند و کل را به رجوع به بیت عدل امر فرمودند و قبل از آن امور را به مرکز میثاق راجع وكل را امر به اطاعت فرمودند " ۰۰۰ " امر و خلق ج ۴ ص ۳۰۷ "

حضرت عبدالبہاء می فرمایند:

" ۰۰۰ میترسم باز نفوس خود خواه اخلال در الفت و اتحاد احباب نمایند، اگر وقت مقتضی بود و تا سیس بیت عدل می شد، بیت عدل محافظه می نمود " ۰۰۰ " بداعی الاثار ج ۱ ص ۲۵۰ "

ونیز می فرمایند:

"... بعد از عبدالبها، هر وقت بیت العدل عمومی تشکیل شود، رافع اختلاف خواهد بود ..."

"نقل از نطق مبارک در ۱۹ جولای ۱۹۱۲ در ریورساید"
حضور مبارک

"هنگامیکه جناب یوسف ثابت وجدانی به حضرت عبدالبها، مشرف بودند، عرض کرد، قربانست گردم یکی دو نفر از مردمان بی دانش در همدان هستند و بعضی زمزمه ها دارند ... لوحی را سبب به جمالقدم داده وارائه داده بودند که در آنجا نعوذ بالله صراحتاً" تشتت و تفرق امر مبارک را به عدد "کلشئی" معین نموده، بهر وسیله ای بوده است سوادی به دست آورده به حضور مبارک ارسال داشته اند. فرمودند: از این قبیل بسیار پیدامی شود، تحریر ندارد، بیت العدل ذرست می کند، بیت العدل جمیع آثار الواح مقدسه را جمع نموده و به دقت ملاحظه کرده، حکم قطعی می نماید و هر کس حرفی بزنند، دندانش را می شکند ..."

"محاضرات ج ۱ ص ۳۲۵"

حضرت ولی امرالله می فرمایند:

"... بیت العدل عمومی جمیع امور امری جهان را متعدد ساخته، قوت می دهد، مرتب نموده و راهنمایی می کند زیرا این معهد اعلی سرچشم، اقدامات و اجرایات کلیه، بهائیان است ..."

"ارکان نظم بدیع ص ۱۹۶"

حضرت ولی امرالله می فرمایند:

"تکلیف شدیدم آن است که افکار را حصر نموده به تمام قوی و به مشورت احباب متوجهها" الیه و معتقداً "علیه تمہیدات مهمه، لازمه از برای تشکیل آن مرجعی که در مستقبل حلal مشکلات و واضح احکام و شرایع غیر منصوصه و مبین امور مبهمه است، حتی المقدور فراهم آورم ..."

"مائده، آسمانی ج ۳ - ص ۱۸"

بیت العدل اعظم الهی دریکی از دستخطهای منیع خویش به نقل از حضرت ولی امرالله می فرمایند:

"... این موءسه امور امریه را در سراسر جهان هدایت نماید و متشکل و هم‌آهنگ سازد و اوضاع و احوال را کلاً" مورد مطالعه، جدید قرار داده، وضع اصولی نماید که تا مدتی که مقتضی است امور امریه بروفق آن اداره گردد ..."

(دستخط معهد اعلی ج ۱ ص ۲۰)

حضرت ولی امرالله می فرمایند:

"ابنا، عصر حاضر زماناً" بسیار نزدیک به این اسناد الواح و مؤسسات می باشند. به طوریکه هیچیک قادر نیستند که ادعا نمایند کاملاً" به حکم مودوعه آن پی برده و به اسرار مکنونه آن بصیر شده باشند. نسل آتیه می تواند قیمت و اهمیت این شاهکار الهی را که یقدرت خلاق آن برای نصرت و غلبه، امر اطهرش در عالم ایجاد نموده، استنباط کنند ..."

ارکان نظم بدیع ص ۷۳

ونیز می فرمایند:

"مرجعی که در مستقبل حلal مشکلات و واضح احکام و شرایع غیر منصوصه و مبین امور مبهمه است ..."

"مائده، آسمانی ج ۳ ص ۱۸"

بیت العدال اعظم الحسین

عصر تکوین در اعظم الحسین

۱۹۷۸

۱۹۷۸

۱۹۷۸

نقشہ مشغول

محمد بن سالم

نقشیل محمد

مشتبه لوجی و دینیکا

- پیشنهاد رایزنگاری منطقی شرقی الازمی و حسنیستان
- اصلاح و تعمیر صفا و حنفی بیت عباده بالش
- اشباح رسید و نشیخ امام الطیبری محظوظ اعلم
- (اسماج رسید و نشیخ امام الطیبری محظوظ اعلم)
- (ادان و اقام در انتزاع و انتقال بسته العمل
- اعلم به مستدرکانی خود
- هر ریب مخدوش طافی ایسپیه حمل و حسین

نقشیل پنجین دوره
بیت العدال اعظم باحضور
۱۴۳ محل ملی رضوان ۱۹۷۸

- تأسیس دارالوقیس اجتماعی و اقتصادی
- تشکیل دائرة اطلاعات عمومی

کفار اسرائیلی

- ایجاد عصر دارالاسکنیت
- ایجاد اعتماد شناسی برای ۲۳ نفر
- تقویت یکدیگر خدمت و ساله مجاهد خصیحای طوریات
- افزایش و تقویت ملایمیت بین السلوی و اشتان آذربایجان
- سازمان غربی

- ایجاد عصر دارالاسکنیت
- ایجاد عصر دارالاسکنیت

- ایجاد بلم عذای رئیسی و کامل خوبی
- ایجاد ایجاد
- ایجاد بلم عذای رئیسی و کامل خوبی
- ایجاد بلم عذای رئیسی و کامل خوبی

معاونی بیانیه طلبی

انتشار پیام حد

لهم بیت العدال اعظم الحسین

- ایجاد اعتمادی دارالاسکنیت بین السلوی و میثکانی شاوری
- فرمی عصر دارالاسکنیت

۱۹۷۸

- ایجاد اعتمادی دارالاسکنیت
- ایجاد اعتمادی دارالاسکنیت

افتتاح بیه ایستگاه رادیویی هدید
تأسیس مؤسسه اقویٰ گرینگردی در
ایلات متحده آمریکا

- ایجاد اعتمادی دارالاسکنیت
- ایجاد اعتمادی دارالاسکنیت

۱۹۷۸

- ایجاد اعتمادی دارالاسکنیت
- ایجاد اعتمادی دارالاسکنیت

۱۹۷۸

سازمان اسناد و کتابخانه ملی

تخته شنبه ۱ ساله

انتساب ششیین دوره بیست -
الصل اعلم بالعصر ٨٦٣ هـ
محلی رضوان ١٩٢٥

مشهود است بین معاشران ایلی
و شاهزادگان همیشه باز

- اخراج ۳۲ ملیارد اوراگی تغییر کریں
- مبلغ استقرار یافتہ
- استقرار دوست ارتقا سان اور مہارساٹ
- وکیل احصائی تغییر مبارکبیت اکبر

استان همدان

تعمیر طرح ابتدی خود تدریس و مطالعه
کرمان
موقوفت باقیشده های طرعانی ساخته
ابتدی کوه کرمان تورهای کمپیوچن
تمهیزاتی نامهای

- آغاز تحقیقات نهادی اینستیتو موسس تعیل یکمیزین سال بعدی صدای اینجعی، اینجا ناتیجه موقتی است که اینستیتو را در میان این شیوه ای از پیری دارد - تغییراتی که اینستیتو از این شیوه برپرید -

سند متدوس

نکته سندوسه ساله

۱۶۹

تکشیفیہ پارسال

- مدت ملکت سلطان علیه فخریه شد و نایابیه دارا نمایند مثلاً اینجا الملک بتوانند پیدا نمایند بخلاف کدام کلمه رویه نمایند ملکه همان ملک مخصوصاً از آنها که در این ملک مخصوصاً	- مدت ملکت سلطان علیه فخریه شد و نایابیه دارا نمایند مثلاً اینجا الملک بتوانند پیدا نمایند بخلاف کدام کلمه رویه نمایند ملکه همان ملک مخصوصاً از آنها که در این ملک مخصوصاً
- ایجاد شرایی چهلت بعاثی در این ردیله رسی رعایت بدهی با خفر اسری کوشا نمایند	- ایجاد شرایی چهلت بعاثی در این ردیله رسی رعایت بدهی با خفر اسری کوشا نمایند
- افضل تکمیل استاد افسوس بوزان انگلیسی صدر نشان و نویسات اداره اسلامستان مشربیات کوه و پول	- افضل تکمیل استاد افسوس بوزان انگلیسی صدر نشان و نویسات اداره اسلامستان مشربیات کوه و پول
- افتخار برای بارگاهی سالمه بارگاهی و سلطان پنجه سالمه بارگاهی سالمه	- افتخار برای بارگاهی سالمه بارگاهی و سلطان پنجه سالمه بارگاهی سالمه
- افتخار شاید کان بست العدل اعلم از اعضا لهم بن شرسه طافی به عذر (اطیبیج بورنیک اسفنا بر انسان تبریزانه تا بکشان -	- افتخار شاید کان بست العدل اعلم از اعضا لهم بن شرسه طافی به عذر (اطیبیج بورنیک اسفنا بر انسان تبریزانه تا بکشان -
- نکله نیزه خوشیه بارگاهی سالمه کوشا	- نکله نیزه خوشیه بارگاهی سالمه کوشا
- شماره با خضریت یادی ایلارست ایمه طاوی مشتریان اینده شرمن سند بجانی همان	- شماره با خضریت یادی ایلارست ایمه طاوی مشتریان اینده شرمن سند بجانی همان

- پژوهی مدرس کمپین سلط مسعود صدرست بکمال نفس لوحندیه مدین اسلام دویان امدادست بداله رسمنی رعیبار	- پژوهی مدرس کمپین سلط مسعود صدرست بکمال نفس لوحندیه مدین اسلام دویان امدادست بداله رسمنی رعیبار
- افتخار شرایی چهلت بعاثی در این ردیله رسی رعایت بدهی با خفر اسری کوشا نمایند	- افتخار شرایی چهلت بعاثی در این ردیله رسی رعایت بدهی با خفر اسری کوشا نمایند
- حفل مدرس دینبات تام اعلی	- حفل مدرس دینبات تام اعلی

شماره با خضریت یادی ایلارست ایمه طاوی
مشتریان اینده شرمن سند بجانی همان

- پژوهی مدرس کمپین سلط مسعود صدرست بکمال نفس لوحندیه مدین اسلام دویان امدادست بداله رسمنی رعیبار
- پژوهی مدرس کمپین سلط مسعود صدرست بکمال نفس لوحندیه مدین اسلام دویان امدادست بداله رسمنی رعیبار
- پژوهی مدرس کمپین سلط مسعود صدرست بکمال نفس لوحندیه مدین اسلام دویان امدادست بداله رسمنی رعیبار

لجنات و دوائر بیت العدل اعظم

١- دارالانشاء :

این دایره مکاتبات بیت العدل اعظم را بر عهده دارد.

٢- لجنه‌های مهاجرت قاره‌ای :

پنج لجنه، مهاجرت قاره‌ای، برای قارات آسیا، اروپا، افریقا، امریکا، اقیانوسیه، زیر نظر بیت العدل اعظم به خدمات خود قائمند. وظیفه، این لجنات، رسیدگی به وضع نقشه‌های مهاجرتی در قاره تحت اشراف خود و دادن آمارهای لازم به بیت العدل اعظم است. این آمارها، معمولاً "به طور ماهیانه داده می‌شود. و در اختیار لجنات قاره‌ای قرار می‌گیرد. (نظیر مهاجرین اعزام شده، مهاجرین مستقر شده، مهاجرین تغییر مکان یافته و ۰۰۰)

٣- لجنات سمعی و بصری بین‌المللی :

مسئول امور سمعی و بصری در سطح جهانی است و اسلاید، ویدئو، پوستر و ۰۰۰ را در اختیار محافل روحانیه ملیه قرار می‌دهد.

٤- نمایندگی جامعه، بهائی در سازمان ملل متحد :

این نمایندگی که با دوائر غیر دولتی در سازمان ملل نظیر، سازمان اجتماعی، اقتصادی، علمی، فرهنگی ارتباط دارد و مقر اصلی آن در سازمان ملل است، ابتدا تحت اشراف محفل ملی امریکا به خدمات خود ادامه می‌داد ولی با پیشرفت امور، مستقل از زیر نظر بیت العدل اعظم به خدمات خود ادامه می‌دهد. این دفترداری شعبه‌ای در دفتر اروپائی سازمان ملل متحد است.

٥- دائرة، تحقیق :

این دائرة تحقیقاتی در مسائل مختلف از نصوص مقدسه براساس اوامر بیت العدل اعظم انجام می‌دهد و تاکنون نتایج این تحقیقات در اختیار جامعه، امر قرار گرفته است. از جمله این اقدامات می‌توان تعلیم و تربیت بهائی، عهد عمر تکوین، حقوق الله، مقام زن در امر ۰۰۰ را نام برد.

٦- دائرة اقتصادي، اجتماعی :

این دائرة به منظور هم آهنگ بودن فعالیت‌های اقتصادی اجتماعی جامعه، بهائی در سطح جهانی برای خدمت به نوع انسانی فعالیت می‌کند.

٧- دائرة، اطلاعات

این دائرة، مسئولیت دادن اطلاعات لازم در باره، امر بهائی را به گروههای روابط عمومی بر عهده دارد.

۸- دفتر جامعه بین المللی بهائی برای ترقی نسوان :

به سبب سعی وکوشش در اعتلای مقام نسوان در تعدادی از کشورها - علاوه بر شرکت احباب در طرح هایی که از طرف سازمانهای دیگر ترتیب یافته - موسسات امری، لجنات و دفاتری برای حفظ مصالح نسوان تشکیل داده اند . به تا رسیس این دفتر بین المللی در پیام رضوان ۱۵۳ بشارت داده شده است .

ضمیمه قسمت " دارالتبليغ بین المللی " مندرج در صفحات ۱۸۳ - ۱۸۸ اarkan نظم بدیع

دستخط معهد اعلی در خصوص وظایف و ازدواج اعضاء، رسمی موسسه دارالتبليغ بین المللی
"پیروان حضرت بہاءالله در سراسر جهان طرأ ملاحظه فرمایند :

یاران عزیز و محیوب ، طی دهسال دارالتبليغ بین المللی خدمات ذی ارزشی در مرکز جهانی امور انجام داده است و با کمال سرور اکنون مراحل اساسی جهت توسعه، این موسسه حیاتی برای نظم اداری حضرت بہاءالله را به اطلاع می رسانیم .

پس از صعود مصیبت بار جناب "پلھنی" فقط ۲ نفر از حضرات ایادی در ارض اقدس مقیم هستند اکنون تصمیم بر آن گرفته شده از جنابان دکتر علی محمد ورقا و "کولیز فدرستون" تقاضا شود که در انجام وظایف مخصوص حضرات ایادی مقیم ارض اقدس در صورت لزوم مثلًا "موارد نظیر نقش عهد شرکت نمایند . آنان می توانند این وظیفه را از طریق مکاتبه یا حضور متناوی در مرکز جهانی انجام دهند .

همچنین تصمیم گرفته شد تعداد اعضاء، رسمی دارالتبليغ به ۹ نفر ازدواج یابد . امّه موقعه خانم "فلورانس می بری" به علت بیماری مرکز جهانی را ترک خواهند نمود و خدمات بسیار ذی ارزش ایشان با این موسسه خاتمه می یابد . بنابراین ۴ نفر از هیئت مشاورین به عضویت این موسسه انتخاب شدند .

خانم دکتر "مکدانل کارنی" جناب "مسعود خمسی" ، "دکتر پیتر خان" و خانم "ایزابل صبری" که اکنون از آنان درخواست شده است که به ارض اقدس منتقل و به حضرات ایادی امّه البهاء روحیه خانم و جناب فروتن و حضرات مشاورین "آن لوئیز بوب" ، "هیویر دانبار" و "عزیز یزدی" ملحق گردند .

همچنین تصمیم گرفته ایم که همانگونه که قبلاً اطلاع داده شده است، یک دوره پنجساله برای اعضاء، مشاور دارالتبليغ تعیین نمائیم . هر دوره از ۲۳ می بلغاصله پس از تشکیل انجمن شور بین المللی بهائی آغاز می شود . دوره، فعلی در ۲۳ می ۱۹۸۸ خاتمه خواهد یافت . اگر به علی مسجد اعلی قادر به انتخاب اعضاء جدید در آخر هر دوره، پنجساله نباشد، مشاورین به خدمت خود تا زمانیکه انتصابات جدید عملی خواهد شد، ادامه خواهند داد .

با توجه به پیشرفت سریع امر که دوره، مجھولیت را پشت سر گذاشته است و تنوع فعالیتهای که یاران در بسیاری از نقاط در مسائل مختلفه نظیر تعلیم و تربیت، توسعه، روستایی، رادیو و روابط عمومی، مسائلی که توجه معهد را بیش از پیش به خود معطوف می دارد، بر عهده دارند، ما تصمیم برایین گرفته ایم که زمان برای دادن مسئولیت‌های بیشتری به دارالتبليغ در مسائل صیانت و ترویج امر مناسب است . وظائف مرکز جهانی اعم از آنچه قبلاً بر عهده داشته‌اند و آنچه که اکنون به آنها

محول شده است به قرار زیر است :

- قبول مسئولیت کامل برای هماهنگ نمودن، ایجاد تحرک و تنظیم و ترتیب امور هیا، تهای مشاورین و عمل به عنوان رابط بین این هیئت‌ها و معهد اعلیٰ.
- اطلاع کامل از وضعیت امر در سراسر جهان و دادن گزارش و ارائه پیشنهادات به معهد اعلیٰ و توصیه نمودن به هیا، تهای مشاورین براساس این اطلاعات.
- توجه تام به حفظ و صيانت امرالله.
- آگاهی کامل به امکانات توسعه، فعالیت‌های تبلیغی و زندگی اقتصادی، اجتماعی در داخل و خارج امر و آگاه نمودن معهد اعلیٰ و هیا، تهای مشاورین به این امکانات و ارائه پیشنهادات عملی.
- تعیین و پیش بینی نیاز به آثار امری، مهاجرین و مبلغین سیار و طرح نقشه‌های تبلیغی اعمم از منطقه‌ای و جهانی برای تصویب معهد اعلیٰ.
- تنظیم وظایف لجنات مهاجرت قاره‌ای.
- اداره معارف صندوق توکیل بین المللی.
- تنظیم بودجه، سالانه که به وسیله صندوق بین المللی بهائی در اختیار هیا، تهای مشاورین قاره‌ای جهت فعالیت‌های خاص تبلیغی و آثار امری و در صورت لزوم، تبعیغ به صندوقهای قاره‌ای قرار خواهد گرفت.
- انتقال وظائف و مسئولیت‌ها که در تصمیمات فوق ذکر شده است به تدریج با اسکان اعضاء جدید در ارض اقدس عمل خواهد شد. در وضع فعلی آنان مثل سابق عمل خواهد نمود.
- عنقریب دارالتبلیغ بین المللی به مرکز جدید که نزدیک بیت حضرت عبدالله است یعنی ساختمانی که مدتی مديدة به عنوان مسافرخانه غربی و سپس به عنوان مقر شورای جهانی بهائی و دربیست سال اخیر به عنوان مقر معهد اعلیٰ بوده است، منتقل خواهد شد. این مکان اکنون مناسبترین محل برای دارالتبلیغ بین المللی است، تا اینکه به مقر دائمی خود که در کوه کرمل در قرب دارالتشریع بنا خواهد شد منتقل گردد.

ما ضمیمانه دعا می‌کنیم که تصمیمات متذکره کنونی به زیور تاوییدات جمالقدم جل ذکرہ الاعظم، مزین گردد و مرکز جهانی بتواند به وضع موثری فعالیت‌های مجدانه و توان با ایثار یاران الله در هر نقطه، جهان در این سالیان سرنوشت ساز و توانم با مبارزه روحانی را که در برابر ما قرار دارد، تنظیم و ترتیب دهنده.

موقعیت فرد در تشکیلات اداری

فرد در جامعه، بهائی مقام و منزلتی خاص دارد، قدرت و ترقی و تدبیج جامعه به او وابسته است. اراده و آندیشه و تفکر و تدبیر فرد در اتخاذ تصمیمات و اعتلای جامعه موثر است. فرد بهائی بنفسه برخوردار از آزادی افکار و آندیشه و ابراز خلاقیت و ابداع نقشه‌ها و پیشنهادات شایسته در نظام بهائی است و چه بسا فردی با رفتار و کرداری موافق شاءن و مقام شریعت الله تمجید و تحسین دیگران را برانگیزد و اقبال افراد مختلف را به ظل امرالله موجب کرد یا بر اثر قیام یک فرد به خدمت امرالله و نشرنفحات الله اعتبار و حیثیتی خاص برای جامعه بدهست آید و در انتشار و اشتهرار دین الله موثر افتاد.

فرد بهائی به منزله واحد اساسی و سازنده سلسله تشکیلات عظیمه متینه امر بهائی محسوب می‌شود که عالم بشری را به سوی هدف متعالی وحدت سوق میدهد و بدون حمایت و قیام مستمر و مداوم افراد بهائی هیچ تصمیم و نقشه‌ای به نتیجه و ثمر نهایی منجر نخواهد شد.^۱

حضرت شوقي ربانی ولی امر بهائی در توصیف فرد بهائی می‌فرمایند قوله‌الاحلى: "فرد به منزله، تار و پود جامعه است که کیفیت و نفاست بافت آن بسته به اوست. او در حکم یکی از حلقه‌های بیشمار زنجیر محکم است که اکنون کره، ارض را احاطه نموده است. او بمنابه سنگ زیر بنای ساختمان است که نقل بنا و ثبات نظم اداری را که اکنون در هر قسمتی از دنیا استقرار یافته است تحمل و تضمین می‌کند. بدون حمایت قلبی و مداوم فرد بهائی هر تصمیمی که بوسیله محفل ملی یعنی هیئتی که بعنوان نماینده ملی آن جامعه انتخاب شده است اتخاذ شود محکوم به شکست خواهد بود. اگر چنین حمایتی از جانب افراد و تشکیلات جامعه درین شود حتی مرکز جهانی امر نیز فلک خواهد شد و نفس طراح نقشه ملکوتی نیز اگر چنانچه قادر وسائل مناسب جهت اجرای آن طرح باشد از نیل به مقصد خوبیش بازمی‌ماند."

بیت العدل اعظم در پیام منیع مورخ رضوان ۱۵۳ در این مورد می‌فرمایند:

"نقش و وظیفه فرد در خدمات امری حائز اهمیتی بی‌نظیر است. فرد است که روح ایمان را که اساس موفقیت در اقدامات تبلیغی و توسعه و پیشرفت جامعه است، زنده و نباش نگه می‌دارد. از حکم حضرت بهاءالله که فرد مومن را موظف می‌سازد که به تبلیغ امر مبارکش پردازد، مفری نیست و نمی‌توان آن را به یکی از موسسات امری محول نمود و هیچیک از آن امور موسسات نیز نمی‌تواند این وظیفه را بر عهده گیرد. تنها فرد بهائی است که می‌تواند استعدادهای را که مشتمل بر توانایی استفاده از ابتكارات شخصی، افتخار فرمتهای، ایجاد روابط دوستانه با دیگران، معاشرت و مصاحبت با سایرین، برقرار ساختن ارتباط با مردمان جلب همکاری سایرین در خدمات مشترک امری و اجتماعی، وبالاخره اجرای تصمیمات متذکر به وسیله هیأتها و موسسات امری است به کار گیرد. این وظیفه فرد بهائی است که" به جمیع وسائل ممکن متشبث شود و طرق مختلفه را به کمال دقیقت مطالعه قرار دهد تا به جلب افکار و حفظ علائق و تحکیم و تقویت ایمان نفوسي که دخولشان را در ظل امرالله طالب والحقشان را به جامعه، اسم اعظم شائق و آرزومند است توفیق یابد." (ترجمه) فرد بهائی برای حداکثر استفاده از قابلیات به عشقی که به حضرت بهاءالله

دارد و به قوه، عهد و میثاق و به نیروی محرکه دعا و مناجات و به الہامات و تعلیماتی که از مطالعه، نصوص مبارکه حاصل می‌گردد وبالاخره به قوای تقلیب کننده‌ای که در اثر کوشش در انطباق رفتار با احکام و اصول الهی در روح وجودانش ایجاد می‌شود متکی و متول می‌گردد. علاوه بر آینها به فرد بھائی که موظف به تبلیغ امرالله است این استعداد عطا شده که جاذب تاء بیداتی باشد که حضرت بھاءالله موعود کدا^۱ و عده فرموده‌اند: "تالله الحق من يفتح اليوم شفاته في ذكر اسم ربہ لينزل عليه جنود الوحي عن مشرق اسمی الحکیم العلیم وینزلن علیه اهل ملا، الاعلى بصحائف من النور" .

حضرت ولی امرالله ضرورت قطعی اقدام و ابتکار فردی بھائیان را مورد تاء کید قرار داده و توضیح فرموده‌اند که بدون پشتیبانی "صمیمانه و مستمر و سخاوتمندانه" افراد هر اقدام و هر نقشه، محفل روحانی ملی "محکوم به شکست" است و "مانع و رادعی" در راه حصول مقصد نقشه، ملکوتی مرکز میثاق ایجاد می‌شود. بعلاوه تاء بیدات حضرت بھاءالله "از هر فردی که بالحال در قیام به انجام وظیفه خود قصور ورزد، سلب خواهد شد." (ترجمه) بنابراین در مرکز و مدار هر پیشرفتی، فرد قرار گرفته است که قدرت اجرائی را در دست دارد و تنها فرد است که می‌تواند از طریق اقدام و ابتکار شخصی آن را به جریان اندازد. درباره احساس عدم لیاقت که بعضی اوقات مانع از قیام و اقدام افراد می‌شود در یکی از توقعات مبارکه حضرت ولی امرالله توصیه شده است که "علت عدمه ایرا که متنکر شدید عدم جراءت و ابتکار از طرف ااد و احساس حقارت است که مانع می‌گردد که با مردم مذاکره نمایند. دقیقاً" همین نقاط ضعف است که یاران باید بر آنها فائق آیند. زیرا چنین احساسی نه تنها آنان را از اقدام باز می‌دارد بلکه فی الواقع موجب می‌شود که شعله، ایمان در قلوبشان خاموش شود. فقط هنگامی که کلیه احباب الهی درک نمایند که هر یک از آنان قادر است در حد توانایی خود پیام الهی را ابلاغ نماید می‌توانند امیدوار باشند که به هدفی که مولا علیم و مهریان برایشان تعیین نموده است نائل گردند. هر فرد بھائی بالقوه مبلغ امرالله است. فقط کافی است آنچه را خداوند به او عطا نموده به کار برد و بدین ترتیب ثابت نماید که به رسالت خود وفادار است. (ترجمه)

با وجود اینچنین موقعیت اساسی و مهمی که فرد به جهت دارا بودن اختیارات و مسئولیت‌های وسیعه حائز است، باید متنکر بود که آرا و تصمیمات فقط از مجرای تشکیلات قابلیت تنفيذ پیدا خواهد کرد و به تنها یک هیچ فرد مأذون و قادر به اخذ تعمیم بجای تشکیلات نمی‌باشد.

عضویت در جامعه بھائی:

در نظامنامه بیت العدل اعظم چنین مندرج است: "جامعه بھائی مرکب از افرادی است که بیست - العدل اعظم آنان را واجد شرایط لازمه ایمان و عمل به موجب شریعت بھائی شناخته باشد. بند اول: یک فرد بھائی برای آنکه حائز شرایط رأی دادن و انتخاب شدن گردد باید بهسن بیست و یکسالگی بالغ شده باشد. بند دوم: حقوق و مزايا و وظایف افراد بھائي عبارتست از آنچه در آن باره در آثار مبارکه حضرت بھاءالله و حضرت عبدالبهاء و حضرت شوقي افندی منصوص و در قرارهای بیت العدل اعظم مقرر شده باشد."

۱- مأخذ از کتاب دوازدهم درس اخلاق ۲- جزوء نمونه حیات بھائی ص ۴۶ ۳- ارکان نظام بدیع ص ۳۲۵-۳۲۴

ضیافات نوزده روزه

۱- اهمیت ضیافات نوزده روزه:

ضیافات نوزده روزه از ابداعات حضرت اعلی است که مورد تصویب جمال مبارک قرار گرفته است.

چنانکه در کتاب مستطاب اقدس می فرمایند:

"قد رقم عليكم الضيافة في كل شهر مرة واحدة ولو بالماء ان الله اراد ان يبوء لفبيين القلوب
ولو باسباب السموات والارضين."

(ص ۱۷ کتاب اقدس چاپ بمیئ)

حضرت عبدالبهاء می فرمایند:

"ضیافات نوزده روزه از طرف حضرت باب تا سیس گردید و حضرت بها آن را در کتاب مستطاب اقدس تایید و تصویب فرمودند تا نفوس گردیدیگر مجتمع گردند و در ظاهر مراتب عشق و محبت خویش را ارائه نمایند. رموز الهی آشکار گردد مقصد از این اجتماع ظهور وحدت و انفاق است، تا بدین سبب قلوب کاملاً متحدد گردد و مساعد تهای متقابلهم متبادله تا سیس شود زیرا اعضاء عالم انسان تا با یکدیگر متحدد و متفق شوند بر ادامه حیات قادر نخواهند بود. همکاری و معافیت متقابله اساس جامعه انسانی است. بدون تحقق این دو اصل عظیم هیچ نهضت و قیامی تقدم و پیشرفت نخواهد داشت . . . ."

"مستخرجاتی از نصوص درباره ضیافات نوزده روزه ص ۸"

و در جای دیگر می فرمایند:

"هر روز ضیافات بزرگ و میهمانی های عظیم به منظور آسایش مادی و آرایش طعام تا سیس شود و مردمان از پاره ای اطعمه لذیذه و منابع مختلفه مشروبات استفاده می کنند تا اوقات رابه خوشی بگذرانند سپس مجالس رقص و خوشگذرانی شروع می شود. تمام این مساعی برای پذیرائی جسم است ولی اتحاد و دوستی احبا برای استفاده از حقایق الهیه است. برای شرکت در مائدۀ روحانی است برای روشن شدن مسائل معنوی است. برای بحث و گفتگو از تعالیم و وصایای الهی است. بکلی جنبه روحانی را دارد. امید من چنان است که جلسات ضیافات نوزده روزه کاملاً مستقر گردد و متشکل شود تا حقایق مقدسه که ماوراء این مجتمع است جمیع تعصبات و اختلافات را تحت الشاعر قرار دهد و قلوب را منبع و خزانه محبت الهیه قرار دارد حتی اگر کمتری سن احساسی بین نفوس موجود و نقیصه ای از وحدت و یگانگی مشهود بالمره مرتفع گردد.

"منتخباتی از آثار مبارکه درباره ضیافات ص ۹ و ۱۰"

حضرت ولی امر الله می فرمایند:

"این جلسات را می توان قلب هیکل جامعه محسوب داشت و چون به نحو مقتضی اداره گردد و افراد بهائی که کاملاً اهمیت آن را درک نموده در آن شرکت یابند می توان گفت در تجدید و

اعتلاء روح امر در نفوس و از دیاد ظرفیت برای اقدامات متعدد و مشترک ورفع هرگونه سوء تفاهم و استحضار از جمیع فعالیتهای بهائی محلی و ملی و بین المللی حائز نهایت اهمیت است "۰۰۰"
"نظمات بهائی قسمت یک ص ۶"

۲- اهمیت شرکت در ضیافت و نتایج حاصله:

حضرت عبدالبهاء می فرمایند:

"ای بندگان صادق جمالقدم، در هرکور و دوری ضیافت مقبول و محبوب و تمدید مائده به جهت احباب الہی مددوح و محمود علی الخصوص در این دور اعظم و کور کریم که نهایت ستایش را دارد زیرا از محافل ذکر الله و مجالس پرستش حق فی الحقیقت شمرده می شود. چه که در مجالس ضیافت، آیات الهیه تلاوت می گردد و قصائد و محامد و نعموت الهیه خوانده می شود و نفوس در نهایت انجذاب مبعوث می گردد. اصل مقصود این سنوحت رحمانیه است و در این ضمن بالتابع غذائی نیز صرف می گردد تا عالم جسمانی مطابق عالم روحانی گردد و تن حکم جان گیرد: همچنان که نعم روحانیه سابع است، نعم جسمانیه نیز کامل شود باری خوشحال شما که این حکم لطیف را مجری می دارید و سبب تذکر و تنبه در روح دریحان احبا الله می شوید."

"مجموعه آثار مبارکه درباره ضیافت ص ۲ و ۱"

و نیز می فرمایند:

"اما ضیافت نوزده روزه بسیار سبب فرح و سرور قلوب است. اگر چنانکه باید و شاید این ضیافت مجری گردد، بیاران در هر نوزده روزی روح جدیدی یابند و قوت روحانی جویند."

"مستخرجاتی از آثار مبارکه درباره ضیافت نوزده روزه ص ۵"

در مکتوبی به قلم منشی که از طرف حضرت ولی امرالله مرقوم گردیده چنین مسطور است:

"راجح به جلسه، ضیافت نوزده روزه دریکی از مکاتیب قبل خطاب به محفل روحانی ملی هیکل مبارک تبیین فرموده اند که امر ضیافت ولو حکم الزامی نیست، از طرف حضرت بهاء الله مسئله ای فوق العاده مهم وقابل توجه تشخیص داده شده است در کتاب مستطاب اقدس مخصوصاً" جنبه روحانی و معنوی آن تاکید گردیده و نیز اهمیت اجتماعی آن در جامعه، جهانی وسیله ای برای حصول محبت و اتحاد نزدیکتر بیان افراد احبا است مقام و موقعیت اداری این ضیافت نیز به وسیله حضرت ولی امرالله از نظر احتیاج متزايد بیاران برای تربیت و آمادگی بیشتر در اصول و مراتب نظم اداری بهائی تبیین گردیده است "۰۰۰"

"مستخرجاتی از آثار درباره ضیافت ص ۱۹"

و نیز:

"راجح به جلسات نوزده روزه هر چند قطعاً و شدیداً" الزامی نیست ولی بیاران باید سعی نمایند که مرتباً در جلسات مربور حضور بهم رسانند و این امر مخصوصاً از دونقطه نظر است

اولاً " این جلسات روح خدمت و دوستی را در جامعه افزایش داده و در ثانی فرصت بسیار مغتنم و مناسبی به دست یاران می‌دهد که کاملاً " راجع به امور امریه مذاکره و تعاطی افکار نمایند و موجبات وسائل لازمه برای پیشرفت مستمر و مداوم فعالیتهای امریه بدست آورند . "

" مکتوب مورخ ۰ آنومبر ۱۹۳۶ از طرف حضرت ولی امرالله خطاب به یکی از افراد احباب "

۳ - پروگرام ضیافات :

در توقیعی به قلم منشی که از طرف حضرت ولی امرالله مرقوم گردیده چنین مسطور است :

" جلسه ضیافت نوزده روزه باید طبق برنامه، ذیل منعقد گردد، قسمت اول که کاملاً " جنبه روحانی دارد، صرف زیارت آثار مقدسه، بهائی می‌گردد و قسمت ثانی مخصوص شور عمومی راجع به امور و اقدامات امرالله است، در این قسمت محفل روحانی محل خدمات و فعالیتهای خویشا را به اطلاع جامعه رسانیده و از آنان طلب پیشنهادات و شور در مسائل مطروحه می‌نماید، همچنین پیامهای را که حضرت ولی امرالله و محفل روحانی ملی دریافت داشته اعلام می‌دارد، قسمت سوم ضیافت مادی و جلسه اجتماعی کلیه یاران است . "

" مستخرجاتی از آثار مبارکه درباره، ضیافات نوزده روزه ص ۱۴ "

در توقیعی به قلم منشی که از طرف حضرت ولی امرالله مرقوم گردیده چنین مسطور است :

" راجع به سؤال شما در باب ضیافات بهائی حضرت ولی امرالله قویاً " براین عقیده‌اند که یاران باید در این موقع نسبت به عوامل روحانی و اداری این جلسات، اهمیت مخصوص قائل گردند زیرا این دو امر اساس ترقی هر ضیافت بهائی است، بنابراین حفظ تعادل صحیح بین این دو اصل تکلیف و مسئولیت هر فرد یا جمعیت بهائی است و تا یاران نتوانند این دورابایکدیگر تطبیق دهند و تلفیق نمایند هیچگونه امید و انتظاری برای حصول موفقیت حقیقی دائمی از چنین احتفالات مذهبی نمی‌توان داشت . قسمت قابل ملاحظه‌ای از ضیافت، البته باید صرف تلاوت بیانات الهیه گردد زیرا بدینوسیله است که دوستان می‌توانند الهام و نظر واقعی که برای انجام موفقیت آمیز خدماتشان در امر الهی باشد به دست آورند . "

" مکتوب مورخ ۲۷ می ۱۹۳۴ "

و نیز :

" راجع به سؤال شما مقصود از قسمت روحانی جلسات ضیافات نوزده روزه، تلاوت ادعیه و مناجات حضرت بهاءالله و مرکز عهد و میثاق الهی است، پس از انجام این امر چنانچه فرصتی برای قرائت تعالیم موجود باشد، معکن است از بیانات مبارک (حضرت ولی امرالله) نیز استفاده گردد . ولی قرائت این بیانات جز قسمت روحانی محسوب نخواهد شد . "

" مستخرجاتی از آثار درباره، ضیافات نوزده روزه ص ۲۵ "

تبصره: راجع به سؤال شما نسبت به استفاده از موسیقی در جلسات ضیافت نوزده روزه هیکل مبارک مایلند شما جمیع یاران را مطمئن سازید که فقط چنین اقدام موردن تصویب مبارک است بلکه معتقدند که یاران باید در جلسات خودشان از شرودهایی که توسط افراد احبا تنظیم گردیده و یا اشعار و سرودها و نظماتی که موئسین بر بیانات مقدسه باشد استفاده کنند.

"مستخرجاتی از آثار درباره ضیافت نوزده روزه ص ۱۸"

۴- نقش ضیافت نوزده روزه در نظام اداری:

حضرت ولی امر الله می فرمایند:

"مقصد اصلی از جلسات ضیافت نوزده روزه آن است که به افراد احبا، فرصتی اعطای نماید تا پیشنهاداتی به محفل روحانی محلی تقدیم کنند تا آن محفل آن را به نوبه خویش به محفل روحانی ملی تقدیم نمایند. بنابراین محفل محلی واسطه، مخصوصی است که بوسیله آن جوامع محلی بهائی می توانند با هیئت نمایندگان ملی خویش تماس گیرند و ارتباط حاصل نمایند."

"مستخرجاتی از آثار درباره ضیافت نوزده روزه ص ۱۵"

ونیز می فرمایند:

"دیگر از مشروعات مهمه خطیره که در تقویت و تثبیت مبانی نظم الهی کمک فراوان نموده موئسسه ضیافت نوزده روزه است که از ارکان قویه نظام اداری محسوب و در اکثر جوامع بهائی در شرق و غرب به نهایت اتقان و انتظام دائر و برقرار است."

قرن بدیع ج ۴ ص ۲۴۲

ونیز می فرمایند:

"حال راجع به آخرین مکتوب شما که طی آن سؤال نموده اید آیا یاران را حق آنست که واضحآ و آشکارا نسبت به اقدام یا سیاست محفلی انتقاد نمایند یا خیر؟ این امر نه تنها حق مسلم افراد است بلکه مسئولیت حیاتی هر عضو و فادر متوجه جامعه آن است که این موضوع را به نحو کمال و آزادگی و بسا توجه به احترام و ملاحظه قدرت و حیثیت محفل انجام دهد، یعنی هر پیشنهاد و توصیه یا انتقادی را که وجودان احساس و برای اصلاح و ترمیم بعضی شرایط و حالات موجوده و یا اطراف معمول در جامعه، محلی خویش لازم می داند بیان کند. تکلیف محفل نیز آنست که به چنین نظرات که از ظرف یاران به ایشان تسلیم می شود، نهایت توجه و دقت مبذول دارند، بهترین موقع برای اجرا، این امر جلسه ضیافت نوزده روزه است که علاوه بر وجهه های اجتماعی و روحانی پاره ای احتیاجات و مقتضیات اداری جامعه را انجام می دهد و مهمترین آن لزوم انتقادات روشن و اصلاحی و تعاطی نظر نسبت به وضع امور، در داخل جامعه محلی بهائی است."

"مستخرجاتی از آثار درباره ضیافت نوزده روزه ص ۲۳ - ۲۲"

توضیح اینکه در هیچیک از سیستم های اداری حتی در منطقی ترین ممالک جهان هرگز افراد ملت با یا نصوص منطقی و عملی و انسانی نمی توانند با هیئت حاکمه خویش تعامل گرفته آنها را از نظریات

دسته جمعی خود مطلع نمایند . جالب این است که این تشکیل جلیل در هر ۱۹ روز یکبار در سراسر جهان بهائی تشکیل می‌گردد و افراد علاوه بر امکانات مکاتبه مستقیم با محفل روحانی خویش ۱۹ بار در سال بصورت جمعی امکان دارند که نظریات خود را به محفل روحانی یا هیئت رئیسه جامعه خویش تقدیم نمایند . این مسئله نه تنها از این نظر که چنین امکانی خود جالب و نماینده غایب روح دموکراسی در نظامات بهائی است میباشد بلکه از این جهت که ارتباطات فکری و انسانی بین افراد یک اجتماع برای بحث و مذاکره در محیطی کامل " دور از اغراض شخصی و پژواز روحانیت ایجاد مینماید جالب توجه و حائز تفکر و تعمق بیشتر است . " در کتاب نظمات بهائی من ۶۴ چنین مندرج است : " مناسب‌ترین و مشروع ترین فرم از برای مشاوره عمومی در بین جامعه و شور میان محفل روحانی و افراد جامعه جلسات ضیافت نوزده روزه است . . . . . "

۵- زمان و مکان برگزاری ضیافت نوزده روزه :

در مکتوب مورخ اول دسامبر ۱۹۳۶ که از طرف حضرت ولی امر الله خطاب به یکی از احباب نگاشته شده مندرج است :

" سؤال شما راجع به روزی است که جلسه ، ضیافت باید در هر ماه در آن یوم انعقاد باید ، هیکل مبارک در جواب فرمودند روز معینی برای این امر تخصیص داده نشده لیکن مرجع و شایسته آنست که اجتماع باران یوم اول هر ماه انجام کیرد . " مستخر جاتی از آثار درباره ضیافت نوزده روزه من ۲۱

در مکتوب مورخ ۱۸ فیبروی ۱۹۵۴ که از طرف حضرت ولی امر الله نگاشته شده مسطور است . " هر گاه در بعضی موارد ضیافت مخصوصی با رخصت و تصویب محفل روحانی در منزل یکی از احباب منعقد گردد ، اشکالی نخواهد داشت ولی به نظر مبارک اصلح و اولی آنکه حظیره القدس برای این منظوظ به کار رود . " مستخر جاتی از آثار درباره ضیافت نوزده روزه من ۳۱

تیصره : در مکتوب مورخ دوم آکوست ۱۹۲۹ که از طرف حضرت ولی امر الله خطاب به یکی از افراد احباب نگاشته شده مندرج است :

" راجع به سؤال شما مربوط به انعقاد آخرین جلسه ضیافت نوزده روزه هیکل مبارک اشکالی مشاهده نمی فرمایند اگر باران یکی از ایام ها ، را برای انعقاد جلسه تخصیص دهنده ایشان می توانند طی مسأله صیام نیز به تشکیل جلسه اقدام کنند ، مشروط بر آنکه از صرف غذا خودداری نمایند . "

مستخر جاتی از آثار درباره ضیافت نوزده روزه من ۲۲

۶- چه کسانی در ضیافت نوزده روزه می توانند شرکت کنند :

در ضیافت نوزده روزه فقط نفوosi به عنوان عضور سیمی می توانند شرکت کنند که در جامعه حق ابدای راهی داشته باشند ولی جوانانی که سن شان از ۲۱ سالگی کمتر و نامشان در دفتر سجلات محفل

* ما خذ : کتاب نظم اداری برای طرح مکاتبهای من ۸۱

به ثبت رسیده باشد، مخصوصاً "اگر عضو خانواده بهائی هم باشند می‌توانند در جلسات مذبور حضور یابند.
اطفال بهائی می‌توانند در جلسات ضیافت نوزده روزه و سایر محافل بهائی شرکت کنند ولی پس از
بلغه به سن ۱۵ سالگی محفل روحانی باید از این قبیل جوانان تقاضا نماید فمن اظهار نامه‌ای علاقه
خود را نسبت به امرالله ابراز و مقصد خود را دائز به اینکه پس از وصول به سن ۲۱ سالگی عضویت
جامعه را با حق ابدای راءی قبول می‌کنند اعلام نمایند در مالکی که اوضاع امری اجازه دهد حتی با
تصویب محفل مربوطه نفوس غیر بهائی می‌توانند در ضیافت شرکت کنند ولی این جوانان بایستی
مانند جوانان بهائی زاده اظهار نامه‌ای به محفل روحانی محلی تقدیم نمایند.

"اقتباس از نظامات بهائی ص ۱۹ - ۲۰"

بایستی به این نکته توجه داشت که در دنیا فعلی ما که تمام وسائل برای فریفت و انحراف جوانان
مجهز و روزبروز حتی از طرف دول عالم تشویق می‌شوند که به این وسائل فریبنده تنوع بدنه‌های می‌افکار
نوزده روزه یکی از وسائل جالب است که جوانان بهائی با شرکت در آن، آمادگی مبارزه با مفاسد
اجتماعی را پیدا می‌کنند. بنابراین توصیه شده است که خانواده‌های بهائی، اطفال و جوانان خود را در
این تشکیل جلیل که به ید قدرت و عنایت الهی خلق شده است، شرکت دهند و ایشان را تشویق به
حضور نمایند و بهتر است نظام جلسات ضیافت نوزده روزه پروگرام جلسات را توسط جوانان اجرا
نمایند و از ایشان برای زیارت الواح و آثار و اخبار استفاده کنند و آنها را تشویق به شرکت در
مشاورات نمایند. بدیهی است قبل از ۲۱ سال تمام حق رأی دادن ندارند.

"حضرت ولی امرالله ضیافت نوزده روزه را به منزله اسas نظم جهان آرا، حضرت بهاءالله
توصیف فرموده‌اند."

"... یاران باید این ضیافت را به منزله محور عملیات روحانی خویش و وسیله استفاده از
رموز بیانات الهی و مظہر اتحاد وثیق بین یاران شمرند، بطوریکه این وحدت و عمومیت از هرگونه
قيود جنسی و طبقاتی و ملی و مذهبی و شخصی منزه و مبربی باشد و نیز ضیافت نوزده روزه فرصت
مفتنمی است که افراد در عرصه خدمات عمومی برای تقویت امرالله بذل مساعی نمایند."

نظامات بهائی ص ۶۴

علاوه بر شرایط فوق الذکر از لاحاظ روحانی نیز باید به نکاتی جهت حضور در ضیافت توجه نمود:
حضرت عبدالبهاء می‌فرمایند:

"شما بایستی انعقاد و تشکیل محافل ضیافتی نوزده روزه را ادامه بدهید، انعقاد جلسات مذبور
بی نهایت مهم و پسندیده است ولی وقتی که خود را برای حضور در محافل حاضر می‌کنید، قبل از
دخول قلب خود را از هر آلایشی پاک و مقدس کنید، ساحت افکار را از ماسوی الله منزه نموده و از صمیم
قلب صحبت نمایید. محل اجتماع قلوب منقطعه سازید، این اجتماعات را به اندار آسمانی احاطه کنید
بنابراین با نهایت محبت گردیدم آئید. به سوی خدا توجه کنید... هریک از شما باید فکر کنید که

چگونه سایر اعضا، محفل را مشعوف نمایید. هریک باید خود را از سایرین کوچکتر بشناسید. مقام دیگران را بلندتر و مقام خود را پایین تر بدانید، در صورتی که شما طبق این دستورات رفتار و زندگی کنید به طور قطع و یقین بدانید که چنین ضیافتی قائد آسمانی است. چنین غذائی غذای ربانی است من خادم چنین جمعیتی هست".

نجم باخترج ۴ ش ۲ ص ۱۲۰

تبصره: حضور غیر بهائیان در ضیافت:

حضرت ولی امرالله می فرمایند:

"راجع به حضور افراد غیر بهائی این امر باید بالمره احتراز شود. ولی چنانچه احیاناً" فسرد غیر بهائی وارد جلسه، ضیافت گردید نباید او را از جلسه خارج نمود زیرا ممکن است احساسات وی لکه دار شود." (مستخرجاتی از آثار درباره، ضیافتات ص ۲۵)

"این جلسات نوزده روزه مخصوص اهل بها، است و منحصراً" برای آنان است وهیچگونه تغییر و تبدیلی در این اصل جایز نیست، بنابراین هیکل مبارک مایلند شما این تصمیم را که از طرف محفل اتخاذ گردیده دائز بر اینکه درب ضیافتات بروی "محبین" باز باشد تغییر دهید زیرا حضور غیر بهائی یا بهائی نزدیک در جلسات ضیافتات نوزده روزه خصوصاً در قسمت اداری ضیافت با روح نظم اداری موافقت ندارد.

حضرت ولی امرالله از روحیه‌ای که شما را به اخذ این تصمیم و قبول این پیشنهاد و داشته کامل‌ا" واقف و مستحضرند و آن اینستکه بدین ترتیب امرتبلیغ به نحو سریعتر و دامنه دارتر انجام پذیرد ولی احساس حضرتش اینستکه بالمال این قرار مضر به عالم امر خواهد بود، لذا چنانکه فوقاً" مذکور گردید باید تغییر یابد و نسخ شود."

(ا) از مکتوب مورخ ۲۸ می ۱۹۵۴ که از طرف حضرت ولی امرالله به
محفل روحانی ملی بهائیان آلمان و اتریش صادر شده"
مستخرجاتی از آثار مبارکه درباره، ضیافتات نوزده روزه ص ۳۲-۳۳)

۷- معذورین از شرکت در ضیافت:

"این موسسه که از طرف حضرت بهاءالله تأسیس گردیده حضرت ولی امرالله آن را اساس نظم بدیع جهانی می خوانند محفل روحانی ملی معتقد است که هر فردی از افراد بهائی موظف است در یکی از این ضیافتات حضور یابد مگر آنکه مريض و يا از مدینه خارج باشد."

مستخرجاتی از آثار درباره ضیافتات ص ۱۳

"اگر فردی تعهد تبلیغی مصادف با لیله، جلسه، ضیافتات نوزده روزه دارد برعهده، خود است که تشخیص دهد کدام یک الزم و اقدم است." (مستخرجاتی از آثار درباره، ضیافتات ص ۳۵)

اختیارات و وظایف محافل روحانیه

حضرت ولی امرالله می فرمایند قوله الاحلى :

" وظایف محافل روحانیه که در بلدان شرق به تبشير دین الله مشغولند در الواح مقدسه مصرح و مثبت وظایف محافل تحسین اخلاق است و تعمیم معارف، ازاله جهل و نادانی و رفع تعصبات است و تحکیم اساس دین حقیقی در قلوب و نفوس، اعتماد بر نفس است و اجتناب از تقليد حسن ترتیب و نظم در امور است و تمسک بلطافت و نظافت در جميع احوال و شئون، راستی و صداقت است و جراءت و صراحت و شجاعت، تروج صنعت و زراعت است و تثیید ارکان تعاون و تعااضد، حریت و ترقی عالم نساء است و تعلیم اجباری اطفال از بنین و نیبات، استحکام اصول مشورت در بین تمام طبقات است و دقت در حسن معاملات، تاکید در امانت و دیانت است وصدق نیت و طیب طینت و نجات از قیود عالم طبیعت، تقدیس و تنزیه از شرور و مفاسد قویه مستولیه بر بلاد غرب است و تمسک باعتدال در جميع شئون و اوقات، تفنن و تدقیق در علوم و فنون عصریه است و حصر نظر در ترویج مصالح جمهور، تمعن و تفرس در الواح سماویه است و تطبیق نصوص الهیه به حالات واوضاع و شئون عالیه هیئت اجتماعیه، عدم مداخله در امور مشوشه احزاب است و عدم اعتنا و تعرض به مخاصمات سیاسیه و منازعات مذهبیه و مبادی سقیمه اجتماعیه حالیه است، صداقت و اطاعت قلبها " ولساننا " به احکام مشروعه دولت و حکومت است و احتراز از مسلک و افکار و آراء، واهیه مقلدین و متجددین، احترام و تقصیر و تمجید و پیروی ارباب هنر و صنعت است و تکریم و تعزیز صاحبان علوم و معارف، حریت و جدان است و عدم تنقید و تعرض به عقاید و رسوم و عادات افراد و اقوام و ملل، اینست وظایف مبرمه محتومه اصلیه امنی رحمن، نمایندگان بهائیان، اعضای محافل روحانیه " .

جزوه اصول نظم اداری بهائی - جمع آوری جناب فروتن - چاپ طهران

سنه ۱۰۵ بدیع

ونیز می فرمایند :

" ۰۰۰ هر چند امر تبلیغ و کلیه اقدامات مربوط به اداره کردن و تمہید وسایل و توسعه واستحکام این مشروع همواره جزء مصالح مهمه امریه محسوب بوده و هست ولی نباید محافل روحانیه جمیع توجه خود را حصر در مطالعه و مشورت راجع به این موضوع بخصوص بنمایند چنانچه در الواح مبارکه حضرت بها الله و حضرت عبدالبهاء، تمعن و تفرس شود واضح و مشهود می گردد که وظایف دیگری نیز به عهده، امنی ای منتبخه هر نقطه محول گشته که به همان درجه دارای اهمیت است، از جمله وظایف محافل روحانیه آنست که همواره با تنهایت مواظبت و مراقبت و حزم و احتیاط حصن امرالله را از سهام اهل فساد و هجوم اهل عناد محافظت نمایند و نیز محافل روحانیه باید روح محبت و اتحاد و اتفاق را در بین یاران تقویت کنند و اندی آثار اغبرارو بیگانگی را از افتدۀ نفوس زائل و به جای آن حس همکاری مجدانه و صمیمانه ای برای خدمت امرالله در نفوس ایجاد نمایند، و از جمله فرائض آنست که همواره با کمال فتوت نسبت به فقرا و مرضی و عجزا و ایتمام و ارامل هر ملت و نژاد و مذهبی ابراز مساعدت نمایند و همچنین محافل روحانیه باید با جمیع وسایل

مکننه در تعالی و ترقی مادی و معنوی جوانان سعی بلیغ نمایند و در توسعه موجبات تعلیم و تربیت اطفال بکوشند و در صورت امکان موسسات بهائی به جهت امر تعلیم و تربیت ایجاد نمایند و امور این موسسات را با کمال مراقبت و نظم و ترتیب اداره نمایند و به جهت ترقی و توسعه این مشروعات بهترین وسایل را مهیا سازند و نیز محافل روحانیه باید همواره با مراکز مختلفه اماریه در سراسر عالم باب مکاتبه رسمی و مستمر و منظم را مفتوح نمایند و آنان را از چگونگی خدمات و اقدامات خوبیش مستحضر دارند و اخبار امری و بشارات واصله از خارج را به اطلاع عموم افراد جامعه، خوبیش برسانند و نیز باید به انواع وسائلی که در اختیار دارند کوشش و اهتمام نمایند که با اشتراك و ارسال اخبار و مقالات موجبات توسعه و تقویت مجلات و نشریات بهائی فراهم شود و همچنین بر عهده، محافل روحانیه است که از برای انسقاد مرتب جلسات ضیافات واعیاد و ایام متبرکه و تشکیل احتفالات مخصوص به منظور پیشرفت مصالح اجتماعی و فکری و روحانی افراد جامعه اقدامات لازمه بعمل آورند و نیز در این ایام که امرالله هنوز در مرحله طفولیت است محافل باید بر جمیع نشریات و ترجمه‌های مطالب امری نظارت داشته و بطور کلی وسایلی فراهم سازند که معارف بهائی به‌نحوی صحیح و شایسته بین عموم معرفی و منتشر گردد ۰۰۰ وظایف اعضاي محفل امر کردن و تحکم نبوده بلکه مشورت است و آن هم نه تنها مشورت بین خود بلکه باید هر چه بیشتر ممکن شود با منتخبین خود نیز مشاوره نمایند و باید صرفا " خود را به منزله، وسائلی بدانند که برای معرفی امرالله بطور شایسته و موئثر انتخاب شده‌اند. آنان نباید هرگز چنین تصور نمایند که به منزله، زینت و زیور هیکل امرالله بوده و فطرتا" از حیث استعداد و یا لیاقت بر دیگران تفوق داشته و یگانه مروجین تعالیم و مبادی امرالله می‌باشند. و باید با کمال خصوع به وظایف خود قیام کرده با فکری روشن و از روی نهایت انصاف و وظیفه شناسی و با صراحة و سادگی و باتعلق تمام به منافع و مصالح یاران و امرالله و عالم انسانیت چنان همتی نمایند که نه تنها مورد اطمینان و حمایت واقعی و احترام موكلین خود واقع شوند بلکه باید قدر شناسی و محبت قلبی آنان را نیز جلب کنند و باید در جمیع احیان از روح تفوق و استکبار و روش استثار اجتناب نمایند و از رفتار تسلط طلبی بیزار شوند و در مشاورات خود هرگونه تعصبات و امیال شخصی را کنار گذارند و با کمال تدبیر و حکمت اخبا را محروم اسرار خود قرار داده طرح و نظریه خود را با آنها در میان نهند و مشکلات و معضلات خود را در حضور آنها مطرح سازند و از آنها استشاره و مصلحت جویی نمایند و چون موقع اخذ تصمیم فرا رسد باید از روی خلوص نیت و حسن طویت و کمال رغبت مشورت کرده و سپس به آستان الهی توجه و تبتل نمایند و با صفات قلب و ایمان کامل و شهامت تمام ابدای راءی نموده و مطیع نتیجه آراء اکثریت گردند. زیرا به فرموده، حضرت عبدالبهاء راءی اکثریت ندای حق بوده وقابل احتجاج نیست و باید همواره با کمال میل و اشتیاق به مورد اجرا، گذاشته شود ۰۰۰"

نظمات بهائی - ترجمه لجنه ملی ترجمه آثار امری - نشر لجنه ملی

نشر آثار امری - ص ۵۴-۴۸

ونیز در توقیع مبارک مورخ جانوری ۱۹۲۱ خطاب به احبا و محافل روحانی و محفل مقدس مرکزی ایران

میفرمایند:

"... وهمچنین محافل روحانیه محلی خودرا مستظل در ظل هیئت مجلله امنای محفل مرکزی اقلیم خویش شمرند و حوادث مهم و شئون عمومیه و قضایای کلیه که موئر در صالح بهائیان آن اقلیم است مستقیما" به آن هیئت مرکزی مراجعه فرمایند و در این موارد واسطه، ایصال مخابرات و تبلیغات رسمیه بین افراد بهائیان و امنای محفل مقدس در مرکز آن اقلیم گردند."

منتخبات توقیعات مبارکه حضرت ولی امرالله - لجنہ ملی نشر آثار امری

۱۰۵ بدیع - ۱۳۲۷ شمسی - ص ۹۰ - ۸۴

حضرت ولی امرالله میفرمایند:

"ونیز از وظایف محفل جهد در تاءلیف قلوب یارانست و دفع علت و اثر اختلاف وکدورت و اغبرار در جمع احبا الله، به هر وسیله‌ای باید هر برودت وکدورتی را به روحانیت و صفا تبدیل داد و سکون و خمودت را به وله و اشتغال مبدل کرد."

ونیز میفرمایند:

"... باید اعضا محفل در الفت و اتحاد یاران و عزت امرالله و ترویج دین الله شب و روز بکوشند اگر چنانچه از جهتی رائحه‌ای بوزد و آثار اغبرا و علامات اولیه مشکلی معلوم و ظاهر شود، باید فوراً "اعضا محفل مجتمع گردند و در سد این باب و جلوگیری از هرفساد ورفع و دفع آن به تمام قوی بکوشند و نگذارند که ضرر و وهنی بر امرالله وارد گردد."

منتخبات توقیعات مبارکه ص ۴۰۳

ترجمه متحدمالمال دارالانشاء بیت العدل اعظم خطاب به عموم محافل روحانی ملی مورخ ۱۱۷ آگوست ۱۹۹۴

"یاران عزیز الهی، بیت العدل اعظم مقرر فرموده‌اند توجه آن امنای الهی را به اجرای اقداماتی روحانی معطوف سازیم تا اطمینان حاصل شود که مشاغل و امور محفل ملی و محافل م محلی تحت اشراف آن تا حدودی که ضرورت دارد محترمانه به انجام می‌رسد و به صورتی معمول و مجری می‌گردد که اگر در آینده این محافل مورد دعاوی حقوقی قرار گیرند بتوانند از منافع و مزایای حمایت قانونی که در حقوق و قوانین مدنی وجود دارد برای حفظ و حراست از حقوق خود برخوردار گردند. هر قدر به وسعت جوامع بهائی افزوده می‌گردد و هرقدر محافل روحانیه مورد رجوع بیشتر قرار می‌گیرند تا با بکار بستن تعالیم حضرت به‌الله مسائل غامض شخصی را که بنناچار در این دوران پرآشوب تاویخ بشری پیش می‌آید حل و فصل نمایند، حصول اطمینان از این مطلب بیش از پیش ضرورت می‌یابد که جمیع اقدامات لازم معمول گردد تا جنبه‌های حرمانه مسائلی که به محافل روحانیه ارجاع می‌گردد کامل‌ا" محفوظ بماند. رعایت این مطالب سبب خواهد شد که بر میزان اعتماد و اطمینان یاران که به محافل روحانیه رجوع مینمایند افزوده گردد و اعضا محافل روحانی را قادر خواهد ساخت تا وظایف و مسئولیت‌های روحانی خود را به عنوان "امنا، الرحمن بین الامکان"

انجام دهنده نه تنها اعضاي محفل باید از افشاء اطلاعات محترمانه به نفوسي که مجاز به دانستن آنها نیستند خود داري نمایند بلکه اين محدوديت شامل اشخاصی از قبيل منشی ها، مترجمین و سایر کارمندانی می گردد که وظيفه آنها مساعدت به محفل روحاني در اجرای وظایف محله است . اگر تا بحال مرسوم و معمول نبوده است از اين بعد محفل روحاني باید ضوابط مربوط به طبقه بندی، ثبت و ضبط و نظارت بر ميزان دسترسی به اطلاعات محترمانه ای را که به محفل واصل می گردد در فوائل زمانی معين بررسی نماید . محفل ملي مucken است در جريان امور خود ضروري بداند که عموم احبابی تحت اشراف خود را از مجازات يكى از احباب، که مثلا " به سلب حقوق اداري او منجر ميشود مطلع سازد یا اعضاي جامعه را از نحوه رفتار کسی که با شئون امری مخايرت دارد باخبر نماید . هنگامی که اطلاع احبا از اين قبيل مطالب ضرورت ميبايد و احتمال ميرود که چنین اقداماتی مucken است به عنوان افترا و توهين به حيثيت ، منجر به اقامه دعوي در مراجع قانوني گردد باید اقدامات لازم برای حفظ و حراست محفل روحاني در قبال چنین مخاطراتی معمول شود . در كشورهایی که تسجيل رسمي محافل روحاني ملي و محلی امكان پذير است نفس تسجيل برخورداری از منافع و مزايسای قابل توجهی را در ظل مقررات و قوانین مدنی ميسازد . زيرا محافل مذبور شخصيت حقوقی ميبايند و مورد حمایت قوانین مملکتی قرار می گيرند . بيت العدل اعظم اقدامات فوق الذكر را قدم جديد ديگري در جريان تکامل و بلوغ محافل روحاني محسوب ميدارند . زيرا اين محافل موسساتی هستند که من عند الله تا، سيس شده اند و مقدر است که در عصر تکوين امر الهی و در بحبوحه آشوب و بي نظمی مرحله، انتقالی جامعه انساني اعضاي جامعه، خود رابه سوي ترقی و تعالي رهنمون شوند .

با تقديم تحيات - بيت العدل اعظم

نقل از پيام بهائي شماره ۱۷۹ اکتبر ۱۹۹۴

دستخط بیت العدل اعظم

ترجمه، دستخط بیت العدل اعظم خطاب به محفل روحانی ملی بهائیان ایالات متحده،

* ۱۹۹۴ می ۱۹ امریکا مورخ

یاران عزیز الهی،

یادآوری حضور آن یاران عزیز چندی پیش در ایام صیام در ارض اقدس مایه، سرور فراوان و سپاس بی پایان به آستان حضرت بها، الله است. درخواست عاجلانه، آن دوستان برای مذاکره، حضوری با این مشتاقان اجابت گردید و در جلسات مشترکی طی سه روز، مشاورات مفصلی انجام گرفت که مرحله، دیگری را در سیر تکامل آن محفل مفتوح ساخت و پیوندھایی که جامعه، بهائی امریکا را با مرکز جهانی امرالله مرتبط می‌سازد استحکام بخشدید. این ملاقات بنفسه واقعه، تاریخی جدیدی محسوب می‌گردد. صراحة و شجاعت و صمیمیت اعضای آن محفل در اظهار نگرانی‌ها و ابراز خوش بینی آن یاران به رغم مشکلات و وظائف ظاقت. فرسائی که تقاضای چنین ملاقاتی را ایجاب نمود، سبب اهتزاز قلوب این مشتاقان گردید.

حال پس از بررسی نکات و سوالات گوناگونی که مطرح نمودید، می‌توان به مسائلی پاسخ داد که مربوط به امر تبلیغ، روابط آن محفل روحانی ملی با مشاورین قاره‌ای، نحوه، انجام وظایف آن محفل می‌گردد:

درباره، امر تبلیغ:

در گزارشی که درباره، طرح "آرمان و عمل" Vision Action ارائه دادید شواهدی را نکر کردید که حاکی از استقبال شایان یاران و بروز شور و هیجان و توسعه، نسبی در جامعه بود. علاوه بر این، متنظر شدید که شور و شوق حاصل از کنفرانس اخیر که در آتلانتا به پیشنهاد و تشویق مشاورین قاره‌ای تشکیل گردید، باعث تسریع فعالیتهای امری شده است. خلاصه آنکه به ندرت احبا، چنین آشکارا فعال بوده‌اند. با این حال رشد و توسعه، جامعه هنوز کند است و احساس می‌کنید که جامعه، بهائی مدتی است در آستانه، پیشرفتی بی‌سابقه قرار گرفته ولکن به آن دسترسی پیدا نمی‌کند و عقیده دارید که انحطاط اجتماع که مظاهر آن در سقوط مبانی اخلاقی و افزایش نگران کننده، تعدی و خشونت مشاهده می‌شود، اثری توان فرسا برگردان موءمنین دارد و مشتاق یافتن راهی هستید که بتوانید توانائی تبلیغ را که در این شرایط هولناک در وجود یاران

* در ماه مارس سال گذشته، بیت العدل اعظم الهی اعضای محفل روحانی ملی بهائیان امریکا را به ارض اقدس فراخوانده، در جلسه‌ای پیشرفت امر در امریکا و طرز کار موسسات امریکه در آن سرزمین را مورد گفتگو قرار دادند. در پی این دیدار، مکتوبی از ساحت معهد اعلی خطاب به آن محفل صدور یافت. از آنجاکه بفرموده، دارالانشاء، معهد اعلی، مکتوب نامبرده حاوی ارشاداتی است که می‌تواند "برای احبا، موسسات امری در نقاط دیگر نیز مفید باشد"، متن کامل آن در اینجا به نظر خوانندگان عزیز می‌رسد. باید یاد آور شد که عنوانی بخش‌ها از پیام بهائی است.

نیزه مانده است به منصه ظهور و بروز رسانید.

به نظر این هیئت ابراز اشتیاق مفرط به اغتنام فرصت برای رفع موانع تبلیغی به نحوی شدید و آنسی و نیز نگرانی بیش از حد درباره، وضع کنونی جامعه ممکن است نتیجه معموس بخشد. با آنکه امکان رشد و توسعه، جامعه بیش از آن است که در حال حاضر دیده می شود، آن محفل و یاران الهی نباید به محض روپروردشدن با وضعی که امید بخش نیست احساس قصور و شکست کنند، زیرا پرداختن به اینگونه افکار خود موجب رکود در پیشرفت امر می گردد. در برابر تمایل بهیا سه که گاه معلول شوق به کسب خشنودی آنی است، باید با سعی در درک عمیق تر سنت الهی ایستادگی کرد. حضرت ولی عزیز امرالله می فرمایند، "وظیفه روحانی هر یک از یاران الهی ۰۰۰ آن است که امر جلیل تبلیغ را که به نحو موکد به عهده کافه مومنین و مومنات محول گردیده، در سراسر حیات مطعم نظر وجهه همت خویش قوار دهد. هر فردی از افراد که حامل پیام رحمانی است باید ۰۰۰ ابلاغ کلمه الله و نشر نفحات الله را فریضه، اولیه، خویش شمارد و این امر مقدس را نه تنها تکلیف خاص، بل امتیاز و افتخار عظیم خود محسوب دارد که بذر تعالیم الهیه را در اراضی قلوب بیفشدند و مطمئن و متیقن باشد که کلمه رحمنیه به هر نحوی تلقی گردد و هر مقدار وسیله، ابلاغ ضعیف و غیر مکمل باشد، قدرت محیطه شارع قدیر به نحوی که مشیت بالغه، ربانیه تعلق گیرد و حکمت نافذه، سبحانیه اقتضا نماید، آن بذر افسانه را به وسائطی که بر خاطر احدی خطور ننماید سرسبز ۱ کند و حبه طبیبه را شجره مبارکه، مشمره فرماید و کشت دهقان الهی را زرع جسمی و خرمن عظیم گرداند." (ترجمه) به یقین بدانید که جامعه شما که به برکاتی خاص مختص گردیده است، اگر چنانچه اعضاش با ثبات قدم و اطمینان، به مساعی تبلیغی خود ادامه دهند از فتح و ظفر در توسعه ورشد محروم نخواهند ماند. گرچه متناقض به نظر می رسد ولی دورنمایی از پیشرفت بی سابقه ای که انتظار دارید در امر تبلیغ حاصل شود در وضع پرآشوب اجتماع کنونی آشکار است. باید دریابید که هرچه اوضاع وخیمتر شود، فرصتها تبلیغ امرالله افزایش می یابد و میزان استقبال مردم نسبت به پیام الهی فزونی می گیرد. حضرت بهاء الله به اندازه، کافی و به نحوی موکد انذار فرموده بودند که ظهور آن حضرت پریشانی بنیادی و عالم گیری را بوجود می آورد که مرحله ای از سیر به سوی وحدت و صلح یعنی هدف غائی امر محسوب می گردد. آگاهی از این تحول حتمی الواقع باید اعفای آن محفل را توانانشی بخشد تا خود را از عواطف و احساسات توان فراسائی که اضطرابات ملازم با جریانات منکور بر می انگیزد منقطع سازند و آن محفل روحانی را که عالی ترین مرجع اداری جامعه، بهائی در ایالات متحده، امریکاست مجہز نماید تا چشم اندازی اطمینان بخش که در خسرو ثبات قدم و شور و شوق احبا، در خدمات تبلیغی است به آنان ارائه دهد.

بغلاوه، چنانچه آن محفل نمونه و سرمشقی برای انقطاع مذکور شود و افراد احبا، نیزه آن روش تأسی نمایند، نشان موقفيتی روحانی خواهد بود که حضرت ولی امرالله در انذارت شان خطاب به جامعه، یاران در آن سامان پیش بینی فرموده اند. به فرموده مبارک "تقدیر و تحسین بليغی که به دفعات كثيره نسبت به صفات و ملکات احبا عزيز امریک به عمل آمده و به حق و حقیقت مراتب خدمت و سمو همت و علو روح

و منقبت آنان فردا " واجتماعا " مورد تقدیر و ستایش و فیبر واقع گردیده نباید به هیچ نحوی از انحصار با صفات و حالات و طبایع و خصائص مردمی که قادر متعال، احبابی خویش را از بین آن جمع برانگیخته و به خلعت ایمان مخلع و به حلیه، عرفان و ایقان متحلّی ساخته، ملتبس و مشتبه گردد.^۲ (ترجمه) به بیان دیگر، با حصول " حد فاصل و امتیاز شاخصی بین جامعه، یاران الهی و قاطبه، ناس"^۳ (ترجمه) آن مخالف و نیز یاران، که اتکایشان به هدایت و ارشاد آن عزیزان است، در خواهند یافت که جامعه، امریکا نمی‌تواند از شدائد و عواقب تحول مذکور که سراسر جهان را فرا گرفته است مصون ماند.

نظاره، این صحنه، رو به زوال هرچند در دنیا و همدردی آن یاران با در دکشان انحطاط هولناک اجتماع هرقدر عمیق باشد، با این حال باید امکاناتی را که بدین ترتیب برای افزایش نیروهای شفابخش نظم جهان- آرایی که در شرف جلوه و ظهور است فراهم می‌آید، در نظر داشته باشید. در این مورد حضرت ولی امرالله به جامعه، بهائی امریکای شمالی به صراحت توصیه فرموده‌اند که: " باید فرمتشاهی گرانبهائی که انقلاب و التهاب عصر حاضر در دسترس یاران الهی می‌گذارد، مع جمیع احزان و آلام و شدائد و اسقام و خوف و دهشت و انزجار و نفرت و عصیان و طغیان و اسف و حسرت و تلاش در راه آزادی و خلاص، مورد استفاده واقع گردد و به همان قرار در سبیل اعلام و اشاعه، قوه، ناجیه، امر حضرت بها، الله در جمیع اقطار و استظلال مقبلین جدید در ظل شریعه الله و دخولشان در صفوف دائم الاتساع امرالله به کار افتد."^۴ (ترجمه)

حضرت ولی امرالله در تبیین منظر جهانی انقلابات و ابتلاءاتی که در اثر و خامت روز افزون امسور جامعه، بشری در زمانی که استقرار ملکوت الهی بر روی زمین نزدیک می‌شود رخ خواهد داد، با این بیانات بصیرت بخش و تشویق آمیز خطاب به احبابی امریکای شمالی می‌فرمایند: " یاران الهی و حامیان شریعت ربانی باید بدون آنکه ادنی خللی در عزم و اراده آنان راه باید وبا در کمترین لحظه وظیفه، خطیر و متعالی خویش را به دست فراموشی و نسیان سپارند، این لطیفه، دقیقه را هر قدر اوضاع و حوادث عالم تیره و شدید گردد و زوابع افتتان ارکان وجود را متزلزل سازد، از خاطر محوننمایند که تقارن چنین بحران و تحول عظیم که عالم وجود را مندهش و مرتعش نموده با علو و امتناع امرالله و سمو و اعتلا، کلمة الله واقتطف ائمه رسالتی که از جانب حی قدیر به رافعان امرالله اعطای شده، بنفسه لنفسه منبعث از مشیت نافذه، رحمانی و حکمت بالغه، سبحانی و اراده، غالبه، محیطه، یزدانی است، اراده و مشیتی که در طریقی مستور از انتظار و معاویه عقول و افکار سرنوشت امرالله همچنین مقدرات جامعه، بشریه را تواناً هدایت و به سر منزل مقصود و منظور حقیقت خویش دلالت می‌نماید. این صعود و نزول و تأثیف و تحلیل و انتظام و انقلاب که به موازات یکدیگر در عالم وجود مشهود و تأثیرات متقابلهاش مستمر و محسوس، انعکاسی از عالم بالا و جلوه‌ای از نقشه، اعظم اقدس ابهی است، نقشه، واحد و غیر قابل انفصالی که مبدئش غیب مکنون و موءسی و موجده شارع این امر اعز اعلی و دایره، تصرفاتش بسیط غبرا، و مقصد و هدف نهاییش وحدت عالم انسان و استقرار صلح و سلام در بین کافه، آنام است.^۵ (ترجمه)

علاوه بر این، حضرت ولی عزیز امرالله می‌فرمایند: " این حقایق و دقایق است که جامعه، بهائی را

باید بتعامه در تعمیمات خویش راسخ و هرگونه بیم و هراس و نومیدی را از صفحه، ضمیرشان محو و زائل نماید و آنان را بر آن دارد که با تمیل شدید به یک یک از مندرجات منشور مقدسی که خطوط اصلیه، آن از قلم توانای حضرت عبدالبهاء ترسیم یافته، بار دیگر حیات خویش را وقف اجرا، موجبات و تامین مقتضیات آن نمایند.^۶ (ترجمه)

هم آهنگی با این وجه نظر الهی سبب می شود که آن محفل بتواند افراد جامعه را یاری کند تا دریابند که نه تنها قادرند موارد روز افزون پیش آمدهای نگران کننده، انحطاط اجتماعی را تحمل کنند، بلکه تشویق خواهند شد تا با بصیرت تازه‌ای که نسبت به آینده دارند قیام نمایند و عده، روبه افزایش مردان و زنانی را که قلوب واذهانشان آماده، لبیک گفتن به صلای الهی است در جمع اهل بها، وارد سازند تا به اتفاق، حیرانی و اُسی را که گریبانگیر هموطنانشان شده و مبانی سازمانی کشورشان را به مخاطره افکنده برطرف سازند.

همچنین ضروری است آن محفل در نظر داشته باشد که از طریق دعا و مناجات و توجه خاص به تعالیم امر مبارک و تمیل به شرایط حیات بهائی با دیدی جهانی، می‌تواند و می‌باید بر دغدغه، خاطری که وضع حاضر ایجاد نموده فائق آید. مسلماً "اعضای جامعه‌ای به استحکام جامعه، بهائی آن سامان که از مواهب و الطاف ویژه‌ای برخوردار است که به واسطه، الواح فرامین تبلیغی بدان عنایت شده، ضرورت و اهمیت وظائف خود را به خوبی درک می‌کنند. یقیناً" ملاحظه می‌نمایند که یاران مهد امرالله با چه شکیبائی و بردبایی امتحانات الهی را تحمل می‌نمایند. حتی به خاطر آنکه جهان مکان بهتری برای مردمان شود، جان خود را فدا می‌کنند. بی تردید یاران ارجمند امریکا که به اعطای عنوان "اخلاف روحانی مطالع الانوار" می‌باشند و مفتخر گشته‌اند، به خوبی واقنوند که حال باید از فرصت‌هایی که در این برهه، حساس و بحرانی در اختیار دارند استفاده نمایند تا قابلیت خود را برای زندگانی به نحوی که به فرموده، حضرت ولی امرالله در مقایسه با موت، حکم شهادت داشته باشد به ثبوت رسانند زیرا تحقق سرنوشت شکوهمندی که در آثار مقدسه امر بهائی پیش بینی شده مستلزم تحمل چنان نحوه‌ای از زندگانی است. امید چنانست که به آن یاران روحانی قوتی آسمانی عنایت شود تا از امتحانات ذهنی و روانی که به فرموده، حضرت عبدالبهاء، کرارا "جهت تطهیر روحانی آنان برایشان نازل خواهد شد به سلامت بگذرند و موفق شوند استعدادی را که حق به عنوان نیروئی جهت تقلیل جهان بدانان عطا، فرموده احراز نمایند.

در عرصه، مساعی تبلیغی مرجع لازم و مأخذ مصون از خطای که به سهولت بدان دسترسی داریست، همانا الواح فرامین تبلیغی حضرت عبدالبهاء است. الواح مذکور به جامعه، آن یاران و نیز به جامعه، هم‌جوارتان در کانادا نیروی فوق العاده اعطای می‌نماید. با آشنا ساختن مجدد احباب امریکا با ما، موریست خاصی که طبق اسناد اساسی و جاودانی مذبور، هم در داخل و هم در خارج آن کشور بدانان ارجاع گردیده و باربیط دادن مفاد آن فرامین با شرایط کنونی، مفتاح تجدید فعالیت در خدمات تبلیغی و کسب فتوحات برجسته‌ای را در آن سامان خواهید یافت. در این اقدام تبیینات حضرت ولی امرالله در توافقیع مبارکه‌ای مانند "ظهور عدل الهی" و "احتیاجات ضروری زمان حاضر" (The Challenging Requirements of the Present Hoar

World Peril آن محفل را بساعدت شایان خواهد کرد. اطمینان داریم که آن محفل به اتفاق مشاورین قاره‌ای و اعضای هیئت معاونت طریق به جریان انداختن استعیادهای عظیم یاران و تقویت و تشدید شور و شوق آنان را که درگذشته به دفعات به نحوی شایسته در عرصه، تبلیغ به منصه، ظهر و بروز رسیده است کشف خواهید نمود.

روابط با مشاورین قاره‌ای:

اظهارات آن یاران که حاکی از بسط روابط نزدیک بین آن محفل و مشاورین قاره‌ای بود مایه، خوشوقتی گردید و همچنین ابراز اشتیاق به دانستن اینکه چگونه می‌توانید روابط مذکور را مستحکم‌تر نمائید در این مشتاقان تا، شیری عمیق بخشدید. نخستین قدم برای حصول این مقصود ایجاد تفاهمی کامل درباره، وظائف و مسئولیت‌های مشاورین و حوزه، خدمتشان در ارتباط با وظائف و حوزه، اقدامات آن محفل است.

بطوری که مستحضرید از جمله مشخصات ممیزه، نظم اداری از یک طرف وجود موسسات انتخابی است که در آنها اعضاء به صورت گروهی وبا اختیارات تقنینی واجرائی وقضائی انجام وظیفه می‌کنند و از طرف دیگر موسسات انتصابی است که در آنها نفوosi مبّر ز و مخلص به صورت انفرادی در ظل ریاست فائقه امر الـهی به منظور نشر نفحات اللـه وصیانت امرالـله قائم بر خدمتند. این دونوع موسسات امری برای تـامـین پیشرفت امرالـله در انجام وظایف محوله با یکدیگر همکاری و معاوضت می‌نمایند. گرچه آن محفـل قطعاً "از آنچه از قبل در شرح و تفصیل این موضوع ابلاغ شده مطلعند، اما توپیحات ذیل نیز جهـت روشنـتر شدن موضوع ارائه می‌گردد.

هیئت‌های مشاورین قاره‌ای ومحافل روحانی ملی هر دو در وظائف مربوط به نشر نفحات اللـه وصیانت امرالـله شریکند ولیکن خدمات مشاورین به مرتبه و حوزه، عمل و نحوه، اقدامی دیگر اختصاص دارد. مشاورین با توجه به حوزه، خدمتشان در انجام وظائف محوله دیدگاهی قاره‌ای دارند. هنگامی که دیدگاه مذکور را به صورت مشورت، مصلحت‌اندیشی، توصیه، پیشنهاد یا ارائه، نظر در اختیار محفـل ملی قرار می‌دهند بصیرت محفـل عمیق‌تر می‌شود و آن محفـل را با تجارتی وسیع‌تر آشنا می‌سازد و مایه، تشویق به برخورداری از دیدـی جهـانـبـینـمـیـگـرـدـدـ.

بکی از جنبه‌های تفاوت نحوه، اقدام مشاورین از تعلیماتی ناشی می‌شود که در الواح وصایای حضرت عبدالبهاء به ایادی امرالـله عنایت شده است. مسئولیت ادامه، وظائف ایادی امرالـله در موارد صیانت امرالـله ونشر نفحات اللـه در آینده به مشاورین محول گردیده است. مشاورین به عنوان نفوosi که منصب بیت العدل اعظمند به منظور بسط اساس و تثیید بنیان و تضمین مصونیت محافل روحانی ملی و موسسات وجامع تحت اشراف آنان، ریاست فائقه، امرالـله را مساعدت می‌نمایند و به واسطه، هیئت‌های معاونت، نتایج و ثمرات اقدامات خود را نصیب محافل روحانی محلی و عموم اعضاء جامعه می‌سازند. اقدامات مزبور مبتنی بر وظایفی است که در الواح وصایای حضرت عبدالبهاء با این بیان تعیین شده است که می‌فرمایند: "وظیفه، ایادی امرالـله نشر نفحات اللـه و تربیت نفوس در تعلیم علوم و تحسین اخلاق عموم و تقدیس و تنزیه در جمیع شئون است." بنابراین ملاحظه می‌شود که مشاورین با اقداماتی که در زمینه، نشر نفحات اللـه وصیانت

امرالله مبذول می‌دارند در بهم پیوستن تار و پود جامعه، بهائی و حفظ و میانست آن سهمی عده بر عهده دارند، نرمش و سرعتی که مشاورین و اعضای هیئت معاونت می‌توانند برای تا، مین نیازمندی هاشی که در جامعه پیش می‌آید از قبیل تشویق و ترغیب توضیح و تشریح نقشه‌های تبلیغی، تفہیم معارف امری، و میانست عهد و میثاق الہی معمول دارند از جمله خصوصیات نحوه، عملی محسوب می‌شود که آنان را از مخالف روحانی متمایز می‌سازد، این انعطاف پذیری آنان را قادر می‌سازد که در مواردی نظیر ارائه، نظرات مشورتی در جلسات یا مصلحت اندیشی خصوصی برای افراد یا مساعدت یاران برای ذرک و متابعت قرارهای محفل روحانی یا رسیدگی به مسائل میانستی بنابر اقتضای هر مورد اقدام عاجل مبذول دارند، در این قبیل موارد این نفووس می‌توانند از طرقی که برای محفل مقدور نیست، ولیکن برای موققیت نقشه‌های محفل ضروری است - توجه یاران را به نصوص مربوطه معطوف سازند، اطلاعات مورد لزوم را ارائه دهن، اوضاع را بررسی نمایند و با شرایط و احوال آشنا شوند، بدین ترتیب این مسئلان می‌توانند در صورت لزوم، نظرات و تجزیه و تحلیل‌ها و برداشت‌ها و صلاح‌دید خود را که مطمئناً "سبب تزیید توانائی محافل در خدمت به جوامع تحت اشراف آنان است با آن محافل در میان گذارند، بدین ترتیب نفووس مزبور برای وصول محافل به مراحل رشد و بلوغ مساعدت می‌نمایند، در مواردی که محافل محلی، تازه تاسیس یا ضعیف باشند اعضای هیئت معاونت محافل مزبور را یاری می‌دهند تا با وظائف خود آشنا شوند و آنان را تشویق می‌نمایند تا امور خود را منظم نمایند و احبا، را به حمایت از اقدامات محافلشان بر می‌انگیرند.

مشاورین با کمال هیئت‌های معاونت با اقدامات گوناگون محرك و مشوق شروع و نیز تحکیم و تقویت و توسعه و پیشرفت محافل روحانی و جوامع محلی و ملی می‌گردند، از این لحاظ مفهوم بیان حضرت ولی- امرالله درباره، اعضای هیئت معاونت به عنوان "حامی و تکیه‌گاهی برای محافل روحانی ملی که کارشان غالباً" بیش از حد و اندازه است" (ترجمه) کاملان" واضح می‌شود، بدین ترتیب ضرورت سهیم بودن و مشارکت مشاورین قاره‌ای و اعضای هیئت معاونت در مراحل تهیه، برنامه برای خدمات تبلیغی و فوائد آشنا ساختن آنان با آرمان‌ها و نگرانی‌های محافل روحانی ملی واستفاده از صلاح اندیشی آنان آشکار می‌گردد، با حلول عهد چهارم عصر تکوین رویه‌ای اتخاذ شد تا بر مبنای آن نقشه‌های ملی با مشاوره، مشترک محافل روحانی ملی و مشاورین قاره‌ای طرح گردد، اتخاذ این روش مرحله، جدیدی در سیر بلوغ و تکامل نظام اداری آغاز نمود، تحول مزبور به ویژه حائز دو فایده، مهم است: یکی اینکه هر یک از دو موءسسه مزبور را قادر می‌سازد تا از تجارت و بصیرت ویژه، موءسسه، دیگر استفاده نماید و بدین ترتیب دو مجرای جداگانه، اطلاعاتی از دو سطح نظام اداری بهائی مورد استفاده، جریان طرح و تنظیم نقشه‌ها قرار می‌گیرد و دیگر آنکه موجب تا، مین آشنائی لازمی می‌گردد که مشاورین باید نسبت به سوابق و موجبات و محتوای نقشه‌های ملی که اصولاً "انتظار می‌رود از آن پشتیبانی کنند، داشته باشند، چنین همکاری سبب تقویت هر دو موءسسه می‌گردد، طرح نقشه، سه ساله در ایالات متحده، امریکا، که بنا به نحوی که برای این هیئت شرح دادید به ترتیبی بوده است که هر دو جناح نظام اداری در آن مشارکت داشته‌اند، باعث خرسندی این

مشتاقان گردید.

گرچه مشاورین و هیئت‌های معاونت تحت اشرافشان علاوه بر انجام مسئولیت‌های خاص خود از اقداماتی که محفل روحانی ملی آغاز می‌کند پشتیبانی می‌نمایند، محفل روحانی هم باید در نظر داشته باشد که مشاورین باید آزاد باشند تا به تشخیص خود نحوه‌ای را که برای حمایت پشتیبانی از اقدامات محفل ملی مصلاح می‌دانند مشخص نمایند. از این حیث بین وظائف و نحوه، کار لجنات ملی و اعضای هیئت معاونت تفاوت بارزی وجود دارد. در حالی که محفل ملی ممکن است لجنات مذکور را به اجرای رویه‌های خاصی مکلف سازد اعضای هیئت معاونت چنین قبیدی ندارند، ولیکن اقداماتشان نباید به نحوی باشد که موجب تضعیف اقداما محفل ملی یا موسسات تابعه، آن گردد. معمود این نیست که اعضای هیئت معاونت، اخim از اینکه از آنان تقاضا شده باشد یا نه، نمی‌توانند تصمیم بگیرند که در اجرای برنامه یا مشروعی آموزشی که توسط یک لجنه، ملی تهیه شده ویا در طراحی ویا به شمر رساندن آن مشارکت نمایند، بلکه منظور این است که امتیاز آنان در استفاده از آزادی عمل بیشتری که دارند محترم شمرده شود.

عضو هیئت معاونت غالباً "می‌تواند در اثر اقداماتی که در سطح محلی مبدول می‌دارد به تماشی نیازمندی‌های پردازد که برنامه‌های ملی و محلی بر طرف نساخته است. چنین اقداماتی سبب می‌شود که احبابی محل برای تحقق بخشیدن به اهداف خود آمادگی بهتر یابند. چنین قابلیت انعطافی که در اثر آن عضو هیئت معاونت می‌تواند در رفع مشکلات فوری از آزادی که در استقلال عمل دارد استفاده نماید بایست برای همه، افراد ذیربسط امری عادی جلوه نماید. اما اگر محفل ملی ملاحظه نماید که نحوه اقدامات عضو هیئت معاونت یا حتی یکی از مشاورین واقعاً "توجه را از نقشه‌هایی که برای جامعه تهیه شده منحرف می‌سازد، محفل باید بی درنگ جهت رفع چنین محظوظی از طریق مشورت با مشاور مربوطه اقدام نماید". مشاورین، عضو موسسه‌ای قاره‌ای هستند که از موسسه ملی متمایز است و حائز رتبه‌ای هستندما فوق مقام و مرتبت محفل روحانی ملی گذشته از ملاحظات دیگر، برای آنکه مشاورین که از مسئولان عالی رتبه، امر محسوبند، از آزادی عمل در همه، سطوح جامعه برخوردار باشند و توصیه‌ها و سایر اقداماتشان جدی‌تلقی شود، مراعات چنین سلسله مراتبی عملاً "ضرورت دارد. در یکی از مراسلات قبلی این هیئت متذکر شده بودیم که " وجود موسساتی با چنین رتبه و مقام والا و مشکل از نفوosi که با چنین وظیفه‌ای حیاتی از اختیارات تقنیبی و اداری و قضائی عاری و از وظایف و اقدامات منف علمای دینی و یا حق اجتهد و ارائه تفسیر رسمی به کلی مبری و برکنارند، از جمله خصوصیات نظم اداری بهائی است که در ادیان پیشین بی‌سابقه و نظری است. " (ترجمه) درک و دریافت چنین مفهومی دشوار است. اما تردیدی نیست که با گذشت زمان از هنگامی که نخستین گروه مشاورین قاره‌ای تعیین شدند، درک این مفهوم سهل‌تر شده و افزایش یافته است.

حضرت ولی امرالله صریحاً "خطاب به آن محفل فرموده‌اند: "در هیچیک از حوزه‌های ملاحیت اداری در امر چه محلی، چه ملی و چه بین‌المللی به هیچ وجه و تحت هیچ شرایطی نباید اختلاف و تمادم و دوگانگی

وجود داشته باشد . " (ترجمه) بلکه اختیارات محفل در اثر وجود مشاورین قاره‌ای که بر اساس ماهیت مسئولیت هائی که به عنوان حارسان اموال الهی برعهده دارند و موظفند مقام محافل روحانی را تقویت نمایند و از اختیارات محافل مذبور پشتیبانی کنند، به هیچ وجه کاسته نمی‌گردد . محافل روحانی ملی نیز به همین نحو باید بنابر اصول و به ملاحظه، مصالح خود ترتیبی اتخاذ نمایند که مشاورین واعضای هیئت معاونت در اجرای وظائف مقدس خود دچار عانع نشوند و حقوق و آزادی عمل آنان برای انجام وظیفه تقویت و تا، مین گردد .

مشوق و محرك شیوه، رفتار این دو موسسه نسبت به یکدیگر باید تنها مبتنی بر محدوده، مراعات مقررات حاکم بر ارتباط کاری آنها با یکدیگر باشد، بلکه روابط مذبور نیازمند اساسی بس وسیع تر است، زیرا در وهله اول این دو موسسه باید در قالب شرائط روحانی که لازمه، کلیه، روابط موفقیت آمیز امری است، به اینجا، وظایف مشترکشان پردازند . هرگاه محبت و احترام و ادب، صمیمانه و متقابلاً " ابراز شود بیگانگی مجالی برای ظهور نمی‌یابد و مشکلات به مسائلی قابل حل تبدیل می‌شود . در این باره حضرت بهاء الله در بیانی که بسی پند آموز است چنین می‌فرمایند : " لاتسقطوا منزلة العلماء في البهاء، ولا تصغروا قدر من يعدل بينكم من الامراء . " *

ایجاد روابطی نزدیک‌تر و ثمربخش‌تر در میان آن محفل و مشاورین قاره‌ای موكول به اتخاذ شیوه، رفتاری است که پیوسته سازگارتر می‌شود و مشروط به تمسلک به اصل مراحت در ارتباطات با آنان است که در اثر اتخاذ شیوه، مذکور تسهیل می‌گردد . روابط بین شما باید مبتنی بر الفت و رفاقتی توأم با احترام و عاری از قبیود و تشریفات موسوم در بسیاری از سازمان‌های اجتماعی باشد . هنگامی که در مورد نقشه‌های خود مواجه با نگرانی و تردیدی هستید آن را با مشاورین در میان نهید، در موقعی که اقدامات آنان باعث تشویق خاطر شما می‌شود به شیوه؛ صحیح مشورت بهائی با آنان به صحبت بنشینید . به خاطر داشته باشید که مشاورین نیز مانند شما بار مسئولیت امر مبارک را برداش می‌کشند و از نگرانی‌های بسیاری در راه خدمت به امر به ستوه می‌آیند و از شما در مورد مشکلاتی که با آن دست به گریبانند انتظار تفاهم و همدردی دارند . قلوب و انکار خود را بر ایشان بگشایید و آنان را محروم دوست مهربان خود بدانید و همواره آماده باشید که بهیاری و حمایتشان پردازید .

اما نباید اجازه داد وجود محیطی مهرآمیز و مبتنی بر اعتماد و عاری از تشریفات رسمی، در روابط آن محفل با مشاورین، سبب سنتی تمسلک به مقررات حاکم بر روابط بین هیئت مشاورین قاره‌ای و اعضای هیئت‌های معاونت تحت اشراف آن هیئت از یک سو محفل روحانی ملی و لجنات آن از سوی دیگر گردد . این نکات در مکتوب موزخ اول اکتبر ۱۹۶۹ که آن را انتشار داده‌اید، مشروحاً بیان شده‌است .

نحوه ایفای وظایف آن محفل :

حال به نحوه کار و انجام وظیفه، محفل روحانی ملی می‌پردازیم . تجزیه و تحلیلی که از اوضاع نمودید مسائل و مشکلاتی را که اداره، امور در سطح ملی مشخص نموده که جنبه، فواید دارد از قبیل : تمرکز اداری

* مضمون بیان مبارکه فارسی چنین است : "جایگاه علماء في البهاء، را حقیر مشمارید و ارزش امرائی را که در میان شما دادگری روا می‌دارند کم نکنید ."

مفرطبه ویژه در اداره، فعالیت‌های تبلیغی، بیم و نگرانی از اینکه نظارت مرکزی محفل در امور اداری به حدی است که احتمالاً "سبب خفغان ابتکار فردی در سراسر کشور می‌گردد، و مناسبات آن محفل با جامعه."

در جامعه‌ای زندگی می‌کنید که به نحوی روزافزون در قبضه، فساد اخلاقی دامنه‌داری گرفتار است. این وضعیت نباید شما را متحیر سازد. عواقب اجتناب نایذیر نفوذ و سریان لامذهبی است که حضرت ولی‌امالله در توقیعات متعدد خطاب به یاران غرب آثار وخیم و نشانه‌های آن را با تفصیل تشریح فرموده‌اند. این شرایط و موجبات در جامعه، بهائی امریکا نیز تا حدودی تاثیر کرده است. نفوذ تباہ کننده، بی‌توجهی به امور روحانی و غلبه، گرایش شدید به امور مادی و دنیوی، نحوه اداره امور امری در آن جامعه را آلوده ساخته و بیم آن می‌رود که موجب تضعیف کارآثی آن گردد.

تجاوز جوئی و رقابت که اساس و محرك تمدن و فرهنگی است که زیر سلطه سرمایه‌داری است، دسته. بندی‌های سیاسی که از خصائص ذاتی نظام دموکراسی حاضر است، سوء‌ظن نسبت به موسسات مسئول سیاست عمومی کشور و عدم اعتماد به مسئولین اداره، امور که در طرز تفکر سیاسی مردم سرشته شده و مبداش را می‌توان در جریان پیدایش جامعه، امریکا جستجو کرد، بی‌اعتنایی همراه با عیب‌جوئی نسبت به اصول و مقررات تعديل کننده در روابط انسانی در جوامع متمدن که ناشی از آزادی خواهی افراطی و عواقب خلاف اخلاق آن است، از جمله خصوصیات نامطلوبی است که موجود عاداتی در زندگی امریکائی شده است که نخست بطور نامحسوس و در طول زمان تدریجاً "به نحوی آشکارتر، هم در طرز اداره، جامعه، بهائی و هم در رفتار پاره‌ای از افراد احبا، نسبت به امر تاثیر و نفوذی شدید داشته است. این تاثیرات نامطلوب باید هرچه زودتر با اقداماتی فوری و عمدى متوقف گردد، اقداماتی که حتماً "باید از داخل آن محفل آغاز شود. سازش بیشتر با چنین تا، ثیراتی پیشرفت جامعه، بهائی امریکا را برغم امکانات فراوانی که برای تقدم سریع‌ش وجود دارد، به نحوی جدی به تعویق خواهد انداخت. مخصوصاً" در اثر همین نگرانی بود که تقاضای آن عزیزان برای ملاقات با این هیئت مشتاقانه مورد قبول قرار گرفت.

آنچه می‌تواند ضامن کامیابی و موفقیت جمیع مساعی آن عزیزان در خدمت به اسر حضرت یزدان باشد را می‌توان در یک کلمه بیان کرد یعنی، اتحاد، اتحاد آغاز و فرجام همه، اهداف بهائی است. یکی ازاولین تذکرات حضرت ولی‌امالله خطاب به محافل روحانی ملی تاکید ذیل است: "به عقیده، راسخ این عبد اهم و الزم امور آن است که با وحدت نظر و عمل و عاری از شائبه، عناد و عدم اعتماد باید سنگری متحد ایجاد نمود و با حکمت و درایت با جمیع قوائی که بتواند روح این نهضت را تیره سازد و در میان افراد تفرقه‌اندازد و یا آن را با عقاید جزئی و حزبی محدود نمایند، به مقابله پرداخت. سپس چنین می‌فرمایند: "این وظیفه در وهله، اول بر عهده، اعضا منتخب محافل روحانی ملی نهاده شده است. و آنگاه اخطار می‌فرمایند که "اگر آن هیئت منتخب و مسئول از این شرط اساسی موفقیت در جمیع امور غفلت ورزد، مطمئناً" کل این بنا از هم فروخواهد پاشید." (ترجمه)

حصول اتحاد و یگانگی در نفس محفل البته برای وحدت عامتری که می‌خواهید اقداماتتان آن را اشاعه

دهد و محفوظ دارد، حائز اهمیتی قاطع و فوری است. هیچیک از اعضای آن محفظ نباید آنی این شرط اصلی را نادیده کیرد و یا از پشتیبانی و تقویت آن غفلت ورزد. طرز تلقی اعضاي محفظ از عضویت خود در آن هیئت ارجمند اهمیتی خاص دارد. اعضاي محفظ باید به خصلت روحانی محفظ مذعن و معترف باشند و آن را بسیار نسبت و احترامی قلبی نسبت به آن موهسه داشته باشند و آن را هیئتی جدا از خود و مافق خویش بدانند و محفظ را هیئت مقدسی تلقی کنند که اعضاي آن افتخار یافته‌اند با حضور در آن جمع در نهایت اتحاد و هماهنگی و عمل بر مبنای اصول منزله از جانب حق، قوای مودوعه، در آن را به کار گیرند و در مجاری مطلوب به جریان اندازند. اعضاي محفظ با چنین تصور و توجهی بهتر می‌توانند در خود وضعی مناسب با مقام محفظ روحانی ایجاد نمایند و وظیفه خود را به عنوان "امنا، الرحمن" دریابند و این تصور را که گوئی اعضاي محفظ مانند سهام داران عمدۀ، یک موهسه، بازرگانی، مالکیت و نظرات تمام آن را در اختیار خود دارند منتفی سازند.

همچنین طرز تلقی احبا، خواه در محفلي عضويت داشته باشند یا نه، نسبت به طرز استفاده از اختیارات و مرجعیت در جامعه، بهائي با ایجاد وحدت ویگانگی ارتباط دارد. بطور کلی مردم نسبت به زمامداران قدرت و اختیار بآسو، ظن می‌نگرند. فهمیدن دلیل این طرز تفكير دشوار نیست، زیرا تاریخ بشری سرشار از نمونه‌های مضار سوء استفاده از قدرت و اختیار است. خنثی کردن چنین تعاملی به سوء ظن به آسانی حل نمی‌شود. اما اگر بنابراین باشد که گردونه، پیشرفت امرالله بدون وقفه در حرکت باشد، یاران - الهی باید خود را از بدگمانی نسبت به موهسات امری رها سازند. انضباط شدید در طرز تفكير و نحوه عمل هم از جانب احبا و هم از جانب محفظ ملی، سبب موفقیت در رفع این مشکل خواهد شد. در این مورد هردو طرف باید با قبول برخی از واقعیت‌های اساسی به اقتضاي مسئولیت‌های خود رفتار نمایند.

وحدت عالم انسانی که اصل اساسی وحدت غائی امر حضرت بهاء الله است به فرموده حضرت ولی امرالله دلالت بر "تغییر و تحولی حیاتی در ساختمان جامعه، بشری در عصر حاضر دارد." (ترجمه) چنین تغییر اساسی در مفهوم بنیادی جامعه ناگزیر مستلزم طرحی جدید برای اداره، امور اجتماع در قالب مفاهیم بهائي است. حضرت ولی عزیز امرالله در نامه، مورخ ۱۴ اکتبر ۱۹۴۱ که توسط منشی ارسال فرموده‌اند این موضوع را با توضیح ذیل روشن می‌فرمایند:

"یاران الهی هرگز نباید نظم اداری بهائي را به خودی خود هدف غائی تلقی ننمایند، این نظم ابزار و واسطه‌ای برای سریان روح الهی است. امر بهائي امری است که خداوند برای کلیه، جامعه، انسانی نسازل فرموده و امری است که برای استفاده، همه، نوع بشر طرح شده، و تنها راه حصول این منظور اصلاح اجتماع بشری و نیز تلاش برای ایجاد روح جدیدی در زندگانی افراد است. نظم اداری بهائي فقط تشکل اولیه، امری است که در آینده به صورت حیات اجتماعی و قوانین لازم برای زندگانی کردن در جامعه در خواهد آمد."

(ترجمه)

توصیه، حضرت ولی امرالله به یکی از افراد احبا، مورد دیگری است که این نکته را بیشتر مبgestم می‌سازد: "هیکل مبارک به شما توصیه می‌فرمایند که آنچه می‌توانید برای ترویج یگانگی و محبت در بین اعضاي جامعه، خود معمول دارید زیرا چنین به نظر می‌رسد که این شدیدترین نیازمندی آنان است. چه

بسیار اتفاق می‌افتد که جوامع نوبنیاد به سبب شور و شوقی که جهت اداره امور امری دارند، از این واقعیت غافل می‌مانند که این روابط روحانی حائز اهمیتی بیشتر و اساسی‌تر از قوانین و مقرراتی است که باید حاکم بر اداره، امور جامعه باشد." (ترجمه)

بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که نظم اداری بهائی از آن جهت حائز اهمیت است که دارای ارزش - هائی است که جلوه و حفظ و بقای حیات جامعه را به اسلوبی کامل‌ا" بدیع تسهیل می‌کند و روابطی روحانی را که منبع از محبت و اتحاد میان یاران الهی است تا، میان می‌نماید. از خصائص ممتاز حیات بهائی پرورش و ترویج اینگونه مناسبات روحانی یعنی روحیه، عبودیت در آستان الهی است که به صورت خدمت به امر و خدمت به احبا و خدمت به کل جامعه، بشری ابراز می‌شود. شیوه، رفتار و طرز تلقی فرد به عنوان عبد یعنی شیوه‌ای که زندگانی حضرت عبدالبهاء، مثل اعلای آن است سبب سریان نیروی تحول بخشی در فعالیتهای امری می‌گردد، نیروی که در جریان عادی اقدامات جامعه توانایی گروهی و تقلیب کننده‌ای کسب می‌نماید. از این لحاظ موسسات امری در حکم مجاری برای اشاعه، این خصیصه، ممتازند. در چنین قالبی است که مفاهیمی چون حکمرانی و رهبری و مرجعیت و اختیار به نحو صحیح تفہیم می‌شود و فعلیت می‌یابد. به وجود آمدن جامعه‌ای متعدد و مستحکم و استوار و قائم بالذات باید از اهداف اصلی محفل روحانی باشد. چون جامعه متشکل از اعضاً است که دارای شخصیتها و استعدادها و قابلیت‌ها و سلیقه‌های مختلف هستند مقتضی چنان است که اساس روابط بین محفل و احبا در داخل جامعه مبتنی بر تعهدی باشد که برای خدمت به امر مشترکا" به آن اذعان دارند. در این مناسبات متقابل، معنی و مفهوم مشارکت در خدمات که مبتنی بر فهمیدن و اذعان به تمایز حوزه‌های عمل محفل و اعضای جامعه است کامل‌ا" درک می‌شود و بدون - وقفه و اشکال مورد حمایت و تائید قرار می‌گیرد و از هرگونه احتمال و اثری از دوگانگی و نفاق بین آن دو مبری می‌گردد. در چنین جامعه‌های رهبری عبارت از خدماتی است که به وسیله، آن، محفل روحانی جامعه را دعوت و تشویق می‌کند تا استعدادها و قابلیت‌های را که بدان اعطاء شده است به کار گیرد و عناصر گوناگون جامعه را برای نیل به اهداف و خط مشی‌های هدایت نماید که به وسیله، آن می‌توان تاثیر و نفوذ قوای متعدد متفقی را برای ترقی و تقدم امراض الله متحقق ساخت.

بر قرار نگاه داشتن محیطی سرشار از محبت و اتحاد بیشتر منوط برآن است که در بین افرادی که جامعه را تشکیل می‌دهند این احساس وجود داشته باشد که محفل روحانی موسسه‌ای جدا از آنان نیست و در اثر به کاربستن همکاری متقابل با چنان هیئتی که به اراده، الهی تا سبیس شده، آزادی عمل مطلوبی برای اقدامات و ابتكارات شخصی فراهم می‌گردد و حسن روابط‌شان با موسسه، مزبور و نیز با یکدیگر سبب تشویق روحیه، آمادگی برای اقدامات مهم می‌شود، و آکاهی از هدف تحول بخش ظهور حضرت بهاء الله و توجه به امتیاز شرکت در مساعی برای تحقق هدف مزبور و شور و شعفی که متعاقبا" احساس می‌شود این روحیه و حالت را نیروی جدید می‌بخشد. در چنین شرایط و محیطی، جامعه، یاران در اثر تقلیب از حالت مجموعی از افراد تشکیل دهنده، آن به صورت هیکل واحدی که اعضا، واجزایش بدون از دست دادن فردیت خود با هم

اختلاط و امتزاج یافته‌اند، شخصیت جدیدی احراز می‌کند. در سطح محلی امکان ظهور و بروز چنین تقلیبی موجود است، ولکن فراهم آوردن شرایط لازم جهت رشد و شکوفایی آن از مسئولیت‌های عده، محفل محلی محسوب می‌گردد. اختیار هدایت و اداره، امور امرالله در سطح محلی و ملی و بین‌المللی به اراده، الی به مؤسسه‌سازی که انتخابی هستند تفویض شده‌است. اما توانائی انجام وظائف در جامعه، یاران اساساً بر عهده، جمیع یاران است. مرجعیت و تمرکز اختیارات در مؤسسات مذبور برای پیشرفت بشریت ضروری قطعی دارد، ولکن به کاربردن اختیارات مذبور هنری است که باید در آن مهارت یافت. قدرت عمل در افراد احبا، از ابتکارات فردی سرچشمه می‌گیرد و در سطح اراده، جمعی به اوج می‌رسد. این قدرت جمعی و این مجموعه، استعدادهای فردی است که بالقوه به حالتی شکل پذیر وجود دارد و متاثر از عکس العمل‌های متعدد افراد نسبت به عوامل گوناگونی است که در جهان موثرند. این قوه برای تحقق بخشیدن به عالی ترین قصد و هدف، باید در مسیرهای فعالیت نماید که تابع نظم و ترتیب است. اگر چه افراد یاران ممکن است سعی نمایند در اقدامات خود به وسیله، استنباط‌های شخصی از نصوص الهی هدایت شوند. و هر چند ممکن است به‌این نحو به موفقیت‌های بسیاری نیز نائل آیند، مع ذلك اگر مساعی مذبور تحت توجه کلی مؤسسات منصوص امری نباشد قادر نخواهد بود نیروی موثری را که برای پیشرفت بلامانع تمدن بشری ضروری است کسب نماید.

ابتکارات فردی از بارزترین خصوصیات این قوه محسوب می‌شود. بنابراین از جمله مسئولیت‌های عده، مؤسسات امری تشویق و ترغیب و محافظت و مراقبت ابتکارات مذبور است. به همان نسبت این نکته‌هم حائز اهمیت است که افراد نیز تا ثیر هدایت بخش و تعديل گننده، مؤسسات امری را در پیشرفت تمدن دریابند و پیذیرند. به عبارت دیگر اامرالله دائر بر لزوم اطاعت از تصمیمات محافل بطور وضوح می‌تواند امری تلقی شود که از پیشرفت اجتماع جدائی ناپذیر است. فی الحقيقة از نظر رفاه کل جامعه نباید افراد فقط به استفاده از تدبیر شخصی خود و اگذار شوند، و از طرف دیگر نباید اتخاذ رؤیه، مستبدانه از جانب اعضا، مؤسسات امری سبب پژمردگی و خمودت افراد احبا، شود.

اعمال موفقیت آمیز قدرت و اختیار در جامعه، بهائی مستلزم آن است که رسم "پذیرفته شود که حقوق و مسئولیت‌های مؤسسات امری و افراد احبا، علی العموم از یکدیگر مجزی است ولکن به‌نوبه، خود احتیاج به همکاری میان این دو نیروی جامعه را آشکار می‌سازد. چنانکه حضرت ولی امرالله توصیه فرموده "اگر افراد و محافل بخواهند وظائف و تکالیف‌شان را نسبت به امرالله به نحوی شایسته انجام دهند، باید نحوه، همکاری با یکدیگر را فرا گیرند و همکاریشان با هوشمندی و بصیرت باشد. چنین همکاری بدون حصول اطمینان و اعتماد متقابل ممکن نیست." (ترجمه).

راهنمائی و دستور براساس تصمیمات محفل صادر می‌شود اما موثر واقع شدن آن نه تنها موكول به وضوح دستوری است که صادر می‌شود، بلکه منوط به عوامل روحانی و اخلاقی چندی است که باید از یک طرف در رؤیه، کلی افراد احبا، و از طرف دیگر در سبک و روش طرز کار محفل در آمیزد. توصیه، ذیل از حضرت ولی امرالله که در یکی از توقیعات اولیه، هیکل مبارک خطاب به احبابی غرب مندرج است، این موضوع را

روشن می‌سازد:

"باید متنکر بود که مقصد اصلی شریعة الله حکومت جابرانه واستبدادی نیست، بلکه اساس آن دوستی والفت خاضعانه و مشورت آزاد و صمیمانه است. تا شخص واجد روح بهائی حقیقی نباشد هرگز موفق نخواهد شد که خصلت رحم را با عدالت و حریت را با انقياد و مقدس بودن حقوق افراد را با تسلیم و تفویض و مراقبت و حزم و احتیاط را با محبت و مفا و شهامت وفق دهد."

"وظائف نفوسی که یاران، آنان را از روی کمال آزادی و معرفت به سمت نمایندگان خود انتخاب می‌کنند، از حیثت اهمیت ولزومیت، کمتر از وظائف انتخاب کنندگان نیست. وظیفه، اعضاي محفل امرکردن و تحکم نبوده، بلکه مشورت است و آن هم نه مشورت بین خود، بلکه باید هرچه بیشتر ممکن شود با منتخبین خود نیز مشورت نمایند و باید صرفاً "خود را به منزله، وسائلی بدانند که برای معرفی امرالله به نحوی که شایسته و موثر باشد انتخاب شده‌اند و نباید هرگز چنین تصور نمایند که به منزله، زینت و زیور هیکل امرالله بوده و فطرتا" از حیث استعداد ولیاقت بی دیگران برتری داشته و یگانه مرجوین تعالیم و مبادی امرالله می‌باشد، و باید با کمال خصوع به انجام وظائف خود قیام کرده، با فکری آزاد از هرگونه تقید و از روی نهایت انصاف و وظیفه‌شناسی و با صراحت و سادگی و با تعلق تام به منافع و مصالح یاران و امرالله و عالم انسانیت چنان همتی نمایند که نه تنها مورد اطمینان و حمایت واقعی و احترام موقلین خود که باید به آنان خدمت نمایند واقع شوند، بلکه باید قدر شناسی و محبت قلبی آنان را نیز جلب کنند." (ترجمه)

این دستورات حضرت ولی عزیز امرالله جان کلام را در مورد آنچه که باید در حال حاضر توسط اعضای آن محفل به نحوی عمیق تر درک و جذب شود بیان می‌نماید. جهت تاکید بیشتر، اصطلاحات "کمال خصوع" و "آزادی از هرگونه تقید" و "صراحت" و "садگی" را تکرار می‌کنیم و مخصوصاً "توجه را به نکته، آزادگی از هرگونه تقید و تعصب" که در اصل "صراحت" مستتر است معطوف می‌داریم زیرا همکاری و معاوضتی که باید میان آن محفل و احبابی الهی تقویت و ترویج گردد به نحوی قابل ملاحظه به میزان و درجه‌ای که نگرانی‌های خود را با درایت و رعایت حکمت با جامعه در میان می‌گذارید بستگی دارد. بهترین فرصت برای این منظور انجمن سالانه، شور روحانی ملی است، یعنی زمانی که نمایندگان کل جامعه جهت مشورت با اعضاي محفل ملی گردhem می‌آيند. کافی نیست که فقط بشارات امری و احصائيه‌های تشویق آمیزو دلگرم کننده به نمایندگان ارائه دهید. باید مطابق توصیه، حضرت ولی امرالله خطاب به آن محفل عمل کنید که می‌فرمایند: "باید از روش استثار و استکبار و مضايقه از ابراز عقاید و افکار اجتناب ورزیده، نقشه‌ها و آمال و مشکلات خود را با کمال مسرت و نشاط بهنظر نمایندگان که به وسیله، آنان انتخاب شده‌اند برسانند و خاطر نمایندگان را با مسائل مختلفی که درسال جاری محتاج توجه و مطالعه است آشنا سازند و آراء و افکار نمایندگان را قلباً" و با نهایت متانت و وقار مورد مطالعه و سنجش قرار دهند.^۸ (ترجمه)

چنانچه اعتماد نمایندگان را جلب نمائید، حتی اگر نتوانند پیشنهادهای مفیدی برای حل مشکلات خاصی ارائه دهند، نسبت به میزان اهمیت مشکلات حادی که امر الهی با آن مواجه است آشنائی و وقوفی

خواهند یافت که در غیر این صورت ممکن نبود حاصل شود . به مدد این آشنایی و وقوف ، نمایندگان مجہز خواهد شد تا جامعه را یاری دهند و به نحوی موئر قرار های آن محفل را ، به رغم دشواری هایی که در عمل ممکن است پیش آید ، به مرحله ، اجرا ، در آورند . گذشته از این ، دانستن اینکه چنین هیئت مسئولی از احبا ، شریک نگرانی های داخلی آن محفل است ، سنگینی مسئولیت های طاقت فرسائی را که بر عهده دارید بطرف می سازد . به علاوه حتی در اثر صراحت شما پشتیبانی نمایندگان که باید بنا به وظیفه ، مقدسی که دارند نسبت به قدرت و اختیارات محفل ابراز شود ، افزایش می یابد . علاوه بر این ، از آنجا که بزای آن محفل میسر و عملی نیست که با همه ، احبا ، ملاقات نماید و اعضای محفل نیز نمی توانند دائما " به سراسر جامعه ، بهائی سفر کنند ، این همکری متقابل بین شما و نمایندگان انجمن شور روحانی احساس احبا ، را مبنی بر اینکه شما از آنسان دور هستید ، گرچه به کلی از بین نمی برد اما می تواند تعديل نماید .

در بکار بستن اصل صراحت یقینا " از موارد نامناسبی که تحت عنوان آزادی بیان در بین اهالی آن سامان مقبول افتاده و معمول شده است احتراز خواهید نمود . در جامعه ای که در آن " گفتن آنچه که هست " سیلک بیانی را به کار می گیرد که زبان را از آداب شایسته عاری می سازد و در زمانی که خشونت کلام و هیاهو از خصائص رهبری تلقی می گردد ، خشونت صراحت لبه محسوب می شود و صاحبان قدرت و اختیار با صدائی بلند و لحنی عامیانه صحبت می کنند ، و مردم غالبا " مجبورند که دستورات را با چنین لحن نامحترمانه ای از رهبرانشان دریافت دارند و این باعث می شود که نسبت به صاحبان قدرت احساس انزعاج و سوء ظن نمایند ، موئسفات امری وظیفه دارند که احبا ، را عادت دهنده است مرتعیت و اختیارات موئسفات مذبور را که با زبانی ملایم ارائه می گردد تشخیص دهند و بپذیرند .

در باره ، تکلیفی که آن عزیزان برای تهذیب و تلطیف نحوه رفتار تان با جامعه به ترتیبی که قبلا " شرح داد ، شد دارید آنچه تاکید شود مبالغه آمیز محسوب نمی گردد . هرگز نباید فراموش نمایید که نحوه ، بکار بردن اختیارات برای موقیت ، در اقداماتتان ناٹیر و اهمیت خاص دارد . با در نظر داشتن این نکته باید جدا " مواظب رستار افراد ، مخصوصا " اعضاء هیئت رئیسه ، آن محفل باشید که الزاما " باید قرار های صادره و از طرف محفل به موقع اجرا ، گذارند و دستوراتتان را به دیگران ابلاغ نمایند . به علاوه کاه اتفاق می افتد که نفوosi که در دفتر محفل خدمت می کنند در اثر اشتیاقی که برای اطاعت دقیق و کامل دارند ، دستورات محفل را با رفتار و لحن تندي ابلاغ می کنند که موجب رنجش افراد می گردد و سبب ایجاد انزعاج از هیئتی می شود که خادمان مذبور سعی دارند با وفاداری و اخلاص بدان خدمت نمایند . در اعفاء دفتر محفل باید حساسیت نسبت به چنین عواقبی را ایجاد کرد و آنها را با هدایت مستمر و ملاحظت آمیز ، متوجه ساخت که شرایط روحانی حفظ رابطه ، مطلوب و محترمانه با دیگران را باید وجودان " در برخوردهای خودها احبا ، ملحوظ دارند زیرا چنین روشی نه تنها فی نفسه از فضائل اخلاقی است بلکه موجبات احساس رنجیدگی از آن محفل را به حداقل کاهش می دهد .

نحوه استفاده از قدرت و اختیارات در اجرای عدالت ، بسته به میزان و شدت هر مورد متغیر است .

در بعضی موارد مقتضی است که اقدامات محفل قاطع و شدید باشد. حتی در این موارد نیز اعضای محفل باید همواره متنگر باشند که قدرتی که اعمال می‌نمایند باید بطور کلی همراه با محبت و خضوع و احترام واقعی نسبت به دیگران باشد. وقتی چنین کنند بکاربردن قدرت طبیعی جلوه می‌نماید و در نظر نفوس روحانی و ارباب انصاف مقبول و مطلوب خواهد بود. بیان ذیل از حضرت ولی امرالله که توسط منشی ابلاغ شده مربوط به این موضوع است، "مسئلان اداره، امور امرالله باید مانند شبانان باشند. هدف‌شان باید این باشد که جمیع تردیدها و سوءتفاهمات و اختلافات مضری را که ممکن است در جامعه، یاران رخ دهد، برطرف سازند و این نظور را می‌توانند به نحو شایسته معمول دارند مشروط بر آنکه محرك و مشوق اقداماتشان محبت حقیقی نسبت به افراد احبا، و همراه با عزم جزم جهت رعایت عدالت در جمیع مواردی باشد که برای رسیدگی بدانان ارجاع می‌شود." (ترجمه)

صریحاً "به خاطر داشته باشید که تا کنید این هیئت در مورد بکار بردن اصول و شرایط روحانی در نحوه اقدام و انجام وظائف آن محفل فقط اظهار آرزو و آرمانی ناشی از پرهیزگاری نیست. هرگز، هرگز، عتمد رعایت شرایط مذکور در سخنرانی‌های عمومی و ملاحظات رهبران جهان سبب عدمه، بوجود آمدن وضع کنونی در جامعه است. فی الحقیقہ این شرایط به همان اندازه که ذاتاً "روحانی است، از لحاظ عملی هم دارای تاثیر ننفوذ است. پس شرایط مذکور را همواره با هشیاری و اطمینان معمول دارید تا ملاحظه فرمائید که اقداماتتان چگونه جانب تأثیرات روح القدس برای عکس العملی خواهد شد که جامعه ابراز خواهد نمود.

اما در خصوص نگرانی آن یاران از اعمال نظارت زیاده از حد در امور احبا، با دریافت تن ماهیت توانائی و نیروئی که احبا، برای اقدامات امری دارند خواهید توانست بهترین نحوه، هدایت و ارشاد آنان را بستجدید باید اجازه داد که احبا، از اختیارات و آزادی عمل وسیعی برخوردار گردند، یعنی امکان اینکه به اشتباهاتی نیز دچار شوند منظور شده باشد، محفل روحانی ملی و محافل محلی نباید نسبت به هر اشتباهی بدون مقدمه عکس العمل نشان دهنده، بلکه باید در میان اشتباهاتی که بخودی خود با گذشت زمان حل می‌شود و زیان چندانی به جامعه نمی‌رساند و اشتباهاتی که مستلزم دخالت محفل است تفاوت قائل شوند. در حالی که تعالیم الهی احبا، را دعوت می‌نماید که یکدیگر را تشویق کنند، تمایل احبا، به اینکه در اثر کوچکترین سببی به ایراد گرفتن و انتقاد از یکدیگر پردازنند مربوط به همین عامل است. البته این تمایلات ناشی از محبت شدید به امر الهی است و میل به اینکه امر مبارک خالی از هر نقص و عیب باشد. اما افراد بشر کامل و بدون نقص نیستند. محافل محلی و افراد احبا، را باید با سرمشقی که از طریق توصیه‌های محبت آمیزی که جهت خود داری از چنین انتقادات که مانع رشد و پیشرفت جامعه می‌شود ارائه می‌دهید، مساعدت نمائید. همچنین باید از وضع قوانین و مقررات زیاده از حد احتراز جوئید. امر الهی چنان ضعیف و شکننده نیست که نتواند تا اندازه‌ای اشتباهات را تحمل نماید. هنگامی که به نظر آن محفل بعضی اقدامات ممکن است به صورت رویه‌ای درآید که، واقعی زیان بار دارد، می‌توانید به جای وضع مقررات جدید، آن موارد را با مشاورین در میان نهیید و کمک ویژتیبانی آنان را جهت آموزش یاران به نحوی که شیوه، درک و رفتارشان را بهبود

بخش، جلب نمائید.

اگر احبا، فردا "و جمیا" برای اقدام به انواع گوناگون فعالیت هائی که به ابتکار خودشان آغاز می شود احساس آزادی بیشتری کنند، شور و شوقی جدید و نیروئی تازه برای اجرای اهداف نقشه، سه ساله ایجاد خواهد شد حتی اگر عمدتاً نیز اقدامی نکنید که یاران را از استفاده از چنین آزادی هائی دلسرد سازید، تصورات قبلی آنان، مبنی بر احتمال عدم موافقت و تصویب موسسات امری و ترسان از انتقاد تشکیلات و یا به هر علت دیگری که موجب چنین تصوراتی شده باشد، تا حد زیادی مانع از اقدامات ابتکاری می گردد. در این برده، خاص از تاریخ که بار روان آزار دشواری ها بر دوش مردم جهان سنگینی می کند و بیم آن می رود که تیرگی پاس روشنی امید را بپوشاند. در افراد احبا، باید حس ما "موریت یعنی احساس توانائی رفع نیاز عالم بشری به راهنمائی و هدایت بیدار شود و در نتیجه در قلمرو حیات خود به فتوحاتی برای امر الهی نائل گردند. جامعه باید به صورت یکپارچه در مساعی مربوط به حل اینگونه مسائل سهیم باشد. از آنجا که عناصر و علائق گوناگونی در جامعه وجود دارد، ارائه، راه حل واحد مسلم "کافی نخواهد بود. این امور اقتضا، می کنند که نه فقط مستقلان" در محفل مشاوراتی ترتیب دهید، بلکه با مشاورین هم به مشورت پردازید. گرچه محافل روحانی در تعیین اهداف، خوب اقدام می کنند، اما هنوز برای استفاده از استعدادها و امکانات افراد و برانگیختن جمع یاران حبته تحقق آن اهداف مهارت لازم را کسب نکرده اند. برطرف کردن این کمبود نشانی از تکامل و بلوغ تشکیلات منکور خواهد بود. امید است که آن محفل در این راه پیشقدم شوند.

کاستن تمرکز اداره، امور ملی امکان کاهش، نظارت بیش از حد محفل را در امور احبا، افزایش می دهد و افرادرا تشویق می کنند تا در اقدامات جامعه در سطوح محلی شرکت جویند. در هر حال این هیئت با نیت آن محفل برای چنین اقدامی موافق است. البته مختارید این تغییرات را به جای اینکه بایک حرکت کلی و جامع یکدفعه انجام دهید، به تدریج معمول دارید، به هر حال تشخیص این موضوع کاملاً در اختیار آن محفل است. معکن است سبب دلگرمی آن عزیزان شود که بدانید که در چند کشور که مشکل اداره، امور تبلیغی و فراهم ساختن دیگر خدمات تشکیلاتی ابعاد سهمگینی یافته بود، راه حل های گوناگونی برای کاهش تمرکز امور اداری معمول شده است. شرح جزئیات برخی از راه حل های مزبور جداگانه جهت آن محفل ارسال خواهد شد.

گذشته، پرآشوب و آینده، درخشنان:

حال پس از اظهار آنچه از پیش گذشت، به شما اطمینان می دهیم که از مسئولیت های سنگینی که بر عهده دارید و از تقاضاهای پی در پی که با وجود فقدان منابع کافی برای تقبل خدمات از آن محفل می شود کاملاً آگاهیم. ما، یوس مشوید، قابلیت شما برای قبول خدمات مزبور سبب خواهد شد که بر هر مشکلی که در این احیان پر افتتان با آن مواجه شوید، فائق آئید. فقط باید با توسل به اصول اساسی امر الهی اقدام نمایید. گذشته، جامعه، شما پر شکوه بوده است، آینده، آن نیز بی نهایت درخشنان خواهد بود. تحقق وعده های الهی به آن جامعه حتمی است، مجھوداتتان برای تحقق مقصد و منظور حضرت بها، الله یقیناً "سبب شمول

برکات آن حضرت خواهد شد. اجنبه، مولای مهربان حضرت عبدالبهاء همچنان برآن جمع گشوده است: "تا در ایفای وظائی که حضرتش خصوصاً" به آن یاران محول فرموده است توفیق یابید. محبت این مشتقان نیز که لحظه به لحظه شدت می‌یابد، همواره شما و آن جامعه، عزیز را در بر گرفته است. قدم پیش نهیست و مقتنیات این اوقات را با امیدواری و اعتمادی خلل ناپذیر دریابید.

نیروشی که حضرت بها، الله در جهان دمیده به شدتی متزايد در کار است و سیر تحولی را که باید منجر به تاسیس نظم بدیع حضرتش گردد، تسریع می‌نماید. اوضاع رو به انحطاط جامعه‌نشانی از این واقعیت است و آرزوی جهانیان برای یافتن راه حل‌های جدید جهت رفع مشکلات بشری موید این مطلب مخاطرات شدید است و مقدرات عالم انسانی به وضعی خطرناک معلق و بی ثبات. در حالی که سرعت حرکت به سوی صلح اصغر در حال افزایش است، جامعه، بهائی مسئولیت‌های سنگینی در قبال آینده، نزدیک دور بر عهده دارد. حال آن زمان فرا رسیده است که یاران از امکانات جدید بهره‌گیرند و دامنه، شمول تاثیر و نفوذ امرالله را وسعت بخشدند و به مرحله، جدیدی از اقدامات جهت توسعه، جامعه و تحکیم اساس آن نائل شوند. به راستی زمان زمان اقدامات متعهله است. احبا، باید بدون ترس و واهمه از احتمال خطا و اشتباه باشور و اشتغال برای برطرف ساختن حوائج شدید عالم انسانی عاجلانه قیام نمایند. آیا جامعه، بهائی امریکا این فرصت را مفتوم نخواهد شمرد که با این مشکل به مقابله برخیزد؟ آیا اعضای جامعه، مزبور بار دیگر طریقی برای کسب هزاران فتح و ظفر باز نخواهند کرد؟

از آستان قدس‌الهی ملتعمیم که پاسخ بانیان دلیر نظم بدیع‌الهی به این پرسش‌ها و به این دعوت، بی‌درنگ و از صمیم قلب و موهید به تائیدات الهی باشد.

با تحييات ابدع ابهی

بیت العدل اعظم

باداشت:

۱ - ظهور عدل‌الهی، ص ۱۱۲ - ۱۱۳	۲ - ظهور عدل‌الهی، ص ۲۵
۳ - ظهور عدل‌الهی، ص ۲۶	۴ - ظهور عدل‌الهی، ص ۱۰۱ - ۱۰۲
۵ - ظهور عدل‌الهی، ص ۱۵۱ - ۱۵۲	۶ - ظهور عدل‌الهی، ص ۱۵۳
۷ و ۸ - با اندک تغییراتی از ترجمه، فارسی کتاب "نظمات بهائی" اخذ شده است.	

انتخابات بهائی

امر انتخابات در نظام ادرای بهائی با سایر انظمه، عالم کاملاً "متفاوت است بنابراین لازم است به دقت اصول انتخابات بهائی را مطالعه کرد.

روش انتخابات بهائی در الواح حضرت عبدالبهاء مذکور است و نیز اصول انتخابات در آثار حضرت ولی امرالله آمده است، که به صورتی کاملاً "مختصر به شرح زیر است .

اصول انتخابات بهائی

۱ - امر انتخابات برای یک فرد بهائی وظیفه‌ای است روحانی و وجودانی بنابراین در موقع انتخاب بایستی به ذیل دعا و مناجات متولّ شد تا حق جل جلاله ما را به انتخاب نفوسي موفق دارد که اراده، خود اوست .

۲ - در انتخاب باید در نهایت توجه و خلوص و تجرد و فراغت از هرگونه مقاصد شخصی و مارب نفسي اقدام نمود .

۳ - آنتریک^۱، پارتی بازی^۲ و پروپاگاند^۳ در انتخابات بهائی اکیدا^۴ معنو شده است .

۴ - امر انتخابات در جامعه، بهائی امری است سری، آزاد، عمومی

حضرت ولی عزیز امرالله میفرمایند :

"انتخاب در جامعه، بهائیان سری و عمومی و آزاد است ."

سری است : یعنی هیچکس نباید از راءی دیگری آگاه شود حتی آگاهی زوج بر کیفیت انتخاب زوجه منوع است . به همین دلیل آراء باید بدون امضاء باشد .

۱ - آنتریک Intrigue: آنتریک از واژه رتینی "اینتریکاره" و واژه ایتالیایی "اینتریکو" آمده است که معنی مفسدۀ جوئی و مشوش کردن است . آنتریگ فعالیتی است مفسدۀ جویانه که پنهانی برای رسیدن به هدف و وارد آوردن زیان و خسaran به شخص و یا گروهی از اشخاص صورت می‌گیرد . همچنین برانگیختن مزورانه دولتی علیه دولتی دیگر را جهت تیرگی روابط آنها و یا ایجاد جنگ آنتریک می‌کویند .

فرهنگ‌علوم سیاسی ص ۱۰۸ - دکتر محمد جاسمی و دکتر برام جاسمی - چاپ اول بهار ۲۵۳۷ جلد اول - (الف تاخ)

۲ - پروپاگاند Propaganda تبلیغات از واژه رتین Propagane گرفته شده است . از نظر لغوی به معنای "پخش کردن" "منتشر کردن" و "چیزی را شناسانیدن" است . اموروزه این واژه معنایی دقیق‌تر یافته است و تا نیزی بر عقیده را میرساند که در آن هدف بیش از محتوى اهمیت دارد . این هدف فراهم ساختن موجبات پیوستن بیشتری شمار ممکن از افراد به یک ایدئولوژی، ضرب و غایت نظام سیاسی و همچنین واداشتن آنان به احرار تعهدی فعال می‌باشد در تبلیغات سعی در قبولاندن یک عقیده، یک کردار بطور منظم و در جهت خواست تبلیغ کننده و یا آنکس که دستور تبلیغ می‌دهد بعمل می‌آید .

فرهنگ‌علوم اجتماعی ص ۳۰۷

۳ - پارتی بازی^۵

پارتی (فرانسوی) حزب، فرقه، جهت، دسته، گروه
پارتی بازی: (از پارتی کلمه فرانسوی و بازی فارسی) اتعصب و دسته‌بندی - پیش‌بردن قصدی را

فرهنگ‌دھخدا ص ۴۶۴۳

عمومی است : هر فردیکه بیست و پیکال تمام داشته باشد ، می تواند در انتخابات شرکت کند و هیچ مقامی نمی تواند شخص ۲۱ ساله بهائی مسجل را از حق انتخاب کردن منع سازد مگر به دلایل طرد اداری لواعلان شده باشد .

آزاد است : آن هر فرد بهائی مسجل ۲۱ ساله می تواند هر کس را که ۲۱ سال تمام داشته و مسجل باشیده عنوان عضو محفل یا کانونشن کشور خویش انتخاب کند .

شرایط انتخاب شوندگان

گرچه هر کس آزاد است که هر کس را که بهای ثی بوده و بیست و پیکال تمام داشته باشد و مسجل باشد به عضویت محفل ملی یا کانونشن ملی یا محفل ملی انتخاب نماید ولی حق به صرف فضل برای هدایت انتخاب کنندگان برای نفوسيکه مایلیم انتخاب کنیم ، شرایطی قائل شده است که باید به آن توجه کنیم و اصولا " یک فرد بهائی برای انتخاب اعضای محفل خویش بایستی اهمیت خاص قائل باشد به حدی که به این وظیفه وجودانی ارج بنهد و مدتی درباره نفوسيکه می خواهد انتخاب کند فکر کند نه آنکه خدای نکرده بدون مطالعه به انتخاب پردازد .

به هر حال بهتر است به نصوص مبارکه در این زمینه که هدایت کنندگان دلالت کننده است مراجعه نماید که نمونه ای از آنها ذیلا " درج می گردد .

حضرت ولی امرالله می فرمایند : (ابلاغیه ، مبارک ۹ آپریل ۱۹۳۲)

" عزت و تقدم جامعه ، بهائیان مشروط به انتخاب نفوس سليمه ، مومنه ، فعاله ، است ۰۰۰

هیکل مبارک در تکمیل بیان فوق و توضیح آن بهاین بیانات ناطق :

" ۰۰۰ مومنین و مومنات باید به کمال توجه و خلوص و تأمل و تدبیر نفوس مومنه مخلصه "

محبیه ، مقتدره ، مستعده که قابل عضویت اند انتخاب نمایند ۰۰۰ "

كتاب امر و خلق ص ۳۶۲

هیات نظار

محافل بایستی برای اخذ واستخراج آراء عدهای از احبابی محل را به عنوان هیئت نظار انتخاب کنند

حضرت ولی امرالله می فرمایند :

" ۰۰۰ هیئت نظار باید نفوس زکیه مخلصه ، مقتدره باشند و کمال مواظیت را نمایند که انتخابات امینه ،

آزاد و سری و عمومی باشد از عناد و خدعا و دسیسه و اکراه جلوگیری نمایند و معانعت کنند . "

كتاب امر و خلق ج ۴ ص ۳۶۳

۱- انتخابات بهائی امری است عمومی یعنی تمام افراد جامعه ، بهائی که ۲۱ سال تمام داشته باشند و در حوزه امری ساکن باشند حق انتخاب کردن و انتخاب شدن را دارا هستند مگر اینکه از حقوق اداری محروم شده باشند و یا مختل العقل (یعنی دیوانه) باشند . (مجموعه ای از مطالب دیانت بهائی به اختصار تالیف فرامرز اشرف)

۲- هیچ فرد بهائی را نمی توان موظف و مجبور به ابدای رای کرد .

(مجموعه ای از مطالب دیانت بهائی به اختصار تالیف فرامرز اشرف)

۳- هر فرد بهائی به هر یک از افراد جامعه بهائی که خائز شرایط انتخاب شدن باشند به میل و دلخواه خودی می تواند رای دهد .

"مسائل اداری مربوط به انتخابات"

۱- فقط ساکنان یک محل می‌توانند در انتخاب اعضای محفل روحانی آن محل شرکت نمایند.
 ۲- شخص تازه وارد به محلی که اهل آنجا بوده وهمه؛ احبا، را می‌شناسد و قصد توطن طولانی ویا دائم دارد می‌تواند بلافاصله پس از ورود اگر هنگام انتخابات باشد در انتخاب اعضای محفل روحانی آن محل شرکت نماید.

۳- هرگاه در نتیجه، انتخابات محفل روحانی دو یا چند نفر رای مساوی آورند که یکی از آنها منتسب به طبقه، اقلیت بود برای عضویت محفل اولویت با آن شخصی است که از طبقه، اقلیت است ولی اگر هردو از طبقه، اکثریت یا هر دو از طبقه، اقلیت بودند آنقدر بین آن دورا، گرفته می‌شود که رای یکی بر دیگری افزون یابد. برای روش شدن مطلب مثال زیر را می‌آوریم.
 مثلاً "اگر برای عضو نهم دونفر انتخاب شدند که دارای رای مساوی بودند دو صورت ممکن است داشته باشد."

الف : یکی از آنها از اقلیت است مثلاً "قبلًا" یهودی بوده و حالا بهائی است و یکی از اکثریت است یعنی قبلًا" مسلمان بوده و حالا بهائی است. در این صورت بر طبق نصوص حضرت ولی امرالله آنکس که قبلًا" یهودی بوده عضو محفل می‌شود زیرا در کشور مقدس ایران اکثریت با مسلمانان است.

ب : حال اگر هر دو عضوی که دارای رای مساوی هستند از اکثریت یا اقلیت باشند باید مجدداً" بین آن دورا، گرفت آنقدر که یکی از آنها را بیشتری بیاورد.

ولی باید توجه داشت که طبق اساسنامه، بیت العدل اعظم الهی این قانون در مورد انتخاب اعضای آن معهد اعلیٰ اجرا نمی‌شود، زیرا تعیین اقلیت و اکثریت در دنیا امکان پذیر نیست و انتخابات مربوط به بیت العدل اعظم انتخابات جهانی است نه محلی و نه ملی است.

این اصل یعنی اولویت یارجحان اقلیت بر اکثریت در مورد تساوی آراء برای عضویت محفل مقدس روحانی هستند به نص مبارک حضرت ولی محبوب امرالله است که در کتاب ظهور عدل الهی که اصلًا" انگلیسی است به شرح زیر آمده است:

"این اصل اصیل به درجه‌ای مهم و حیاتی است که هرگاه در مواردی مانند امر انتخاب تعداد آراء، در حق افرادی از اجناس^{*} مختلف ویا مذاهب و ملیت‌های متنوع در داخل جامعه یکسان ویا خصائص و شرائط لازمه جهت احراز تبلیغ و مقامی بین افراد ذکور علی حد سواه باشد اولویت و تقدم باید بلاتر دید به فردی تعلق گیرد که منتسب به اقلیت است و این ترجیح و تقدم صرفاً" از لحاظ آن است که اقلیت مورد تشویق و ترغیب قرار گیرد ویه آنان فرصت و موقعیت مساعد داده شود تا در خدمت جامعه و پیشرفت صالح عمومیه قدمهای بلندتر بردارد ۰۰۰"

^{*} ظهور العدل الهی ص ۷۴

ذیلاً" به درج عین دستخط مورخ سوم فوریه ۱۹۷۲ بیت العدل اعظم الهی در موارد دیگر مسائل

*منظور از اجناس، نژادهای مختلف هستند

اداری مربوط به انتخابات بهائی می پردازیم:

ترجمه، قسمتی از دستخط مورخ ۳ فوریه، ۱۹۷۲ بیت العدل اعظم

(در جواب سئوال مطروحه در قسمت اول نامه، شما دایر بر اینکه آیا ورقه، رای که دارای کمتر یا بیشتر از ۹ اسم باشد معتبر است یا نه؟)

مواردیکه سبب ابطال کامل ورقه، رای می شود عبارتست از:

- ۱ - در صورتیکه بیش از ۹ نفر در ورقه، رای نوشته شده باشد.
- ۲ - در صورتیکه کمتر از ۹ نفر در ورقه، رای نوشته شده باشد.
- ۳ - در صورتیکه اسمی تکرار شده باشد.

در سایر موارد که خطای مشهود شود ممکن است یک یا چند اسم باطل شود، ولی بقیه، اسمی مندرج در ورقه، رای معتبر اعلام می گردد. مانند موارد مشروح ذیل:

- ۱ - در صورتیکه هویت یکی از اسمی شناخته نشود ویا غیر خوانا باشد.
- ۲ - اسم کسیکه واجد شرایط انتخاب شدن نباشد نوشته شده باشد مانند شخصی که سنش کمتر از ۲۱ سال باشد یا ساکن حوزه، انتخابیه نباشد، البته مشروط براین است که ورقه، رای بیشتر یا کمتر از ۹ اسم نداشته باشد وکسی تکرار نشده باشد...
- ۳ - هرگاه نام کسی نکر شده باشد که به عللی نتواند عضو محفل شود (مرگ، طرد، مسافت، سکونت در محل دیگر)

رسمیت یک تشکیل:

هر تشکیل وقتی می تواند به صورت رسمی شروع به کار نماید که حداقل نصف به اضافه یک نفر از اعضاء در آن جلسه حاضر باشند.

تبصره، ۱ - همانطور که قبل "گفته شد جلسه ای رسمی گفته می شود که کلیه، اعضای آن از زمان و مکان تشکیل جلسه مطلع باشند. در صورتیکه حتی یکنفر از اعضاء از زمان و مکان تشکیل مطلع نباشد و بقیه، اعضاء تماماً" حاضر باشند جلسه رسمی نیست مگر آنکه آن عفو به مسافرت رفته باشد. برای جریان بهتر امور معمولاً "زمان و مکان مشخصی را برای تشکیل جلسات محفل اختصاص می دهند در غیر این صورت هنشی جلسه موظف است اعضای غایب را از زمان و مکان جلسه مطلع و آنها را دعوت کند و عضو مسافر نیز بایستی به محفوظ ورود مراجعت خود را به منشی جلسه اطلاع دهد. به عبارت جلاصه هیچ جلسه ای رسمیت نخواهد یافت مگر آنکه کلیه، عضاء از زمان و مکان تشکیل جلسه مطلع باشند و حداقل نصف به اضافه، یک افراد حاضر باشند."

تبصره، ۲ - جلسه، فوق العاده میتواند طبق درخواست ناظم ویا سه نفر از اعضاء، تشکیل گردد. تمام شرایط موجود در تبصره، ۱ جهت رسمی شدن جلسه، فوق الذکر هم لازم است. (نظمات بهائی ص ۳۰ طرح مکاتبه ای)

این حالت وقتی است که در خارج از جلسه لزوم جلسه، فوق العاده به علت کاری ضروری احساس گردد

وala اگر جلسه، فوق العاده در جلسه، رسمي مطرح شود نظر اکثریت شرط است.

شروع جلسه:

هر جلسه با تلاوت مناجات شروع می‌شود. بهتر است برای کسب روحانیت و طلب تائید مدت معینی در شروع هر جلسه به دعا و مناجات بگذرد.

انتخاب هیئت عامله:

هر تشکیل در اولین جلسه، رسمي خود اقدام به انتخاب هیئت عامله می‌نماید بدین ترتیب که با رای مخفی وکتبی به ترتیب ناظم، نایب ناظم، منشی و امین صندوق را انتخاب می‌نماید. منتخبین باید دارای اکثریت مطلق یعنی حداقل نصف به اضافه، یک کل آراء باشند.

تصویره: در صورتیکه در اولین جلسه کلیه، اعضا، حاضر نباشند هیئت عامله، موقت انتخاب خواهند شد. ترتیب انتخاب هیئت عامله، موقت تماماً " شبیه انتخاب هیئت عامله، دائم است با توجه به این موضوع که اکثریت مطلق عبارت از نصف به اضافه، یک اعضا حاضر در جلسه است نه تمام افراد عضو، مثلاً اگر تشکیلی دارای ۹ عضو است و در اولین جلسه ۲ نفر حاضرند هریک از اعضای هیئت عامله، موقت باید حداقل ۴ رای داشته باشند. در حالیکه در اعضای هیئت عامله، دائم ۵ رای، تا زمانیکه کلیه، اعضا، در جلسه حاضر نبیشند نمی‌توان هیئت عامله، دائم انتخاب نمود. به عبارت دیگر حین انتخاب هیئت عامله، دائم حضور کلیه، افراد ضروری است. در صورت کثیر کارهای منشی، میتوان اقدام به انتخاب خلاصه نویسی نمود.

(کتاب راهنمای محافل ان - ۲ - ۱۲۸)

باید توجه داشت که اعضای هیئت عامله کوچکترین امتیازی نسبت به بقیه، اعضا، ندارند و کلیه، افراد در صفحه واحدند. پس از شروع جلسه خلاصه مذاکرات جلسه، قبل قرائت و در صورت عدم نقص تصویب خواهد شد. در صورت وجود نقاطی پس از رفع آنها تصویب خواهد شد. پس از تصویب، خلاصه مذاکرات باید به امضای منشی و ناظم بررسد. خلاصه مذاکرات شامل ساعت شروع و ختم جلسه افراد حاضر و غایب و دیگر آمدگان و نیز بیان موجه بودن و یا غیر موجه بودن غیبت افراد، همچنین گزارشات منشی، ابلاغات، مصوبات، اقدامات وغیره و در صورت لزوم دستور جلسه، آینده می‌باشد. توضیح اینکه دستور جلسه عبارت است از موضوعی که قرار می‌گذارند تا در جلسه، آینده مورد رسیدگی قرار گیرد.

حضور و غیاب:

پس از صدور اعتبار نامه برای اعضاء، وارائه به فرد مورد نظر هر کدام از اعضاء موظف هستند به طور مرتب و منظم در جلسات حضور یابند و بقیه، اعضا، را رای نمایند. هرگونه خدمت و فعالیت در تشکیلات فرع حضور در آن تشکیل است و اگر عضوی در جلسات مرتب حاضر نشود به سختی موفق خواهد شد وظائف خود را به خوبی انجام دهد. هرگاه غیبت عضوی از اعضاء، از حد متعارف گذشت، محفل باید از آن عضو بخواهد که تکلیفش را با محفل روشن نماید.

توضیح - هرگونه غیبیتی جز به علت بیماری و مسافرت و داشتن اجازه قبلی غیر موجه محسوب است

و در صورت مسافرت باید قبلاً "تشکیل را مطلع نمود" البته موارد استثنائی هم پیش می‌آید که تصمیم‌نسبت به موجه بودن آن با محفل است.

استمرار در غیبت و تا، خیر در جلسه باعث تضخیف و تخفیف تشکیل شده و از کارآئی آن می‌کاهد.

حضرت ولی امرالله می‌فرمایند:

"بديهی است مادام که هر عضوی نتواند مرتبا" در جلسات محفل روحانی محلی خویش حضور به هم رساند محال است بتواند وظائف مفروضه، خودرا القاء و مسئولیت‌های خویش را به عنوان نماینده، جامعه انجام دهد. عضویت محفل روحانی محلی حقیقتاً "توا، مبا الزام و توانائی و تماس نزدیک با جریانات امریه، محلیه و حضور مرتب در جلسات محفل است. اگر عضوی از اعضا به دلائلی قادر نباشد به خدمات خود ادامه دهد و قصد استغفار داشته باشد باید به تشکیل مافق خود که او را منصب کرده است، استغفار بدهد. در صورتی از خدمت در آن تشکیل معاف است که تشکیل مافق استغفاری او را بپذیرد ولیکن تازمانی که قبول استغفار به او ابلاغ نشده است باید در جلسات حضور یابد و جزو اعضا، محسوب می‌شود ولکن اگر عضو محفل است باید به نفس محفل روحانی استغفار بدهد."

اهمیت حضور مرتب در جلسات:

حضرت ولی امرالله می‌فرمایند:

"بديهی است مادام که عضوی نتواند مرتبا" در جلسات محفل روحانی محلی خویش حضور به هم رساند محال است بتواند وظائف مفروضه، خود را ایفا و مسئولیت‌های خویش را به عنوان نماینده جامعه انجام دهد. عضویت محفل روحانی محلی حقیقتاً "توا، مبا الزام و توانائی تماس نزدیک با جریانات امریه، محلیه و حضور مرتب در جلسات محفل است."

"نظمات بهائی ص ۶۴"

حضرت ولی امرالله تصویب می‌فرمایند که:

"هرگاه یکی از اعضا، عامله یا یک عضو عادی محفل روحانی نتواند برای مدت نامحدودی انجام وظیفه نماید و معلوم نباشد که آیا در آتیه خواهد توانست به خدمت خود ادامه دهد، باید او را رسماً" معذور داشته و از احبابی محل دعوت نماید که به وسیله، تشکیل یک جلسه عضو جدیدی انتخاب کنند."

ونیز می‌فرمایند:

"هر محفل روحانی محلی باید کاملاً" مراقبت و دقت نماید که مسافرتها و یا مخصوصی‌های اعضا اصلی در زمان واحد از چهار نفر تجاوز نکند، زیرا در آن صورت محفل از رسمیت ساقط می‌شود"

"نظمات بهائی ص ۴۹"

حضرت ولی امرالله می فرمایند:

راجع به استعفا دادن اعضای محفل از عضویت پس از انتخاب فرمونند، "حق استعفاء نداشته و ندارند و تشخیص و قبول عذر از خصائص محافل محلیه است . هر نفی اطاعت ننماید از متمندین محسوب و از حق انتخاب و عضویت محافل محروم ."

"به خط منشی هیکل مبارک مندرج "توقیعات مبارکه ص ۳۹۳

در مستخط منبع بیت العدل اعظم مورخ ۲ شهر العزه ۱۲۳ - ۹ سپتامبر ۱۹۶۶ مندرج است :

"محفل مقدس روحانی ملی بهائیان عربستان شیدالله ارکانه

مکتوب ۱۰ شهر الکمال آن یاران مهریان راجع به غیبت اعضاء محافل روحانیه در فصل تابستان و سوال

راجع به انتخاب عضو علی البدل و مطالب سائمه واحد، ملاحظه گردید . به نظر این هیئت محافل

روحانیه باید در هر مورد مواظبت نمایند که در صورت غیبت طولانی اعضاء که احیاناً "محفل را از

اکثریت می اندازد، امور امریه را به نحوی از طریق لجنه یا لجنات مخصوصه تمثیل دهند و اگر بسیه

تشخیص هر محفل غیبت طولانی یک یا چند عفو باعث رکود امور و مخالف با مصالح امریه باشد و حاجت

به تجدید انتخاب افتاد، آنوقت محفل به جامعه ابلاغ نماید که نفس یا نفوسی دیگر را به جای نفوس

غایبیه به عضویت محفل انتخاب نمایند و عضویت این نفوس جدیده قطعی و کامل است و باید تا آخر

سن، تشکیلاتی قطع نظر از مراجعت اعضاء قدیمه ادامه یابد . بدیهی است طبق دستورات مبارکه آن

محفل یا محافل روحانیه، محلیه باید از تعیین قرار کلی که معمول به در جمیع موارد و در هر زمان و

مکان باشد خود داری نمایند و چون غیبت معتقد یک یا چند عضورا مضر و اعلان انتخاب جدید را ضرور

دانند، باید با سنجدن اوضاع و احوال موجوده در آن مورد بخصوص تصمیم خود را به جامعه ابلاغ نمایند

نه آنکه تصمیم را مسبوق و موكول به قرار کلی سابق سازند . به عبارت اخیر چنانچه تمثیل امور

جامعه را در تعطیل موقت محفل به وسائل و طرق سائمه ممکن یا مفید ندانستند و جبران کمبود اعضاء

محفل را با انتخاب جدید لازم شمرند، در چنین حالی باید بدانند که عضویت اعضاء جدید انتخاب

کامل و تمام است و مراجعت اعضاء سابق از عضویت نفوس جدید تغییری نمی بخشد ."

"با تقدیم تحيات بیت العدل اعظم"

"نقل از مجموعه راهنمای محافل"

اهمیت شور و مشورت

از آنجائی که رای افراد متعدد صحیحتر از رای یک فرد است و از آن جاکه به فرموده، مبارک حضرت عبدالبها، "بارقه حقیقت شعاع ساطع از تصادم افکار است" در دیانت بهائی تصمیمات بر مبنای شور و مشورت اخذ می‌شود و تصمیمات به اتفاق یابه اکثریت مطلق اعضا حاضر اتخاذ می‌گردد، بدین ترتیب اختلاف آراء از بین رفته و وحدت اجتماع حفظ خواهد شد. جمال اقدس ابهی در اهمیت آن می‌فرمایند:

"این کلمه مبارکه در صحیفه، حمرا، از قلم اعلیٰ جاری و نازل، آسمان حکمت الهی به دونیر روش و منیر، مشورت و شفقت. مشورت برآکاهی بیفزایدوطن و گمان را به یقین تبدیل نماید، اوست سراج نورانی در عالم ظلمانی، راه نماید و هدایت کند. از برای هر امری مقام کمال و بلوغ بوده و خواهد بود. بلوغ و ظهور خرد به مشورت ظاهر و هویدا."

مائدۀ آسمانی جلد ۸ ص ۶۰

حضرت عبدالبها می‌فرمایند:

"... در خصوص مشورت ما، مور بها سوءالنحوه بودید، از مشورت مقصود آن است که آراء نفوس متعدده البته بهتر از رای واحد است. نظریر قوت نفوس کثیره، البته اعظم از قوت شخص واحد است. لهذا شور مقبول درگاه کبریا و ما، مور به..."

مکاتیب حضرت عبدالبها، جلد ۲ ص ۳۰۳

در مشورت باید ناظر به مصالح عمومیه بود و از مقاصد شخصیه احتراز جست، صراحت و صداقت را پیشه کرد و خلوص نیت و راستی را مطمح نظر قرار داد. به هیچوجه نباید در راءی خود اصرار ورزید و رای دیگران را تزییف و تحقیر کرد. حضرت عبدالبها می‌فرمایند:

"باید به نوعی مذاکره و مشاوره گردد که اسباب اختلافی فراهم نیاید و آن اینست که حین عقد مجلس هر یک به کمال حریت راءی خود را بیان و کشف برخان نماید. اگر دیگری مقاومت می‌کند ابداً" مکدر نشود زیرا تا بحث در مسائل نگردد، راءی موافق معلوم نشود و "بارقه، حقیقت شعاع ساطع از تصادم افکار است" و نیز می‌فرمایند:

"تصادم افکار و مقاومت آراء در انجمن شورا سبب ظهور شعاع حقیقت است نباید هیچیک از اعضا مکدر از مقاومت احده شوند بلکه هر یک از اعضا، قول دیگری را با وجود مخالف بودن با رای خویش در کمال ادب به خلوص نیت گوش دهد و غباری در قلبش ننشیند چون چنین وضعی گردد آن انجمن الهی است والا سبب برونت و کدورت عالم شیطانی."

هر یک از اعضا، پس از اجازه از ناظم باید نظر خود را به کمال صراحت خطاب به جمع بیان نماید. اعضا باید از مجادله در مسائل بپرهیزنند. حضرت عبدالبها می‌فرمایند:

"باری احباب الهی صریح کتاب الهی اینست که اگر دو نفس در مسئله‌ای از مسائل الهیه جدال و بحث نمایند و اختلافات و منازعه نمایند هر دو باطلند."

ونیز می فرمایند:

"ای احبابی الهی در امور مشورت نمائید و از یکدیگر رای طلبید آنچه از شور در آید مجری دارید، خواه موافق فکر و راءی شما باشد خواه نباشد، زیرا معنی شور این است که آنچه را اهل شور موافق بینند مجری دارند..."

در این امر مبارک به مسئله شور بسیار اهمیت داده شده است و در آثار مبارکه در این زمینه مطالبی ذکر شده که برای سهولت در امر یادگیری آنها را به صورت زیر خلاصه می نماید.

شرایط مشورت در تشکیلات بهائی

الف: شرایط اساسی و روحانی:

"باید اعضای مشورت در نهایت محبت والفت و مصادقت با یکدیگر باشند."

حضرت عبدالبهاء، گنجینه حدود واحکام - چاپ دوم - ص ۲۲۷

"اول شرط محبت والفت تمام بین اعضای آن انجمن است که از بیگانگی بیزار گردند و بهیگانگی

حضرت پروردگار آشکار"

حضرت عبدالبهاء، اصول نظم اداری تاءلیف علی اکبر فروتن

حضرت عبدالبهاء می فرمایند:

"اول فریضه اصحاب شور خلوص نیت و نورانیت حقیقت و انقطاع از ماسوی الله و انجذاب به نفحات

الله و خضوع و خشوع بین احباب، صبر و تحمل بر بلا و بندگی عتبه، سامیه الهیه است..."

بیان مبارک فوق را میتوان بدین شکل خلاصه کرد:

اول فریضه:

۱- خلوص نیت

۲- نورانیت حقیقت

۳- انقطاع

۴- انجذاب

۵- خضوع و خشوع

۶- صبر و تحمل بر بلا

۷- بندگی عتبه سامیه الهیه

حضرت عبدالبهاء می فرمایند:

"شرط ثانی آن است که رئیسی به جهت آن محفل، اعضا انجمن بالاتحاد انتخاب کنند و دستور العمل و نظامی به جهت اجتماع و مذاکره قرار دهند و آن دستور العمل و نظام در تحت اداره و محافظه و حمایت رئیس باشند و تنفيذ نمایند و اعضا محفل باید در نهایت اطاعت و انقياد باشند، مکالمه حشو و زوائد در آن محفل نگردد و اعضا در حین ورود، توجه به ملکوت اعلیٰ کنند و طلب تاءیید از افق ایهی و در نهایت خلوص و وقار و سکون و آداب در انجمن قرار یابند و به نهایت ادب و ملایمت کلام و اهمیت خطاب به بیان

آراء پردازند. در هر مسئله‌ای تحری حقیقت کنند نه امرار در راء‌ی، زیرا اصرار در راء‌ی منجر به منازعه و مخاصمه گردد و حقیقت مستور ماند، ولی اعضاء محترمہ باید به نهایت آزادگی بیان رأی خویش نمایند و ابدأ جائز نه که نفسی تزییف رأی دیگری نماید. بلکه به کمال ملایمت بیان حقیقت کند و چون اختلاف آراء حاصل شود رجوع به اکثریت آراء کنند و کل اکثریت را مطیع و منقاد گرددند و دیگر جائز نه که نفسی از اعضاء محترمہ برقرار اخیر چه در خارج و چه در داخل اعتراض نماید و یا نکته گیرد ولو مخالف صواب باشد. زیرا این نکته گیری سبب شود که هیچ قراری استقرار نیابد. باری هرکاری که به البت و محبت و خلوص نیست فیصل شود، نتیجه‌اش انوار است و اگر ادنی اغیاری حاصل شود نتیجه‌اش ظلمات فوق ظلمات است. تصادم افکار و مقاومت آراء در انجمن شور سبب ظهور شاعع حقیقت است. نباید هیچیک از اعضاء متکدر از مقاومت دیگری شود. بلکه هریک قول دیگری را با وجود مخالف بودن با رای خویش در کمال ادب به خلوص نیت‌گوش دهد و غباری در قلبش ننشیند. چون چنین گردد آن انجمن الهی است. والا سبب برودت و کدورت عالم شیطانی.

مکاتیب حضرت عبدالبهاء جلد ۳ ص ۵۰۶-۵۰۷

عالی شیطانی.

بيان فوق را می‌توان بدین شکل خلاصه نمود:

- ۱ - رئیسی به جهت آن محفل، اعضای انجمن بالاتحاد انتخاب کنند و دستور العمل و نظامی به جهت اجتماع و مذاکره قرار دهند و آن دستور العمل و نظام انجمن در تحت اداره و محافظه و حمایت رئیس باشد. و تنفيذ نماید و اعضای محفل باید در نهایت اطاعت و انقیاد باشند.
- ۲ - " مکالمه حشو و زوائد در آن محفل نگردد.
- ۳ - " اعضاء در حین ورود توجه به ملکوت اعلیٰ کنند و طلب تایید از افق ابھی.
- ۴ - " در نهایت خلوص و وقار و سکون و آداب در انجمن قرار یابند.
- ۵ - " و به نهایت ادب و ملایمت کلام و اهمیت خطاب به بیان آراء پردازند.
- ۶ - " در هر مسئله‌ای تحری حقیقت کنند نه اصرار در راء‌ی.
- ۷ - " ولی اعضاء محترمہ باید به نهایت آزادگی بیان رأی خویش نمایند.
- ۸ - " ابداً جائز نه که نفسی تزییف رأی دیگری نماید.
- ۹ - " به کمال ملایمت بیان حقیقت کند.
- ۱۰ - " چون اختلاف آراء حاصل شود رجوع به اکثریت آراء کنند و کل اکثریت را مطیع و منقاد گردد.
- ۱۱ - " دیگر جائز نه که نفسی از اعضای محترمہ برقرار اخیر چه در خارج و چه در داخل اعتراض نماید و یا نکته گیرد ولو مخالف صواب باشد.
- ۱۲ - " نباید هیچیک از اعضاء متکدر از مقاومت دیگری شود.
- ۱۳ - " بلکه هریک قول دیگری را با وجود مخالف بودن رأی خویش در کمال ادب به خلوص نیت‌گوش دهد و غباری در قلبش ننشیند.

حضرت عبدالبهاء می‌فرمایند:

" ۰۰۰ باید به نوعی مذاکره و مشاوره گردد که اسباب اختلافی فراهم نیاید و آن اینستکه حین عقد مجلس هر یک به کمال حریت رأی خویش را بیان و کشف برهان نماید . اگر دیگری مقاومت می‌کند ابدا " او مکدر نشود زیرا تا بحث در مسائل نگردد رأی موافق معلوم نشود . و بارقه حقیقت شاعر ساطع از تصادم افکار است . در نهایت مذاکره اگر اتفاق آرای حاصل گردد فنون المراد . و اگر معاذالله اختلاف حاصل شود به اکثریت آراء قرار دهند . و دیگر آنکه مذاکره در محفل شور را کسی نباید نقل کند . "

مکاتیب جلد ۴ ص ۱۵۲

بیان مبارک فوق را می‌توان بدین شکل خلاصه نمود :

- ۱ - " حین عقد مجلس هر یک به حریت رأی خویش را بیان و کشف برهان نماید . "
- ۲ - " مذاکره در محفل شور را کس نباید نقل کند . "

حضرت ولی امرالله میفرمایند :

" ۰۰۰ باید رای خود را در هر امری و در هر جلسه‌ای در نهایت صداقت و روشنی و خیرخواهی و خضوع و خلوص ابداء و اظهار دارند و آنچه را بعداز مشورت کامل و مذاکره تمام رای اکثریت بر آن قرار گرفت به دل و جان بدون ادنی کدورت و رنجش اجرا نمایند ولو آنکه راءی اکثریت مخالف واقع و عباری از صواب باشد . چه اینست حکم صریح محکم الہی . چگونه تجاوز و انحراف از این امر منصوص جائز ؟ "

کتاب محافل روحانیه و وظایف آن ص ۱۳

بیان قوق را می‌توان بدین صورت خلاصه نمود :

- ۱ - " باید رای خود را در هر امری و در هر جلسه‌ای در نهایت صداقت و روشنی "
- ۲ - " خیرخواهی "
- ۳ - " خضوع و خلوص ابداء و اظهار دارند . "
- ۴ - " و آنچه را بعداز مشورت کامل و مذاکره تمام رای اکثریت بر آن قرار گرفت به دل و جان بدون ادنی کدورت در بخشی اجرا نمایند ولو آنکه رای اکثریت مخالف واقع و عاری از صواب باشد . "

ونیز می‌فرمایند :

" ۰۰۰ و چون موقع اخذ تصمیم فرا رسید باید از روی خلوص نیت و حسن طوبیت و کمال رغبت مشورت گردد و سپس به آستان الہی توجه و تبتل نمایند و باصفای قلب و ایمان کامل و شهادت تمام ابدای راءی نموده و مطیع نتیجه آراء اکثریت گردند . زیرا به فرموده، حضرت عبدالبهاء راءی اکثریت ندای حق بوده و قابل احتجاج نیست و باید همواره با کمال میل و اشتیاق به مورد اجرا گذاشته شود . این رای اکثریت را باید یاران قلبنا " قبول کنند و آن را یگانه وسیله، میانت و پیشرفت امرالله شمرند . "

نظمات بهائی ص ۵۶

ونیز می‌فرمایند :

" فردی از افراد محفل هرقدر عظیم الشاء نباشد و کامل و هرچه آگاه باشد و فاضل باز رای فرد مصاب

"نبوده و نخواهد بود، آن فرد قانوناً "باید مطیع اغلبیت باشد..."

اصول نظم اداری ۰ ص ۷۲

و نیز می فرمایند:

"... و همچنین اعضای محافل روحانیه محلی و مرکزی باید از مآرب و منافع و مصالح شخصیه فردیه خود بیزار و در کنار باشند و نظر را حصر در ترویج مصالح جمهور و فوائد عمومیه و پیشرفت جامعه، بهائی نمایند. در امور مفروضه موکوله تفحص و تمعن نمایند و به عدل و انصاف حکم فرمایند. در امور مرجعه در کمال صراحت و صداقت وجدیت مشورت تمام نمایند و در مذاکرات و مباحثات کل من. دون استثناء، مشارکت کنند و پس از مشورت کامل متمسک به حکم اکثریت گردند و تصمیم قطعی بنمایند و پس از تصمیم من دون تا، خیر و تردید در تنفيذ و اجرای قرارهای خوبیش همت بلیغ مبذول دارند."

منتخبات توقيعات ص ۹۰

بيان مبارک فوق را می توان بدین شکل خلاصه نمود:

۱ - "اعضای محافل روحانیه محلی مرکزی باید از مآرب و منافع و مصالح شخصیه فردیه خود بیزار و در کنار باشند."

۲ - "نظر را حصر در ترویج مصالح جمهور و فوائد عمومیه و پیشرفت جامعه بهائی نمایند."

۳ - "در امور مفروضه موکوله تفحص و تمعن نمایند."

۴ - "به عدل و انصاف حکم فرمایند."

۵ - "در مذاکرات و مباحثات کل من دون استثناء، مشارکت کنند."

۶ - "پس از مشورت کامل متمسک به حکم اکثریت گردند."

۷ - "پس از تصمیم من دون تا، خیر و تردید در تنفيذ و اجرای قرارهای خوبیش همت بلیغ مبذول دارند."

و نیز می فرمایند:

"اعضای محفل شور باید به مصالح امریه عمومیه ناظر باشند، ترویج مقاصد شخصی ننمایند و ناظر افکار و امیال و مصالح خوبیش نگردند."

اصول نظم اداری ص ۱۹

و نیز می فرمایند:

"اعضای این محافل باید به نوبه، خود کاملاً "احساسات موافق و مخالف خود و مصالح و تمایلات شخصی را کنار گذارده، افکار خود را در اطراف اقداماتی که منجر به خیر و سعادت جامعه، بهائی و ترویج مصالح جمهور است حصر نمایند."

نظمات بهائی ص ۵۸

و نیز می فرمایند:

"باید خود را خادم امین حقیقی احبا، الله شمرند و نظر را متوجه و حصر در منافع عموم و مصالح

امر الله نمایند. نه ناظر به اشخاص و متمسک به مقاصد و مآرب شخصیه گردند."

مجموعه توقيعات مبارک ص ۵۰

ونیز می فرمایند:

"زنگنهار که طرفداری جاه طلبی و تعلق به دنیا در اداره، امور رسوخی نمایند. زیرا به مرور زمان نورانیت آئین مقدس را ظلمانی و طهارت و تنزيهش را لکه دار و اثرات عمیقه اش را فلچ و معلول خواهد ساخت."
مائدۀ آسمانی جلد ۶ ص ۸۶۵

ونیز می فرمایند:

"باید در جمیع احیان از روح تفوق واستکبار و روش استثمار اجتناب نمایند و از رفتار تسلط طلبی ببیزار شوند و در مشاورات هرگونه تعصبات و امیال شخصی را کنار گذارند..."
خاصائۀ اهل بہاء و فرانس اصحاب شور ص ۶۰

ب : شرایط اداری :

مطلوب زیر به عنوان شرایط اداری شور بھائی مطرح می شود که هریک به صورتی به عنوان نظمات بھائی در امر مشورت به صحة، مبارکه مولای مهربان حضرت ولی امرالله رسیده است.
۱ - هر موضوعی که در محفل مطرح می گردد وقتی به احسن وجه حل و تسویه خواهد شد که مراحل ذیل را طی نماید.

(اول) تعیین جریان مسلم موضوع و توافق نظر درباره، آن به این مرحله نام تحقیق می دهیم (مرحله تحقیق)

(دوم) انطباق موضوع با تعلیمات روحانی و اداری امری که شامل موضوع مورد بحث باشد به این مرحله نام (مرحله، تطبیق) می دهیم.

(سوم) مذاکره، کامل و آزاد راجع به موضوع تامنجربه تقدیم پیشنهاد گردد. (مرحله، اساسی مشورت)
چهارم) اخذ رای درباره پیشنهاد تقدیم شده که مرحله، (اتخاذ تصمیم) نام دارد.

پس وقتی مسئله‌ای در محفل یا هر انجمن شوری مطرح می شود می تواند چهار مرحله‌طی کند:
مرحله، تحقیق، در این مرحله بایستی براعضای محفل روشن باشد که موضوع مورد مذاکره چیست و یا
فی المثل حقیقت دارد یا خیر؟ مثلاً "محفلی احساس می‌کند که تعداد افراد جامعه اش زیاد شده‌اند و برای
اجتماعات امری خانه، احیاء، دیگر گنجایش تشکیل جلسات امری را با حضور همه، احبابی ساکن آن محل ندارد
موضوع در مرحله، تحقیق بایستی روشن شود که آیا این مسئله صحیح است؟ تعداد زیاد شده است؟ دیگر
خانه‌ای که گنجایش همه، احیاء، را داشته باشد در آن محل وجود ندارد؟ پس از اثبات این موضوع که حقیقت
دارد، موضوع در مرحله، تطبیق دارد در این بحث می گردد که از نظر امری چه می‌توان درباره، رفع این
مشکل انجام داد؟ احبا را به دو دسته تقسیم کرد؟ حظیره القدسی تهیه نمود؟ اجاره یا خریداری؟ و آیا
چنین طرقی موافق با دستورات امری است؟ آیا موافق با حکمت است؟ اگر فی المثل تهیه حظیره القدس
مطابق با اصول و نظمات امری است پس وارد مرحله، مشورت می‌شویم. موضوع در مرحله، مشورت وارد این

جریان از بحث می‌گردد که می‌توان حظیره‌القدس تهیه کرد؟ پول داریم؟ محلی اجاره کنیم یا خریداری نمائیم؟ پس از طی این مرحله مثلاً "معلوم می‌شود که بایستی محلی را خریداری کرد و امکانات مالی وجود دارد پس وارد مرحله، اتخاذ تصمیم می‌گیریم."

موضوع در مرحله، اتخاذ تصمیم به اینجا ختم می‌شود که بایستی حظیره‌القدسی در محل خریداری کرد تا گنجایش تمام افراد را برای تشکیل جلسات داشته باشد.

در مرحله، اساسی مشورت (مذاکره، کامل و آزاد ۰۰۰) بایستی به نکات اداری زیر علاوه بر رعایت اصول روحانی که قبلاً ذکر شد توجه کامل داشت که اقدامات ما در مرحله، مشورت به طور صحیح ادامه یابد و زوینتر به نتیجه برسد.

۱- هیچ پیشنهادی قابل بحث وبا اخذ رای نخواهد بود، مگر آنکه رسماً "تقدیم و تائید شود، بهتر است هر پیشنهادی بنفسه واضح و کامل باشد.

۲- پیشنهاد اصلاحی: در صورتی که در حین بحث اطراف یک پیشنهاد یکی از اعضاء پیشنهادی ارائه دهد که در جهت بهبود و تکامل پیشنهاد مطروحه باشد به این پیشنهاد اصطلاحاً "پیشنهاد اصلاحی" گفته می‌شود. ناظم جلسه موظف است پس از طرح پیشنهاد اصلاحی نسبت به آن تائید بگیرد و در صورت تائید شدن، در اطراف این پیشنهاد مثل پیشنهاد اصلی بحث شده و در نهایت ابتدا برای پیشنهاد اصلاحی اعلام رای می‌شود و در صورت تصویب پیشنهاد اصلی متفق است و در صورت رد شدن پیشنهاد اصلاحی پس از اكمال شور و مشورت در مورد پیشنهاد اصلی رای گرفته خواهد شد، باید توجه داشت که پیشنهاد اصلاحی مربوط به موضوع و در جهت پیشنهاد اصلی باشد.

۳- برای اینکه از وقت محدود جلسه حداکثر استفاده شود لازماً است اعضاً اولاً "نظرات خود را بسیار خلاصه مطرح نمایند و درثانی از بیان مطالب تکراری خود داری نمایند.

۴- مخالف و موافق با رعایت نوبت و اجازه از رئیس جلسه صحبت می‌کنند و رعایت اصول روحانی مشورت را از نظر ملایمت در گفتار و ادب در کلام و صراحة در بیان و عدم تکدر از مقاومت دیگران در نهایت روحانیت و بی غرضی و بی نظری و آزادگی می‌نمایند.

۵- رئیس جلسه به همان اندازه اعضاً محفل یا انجمن شور حقيق ابدای رای دارد، مضافاً "برای اینکه حتی الامکان بعداز ساعتین بایستی صحبت کند و بیان نظر خود نماید.

۶- بحث درباره، هر موضوع موقعي خاتمه می‌یابد که اعضاً در ختم مذاکرات توافق نمایند منظور از این روش آنست که همه، اعضاً فرصت کاملی برای اظهار نظر داشته باشند. پیشنهاد ختم مذاکرات نیز مانند هر پیشنهادی بایستی از طرف یکی از اعضاً مطرح و تائید شود و اتخاذ رای به عمل آید.

۷- در صورتیکه در راهی گیری یک پیشنهاد، افراد مخالف و موافق پیشنهاد، مساوی باشند در مورد آن پیشنهاد مجدداً "بحث خواهد شد و افراد مخالف و موافق صحبت نموده و مجدداً" رای گیری خواهد شد.

۸- موقعي که چند پیشنهاد شبیه به هم بوده وبا باهم متضاد نباشند و نیز چند طریق مختلف جهت

اجرای امر واحدی پیشنهاد شود و همچنین انتخاب اعضاً تشکیلات تابع، باید از طریق رأی نسبی نتیجه‌گیری کرد بدین ترتیب که ناظم باید برای هر پیشنهاد تاً بید بگیرد و به ترتیب هر کدام را به مشورت گذارد و سپس رأی کیری نماید و تعداد راه‌ها را یادداشت نماید و در نهایت پیشنهادی که بیشترین رأی را داشته باشد یا در انتخاب تشکیلات تابع افرادی که بیشترین رأی را بیاورند تصویب شده هستند، در مواردی که دو پیشنهاد و یا دونفر از اعضای مورد نظر تشکیل تابع، دارای رأی مساوی باشند فقط بین دو پیشنهاد یا دونفر مجدداً "اعلام رأی خواهد شد.

۹ - هیچ پیشنهاد مصوبی یعنی هیچ تصمیمی در همان جلسه مورد تجدیدنظر نمی‌تواند قرار گیرد، مگر به حکم ضرورت . فی المثل در جلسه‌ای تصمیم گرفته می‌شود که یکی از مبلغین را به سفری تبلیغی اعزام نمایند خبر می‌رسد که آن مبلغ فی المثل بیمار یا مسافر است در این صورت آن تصمیم خود بخود لغو می‌شود و در صورت لزوم می‌توان درباره آن موضوع در همان جلسه تصمیم دیگری اتخاذ نمود .

۱۰ - هر تصمیمی برای همه اعضاً محفل چه موافق و چه مخالف چه حاضر چه غایب محترم و اجرایش ضروری و لازم است و این بدان معنی است که در امر بهائی نمی‌تواند عضو مخالف بگوید من با پیشنهاد یا تصمیم درباره، فلان موضوع چون مخالف بودم از اجرای آن تصمیم معافم و یا چون هنگام اخذ تصمیم درباره، فلان موضوع در جلسه محفل حاضر نبودم از اجرای آن تصمیم معذورم . بلکه رأی اکثریت بفرموده حضرت عبدالبهاء ندای حق است و در امر مبارک و در نظم اداری بهائی اقلیت و اکثریت نداریم همیشه اکثریت بطور مطلق مطرح و هر وقت اکثریت بامری رأی داد بایستی آنها که مخالف بوده‌اند قلبنا "لسانا" عمدنا "تابع تصمیم اکثریت باشند پس اقلیت در امر مبارک مفهومی ندارد .

۱۱ - هر تصمیمی ممکن است در جلسه، دیگر مورد تجدیدنظر قرار گیرد تجدیدنظر مانند یک پیشنهاد عادی بایستی تقدیم و تایید شود که پس از موافقت اکثریت با تجدیدنظر در تصمیم قبلی محفل، محفل حق دارد مجدداً "نسبت به تصمیم قبلی خود مشورت نماید که نتیجه از سه حال خارج نیست . یا تصمیم قبلی تا، بید می‌شود یاراد می‌شود یا اصلاح می‌گردد . ولی اگر اکثریت اعضاً محفل مایل به ورود در تجدیدنظر نباشد ادامه، مذاکره از طرف هیچیک از اعضا، در اطراف موضوع سزاوار نخواهد بود .

۱۲ - در مشورت بهائی رأی ممتنع وجود ندارد . عضوان چمن شور یا محفل روحانی، یا با موضوعی مخالف است یا موافق، نه موافق نه مخالف در امر مبارک نیست، و اصطلاح اداری نه موافق و نه مخالف به کلمه، "رأی ممتنع" مطرح می‌شود . این اصطلاح در تمام نظامات غیر بهائی نیز وجود دارد .

مناسبات محافل و افراد

حضرت بہا، اللہ می فرمائیں:

"... وینبغي لهم ان يكونوا امناء الرحمن بين الامكان و وكلاه الله لمن على الارض كلها ويشاورون في صالح العباد لوجه الله كما يشاورون في امورهم ويختاروا ما هو المختار كذلك حكم ربكم العزيز الغفار..."

حضرت عبدالبهاء، می فرمائیں:

"آنچہ محفل روحانی مصلحت بدانند اگر به من تکلیف کنند مجری می دارم ابدا" توقف ننمایم.
(اصول نظم اداری)

حضرت عبدالبهاء، می فرمائیں: (ترجمہ)

"برهه فردی واجب است هیچگونه اقدامی بدون مشورت محفل روحانی ننماید والبته باید قلب اور روح" قرار محفل را مطیع و نسبت به آن منقاد باشند تا امور با حسن وجه مرتب و منظم گردد والا هر شخصی مستقلان" و بر وفق قضاوت خوبیش عمل خواهد کرد و امیال شخصی خود را متابعت خواهد نمود و سبب ضر امرالله خواهد گشت.

حضرت ولی امرالله می فرمائیں:

"محافل روحانیه الیوم اس اساس است و محور و مرکز وصایای مقدسه مبارکه ۰۰۰ لہذا احبابی الهی و اما، الرحمن هر قدر اساس این محافل را محکمتر نمایند و اسیاب پیشرفت و تقدمش را بهتر فراهم آرند وصایای مقدسه سریعتر اجرا شود و نوایای مبارکه زودتر و کاملتر تحقق یابد و جلوه نماید."

"اصول نظم اداری ص ۱۴"

ونیز می فرمائیں:

"یاران باید اعضاء محفل خوبیش را در تمام امور نمایندگان خوبیش دانند و امنیت الهی محسوب نمایند هر حکمی را محفل صادر نمایند، بدل و جان اجرا، نمایند." اصول نظم اداری ص ۲۹

وینز می فرمائیں:

"عموم یاران چه در داخل و چه در خارج باید محفل روحانی را نماینده خود شمرند و تقویت نمایند و ترویج اجرائاتش را کنند." "و همچنین اعضای محفل روحانی باید خود را خادم صالح عموم احباب دانند و مرجع صالح روحانیه، یاران شمرند." "منتخبات توقيعات مبارکه ص ۵۱"

حضرت ولی امرالله می فرمائیں:

"احباب، باید اعتماد و ثقه تام به اعضای محترمہ، محفل روحانی خوبیش داشته باشند و به تعاون و تعاضد قیام کنند و همچنین اغصای محفل شور باید به صالح امریه عمومیه ناظر باشند، ترویج مقاصد شخصی ننمایند و ناظر به افکار و امیال و صالح خوبیش گردند." "منتخبات توقيعات مبارکه ص ۶۰"

حضرت ولی امرالله می فرمایند :

"باید افراد بهائی به تمام قوی و در کمال صمیمیت قیام بر نصرت نمایندگان محلی و مرکزی خویش نمایند اطاعت و تمکین قرارهای صادره از آن مراجع عالیه، رسمیه بهائی نمایند و آراء و افکار و تعاملات شخصیه خویش را در ظل اراده و تصمیمات هیئت ممثلین در آورند ."

" منتخبات توقيعات مبارکه ص ٨٩ "

ونیز می فرمایند :

" ۰۰۰ هرگاه موردی پیش آید که کدورتی نسبت به محفل ویا نسبت به اعضای جامعه حاصل گردد، محفل روحانی باید متوجه باشد که مناسباتش با یاران صرفاً از جنبه تشكیلاتی نبوده، بلکه در عین حال به منزله هیئتی است روحانی که باید سجایای ادب و صبر و شکیبائی و خیرخواهی را از خود ظاهر سازد. چه بسا اختلافات که با اعمال قوت و قدرت نمی توان به اصلاح آن موفق شد، بلکه باید به وسیله کشف علمت حقیقی تکدر خاطر یاران به علاج پرداخت حضرت عبدالبهاء می فرمایند . " بعضی نفوس طفلند باید تربیت کرد، نادانند باید تعلیم نمود، مریضند باید درمان بخشد ."

" نظامات بهائی ص ٧١ "

همچنین می فرمایند :

" ۰۰۰ از جهتی حفظ وصیانت امرالله را در امور جزئی و کلی مرااعات نام نمایند و از جهتی دیگر اسباب عناد اهل بخضا نشوند و بر خصوصت و عداوت آنان نیفزایند و در موقع مخصوصه، چشم از عیوب اهل فتوح بپوشند وبالعكس معامله نمایند و راه مسامحه پیش گیرند، ولی بیدار و هشیار باشند تا در دام اهل خدوع و تزویر گرفتار نشوند و فریب مفترضین نخورند ."

منتخبات توقيعات مبارکه ص ١٤

ونیز می فرمایند :

" وظایف اعضای محفل امر کردن و تحکم نبوده بلکه مشورت است و آن هم نه تنها مشورت بین خود، بلکه باید هرچه بیشتر ممکن شود، با منتخبین خود نیز مشاوره نمایند و باید صرفاً خود را به منزله وسائلی بدانند که برای معرفی امرالله به طور شایسته و موثر انتخاب شده اند، آنان نباید چنین تصور نمایند که به منزله زینت و زیور هیکل امرالله بوده و فطرتاً از حیث استعداد و پالیاقت بر دیگران تفوق داشته و یکانه مروجین تعالیم و مبادی امرالله می باشند ."

" نظامات بهائی ص ٥٣ "

ونیز می فرمایند :

" ۰۰۰ با موضوعی که بدان اشاره نموده بودید، این عبد کاملاً موافق بوده و قطعیاً و بدون هیچ قید و ملاحظه ای اصل را تأیید می نمایم که اشخاص را نباید به منزله مرکز ویا محوری قرار داد به طوریکه جامعه طائف خول آنها باشد، بلکه آنان باید در جمیع احوال مطیع محافل روحانیه باشند

ولو آنکه لیاقت و شایستگی آنان محرز باشد، هرقدر آن جناب و سایر همکاران راجع به این اصل مهم و اساسی
که مربوط به اداره، امور امری است تصریح و تا، کید نمایند، شایسته و رواست،

"نظمات بهائی ص ۸۵"

ونیز می فرمانید:

"مقتضی میدام خاطر احبا، رابه لزوم قبول بلاشرط هر نوع خدمت و وظیفه‌ای که نمایندگان یا محافل
ملی به آنان رجوع نمایند متذکر سازم، هرگونه امتناع از قبول خدمات مرجعه را مذموم میدام."

نظمات بهائی ص ۱۴

این نکته را به خوبی می‌دانیم که امر بهائی آئینی است که بر محبت و وداد تاکید بسیاری دارد و حتی حب را علت خلقت می‌داند و براین اساس است که به انسان ارزش والا داده واوراً آنگونه که باید باشد و شایسته است پرورش می‌دهد و در این راستاست که اگر نفسی خطای نعاید و اشتباهی کند، او را متذکر داشته و برای هدایتش اقدام می‌نماید، گرچه این هدایت در قالب تنبیه مطرح می‌گردد ولی اهدافی بس متعالی در بردارد. در این مقاله سعی می‌نماییم هرچند مختصر به بررسی این تنبیهات و نحوه، اعمال هریک بپردازیم.

شایان ذکر است که اعمال این تنبیهات منوط به فرهنگ هر کشوری است. چه بسا عملی در کشوری مستوجب نوعی تنبیه و مشابه آن عمل در کشور دیگر مورد اغماض قرار گیرد.

با تا سیس تشکیلات بهائی و رشد و نمواں در زمان حضرت ولی امرالله ۲ تنبیه طرد روحانی و طرد اداری اعمال می‌شد و سیس بنایه ضرورت تنبیهات دیگری در جامعه اعمال شد که در این مقاله قصد داریم به معرفی هریک از آنها بپردازیم.

طرد روحانی :

۱ - هرگاه یکی از افراد مسجل جامعه بهائی از اوامر و نواهی مرکز و مرجع منصوص سریبیچی کند و یا با ناقضین و معاندین امرالله هم عهد و همداستان شود و یا به مخالفت با امرالله قیام کند و علیه اساس شریعت الله اقداماتی نماید و یا برخلاف عهد و میثاق الهی اظهاراتی کند و در آن مورد به نصایح و انذارات محفل اعتنا ننماید، مشمول مجازات طرد روحانی می‌گردد.

تبصره : افراد مسجلی نیز که بنایه میل و تصمیم خود تقاضای حذف نام می‌نمایند و یا در جرایب و مطبوعات وسایر وسائل ارتباط جمعی بدون توهین به مقدسات بهائی از امرالله تبری می‌کنند، چنانچه بعد از حذف نام و تبری با ناقضین و معاندین امرالله هم عهد و همداستان شوند و یا به مخالفت با امرالله قیام کنند و بر علیه اساس شریعه الله اقداماتی نماید، مشمول مجازات طرد روحانی می‌گردد.

۲ - افراد مسجلی که در جرایب و مطبوعات وسایر وسائل ارتباط جمعی صریحاً " واضح " تبری ننمایند و علناً " مخالفت کنند و کلمات و عباراتی زشت و نامناسب و توهین آمیز در اعلانات به کار برند، باید محافل مقدسه روحانیه تحقیق و بررسی نمایند و چنانچه معلوم و مسلم شد که متن اعلان تبری را " خشما " و " عالما " و " عامدا " تهیه و تنظیم و به مطبوعات داده اند، اینگونه افراد مشمول مجازات طرد روحانی خواهند شد.

طرد روحانی فرد از جامعه بهائی دارای اثرات و عواقب شدیده روحانی و معنوی است. لذا باید در نهایت دقیق و مراقبت و پس از مطالعه و بررسی کامل انجام گیرد زیرا پس از طرد روحانی جامعه، بهائی فردی را که مشمول این مجازات شده به هیچوجه بهائی نمی‌شناسد و اورا در ردیف ناقضین عهد و میثاق الهی به شمار می‌آورد و سلام و کلام و معاشرت با وی را حتی از طرف خویشان واقرباً جائز نمی‌داند و شخص معاشر با طرد روحانی هم پس از رسیدگی و تحقیق و ثبوت تخلف و عدم توبه به نصایح و انذارات محفل روحانی

مشمول مجازات طرد روحانی خواهد شد . اعمال مجازات طرد روحانی درباره افراد مشمول بند ۱ و تبصره ذیل آن ورفع طرد آنان از اختیارات عصبه انتصابیه بر مبنای پیشنهاد محفل ملی و تصویب نهائی بیت العدل اعظم الٰهی است . اعمال مجازات طرد روحانی درباره افراد مشمول بند ۲ ورفع طرد آنان از اختیارات مفوذه به محفل مقدس روحانی ملی است .

تبری :

اگر فرد مسجلی به طریقی از قبیل اعلان در جرائد و سایر وسائل جمیع و ... نسبت خود را از امرالله قطع و به عبارتی تبری نماید، متبری از امرالله محسوب می شود، این در حالیست که نصایح محفل روحانی را نپذیرد و حاضر به جبران مافات نگردد .

طرد اداری :

مجازات طرد اداری درباره فرد مسجلی اعمال می شود که عامل به مناهی و نواهی گردد با عدم اطاعت خود را به آراء محافل روحانیه، عملای نشان دهد و به تذکرات و انذارات محفل روحانی محل و محفل روحانی ملی وقوع ننماید و به جبران مافات اقدام نکند. فی المثل کتمان عقیده، تعدد زوجات، عدم رعایت مقررات ازدواج و طلاق بهائی، عدم پرداخت نفقة، شرب مسکرات، تمود از آراء، نهائی صادره از محفل مقدس روحانی ملی علت طرد اداری فرد بهائی می شود . مطروح اداری از حقوق اداری بهائی مانند شرکت در انتخابات، عضویت محافل روحانیه و لجنات امریمه، حضور در جلسات ضیافت و تقدیم تبرعات محروم است . به فرموده، هیکل مبارک :

" طرد اداری باعث اخراج قطعی فرد از جامعه، بهائی نمی شود و ایمان قلبی او را از وی سلب نمی کند و ضرفا " جنبه مجازات دارد و مطروح اداری می تواند با جبران مافات، حقوق اداری و اجتماعی خود را مجددا " کسب کند . بنابراین مطروح اداری می تواند خود را مومن بهائی بداند و فرائض دینیه را به جای آورد . ولیکن از حقوق و تکالیف اداری بهائی محروم است . "

اعمال مجازات طرد اداری که به پیشنهاد محافل روحانیه محلیه انجام میگیرد از اختیارات مخصوصه محفل مقدس روحانی ملی است . همچنین رفع مجازات از مطروح اداری نیز منوط به تضمیم و تصویب محفل مقدس روحانی ملی است .

حذف نام :

فرد بهائی در ۲ نوبت نامش در دفاتر سجلات امری ثبت می گردد که یکی در مرحله، کوکی و با عنوان ثبت موالید است که به وسیله، اولیاء، طفل انجام می شود و دیگری در سن ۱۶ سالگی و به تقاضای خود فرد صورت می پذیرد و از آن پس نامش به طور رسمی در دفتر سجلات ثبت شده و به عنوان بهائی مسجل شناخته خواهد شد، حال اگر فرد مسجلی به هر علت تقاضا نماید که نامش از دفتر سجلات امری حذف گردد و تقاضای خود را کتبی " به محفل روحانی محل تسلیم نماید، محفل روحانی پس از تحقیق و بررسی علت تقاضای حذف

نام و ملاقات و مذاکره با او، ضمن اظهار نظر، تقاضای اورا در جهت اخذ تصمیم نهائی، طی گزارشی به محفل مقدس روحانی ملی تقدیم می‌دارد. سپس محفل روحانی ملی پس از مطالعه و بررسی دستور مقتضی راجع به حذف نام این فرد را از جامعه صادر می‌نماید و دیگر او را به نمی‌شناسد.

تصویب حذف نام افراد و قبول و اعاده، مجدد آنان به جامعه از اختیارات مخصوصه محفل مقدس روحانی ملی است. حذف نام افراد باید به طرق مقتضی به یاران محل تسجیل و محل سکونت آنان ابلاغ شود لازم به ذکر است که اگر در طول بررسی مشخص شود که فرد مزبور مرتكب خطای شده و قبل از آنکه مورد تنبیه قرار گیرد، تقاضای حذف نام نموده است، ابتدا به خاطر آن خطای مشمول حکم مربوطه شده سپس تقاضای حذف نام و پذیرفته شده و به جامعه ابلاغ می‌گردد.

سلب نسبت :

اگر فردی از افراد جامعه به علت عدم تممسک به اوامر الهیه و ارتکاب اعمال منافی شئونات امریه، مانند شرب افیون، مداخله در امور سیاسیه و غیره لیاقت انتساب به جامعه را نداشته باشد و تذکرات محفل محل و عصبه انتصابیه نیز مفید و موثر واقع نگردد ولو شخصاً "تقاضای حذف نام نکند، محفل مقدس روحانی ملی بر اساس گزارش واصله از دو عصبه و تحقیقات کامله، از فرد مزبور سلب نسبت نموده نام او را از دفتر سجلات بهائی حذف و مراتب را به خود او و جامعه اعلام می‌نماید. با اینگونه نفوس نیز در صورتیکه با معاندین و ناقضین امرالله مرتبط نشده و به مخالفت و اعتراض قیام ننمایند، سلام و کلام جائز است ولیکن از کلیه حقوق و مزايا و تکاليف عضويت در جامعه، بهائی محروم خواهد بود."

عدم انتساب :

علاوه بر تنبیهات فوق که درباره، احبابی مسجل انجام می‌پذیرد، ممکن است که بعضی افراد غیر مسجل نیز بهائی قلمداد شوند که در این مورد در صورت لزوم عدم انتساب آنان به امر، به جامعه اعلام می‌گردد.

برائت :

اگر فردی بنابه گزارشات واصله و تحقیقات انجام شده مستوجب حکمی گردد و این حکم به جامعه ابلاغ شود و پس از آن مشخص گردد که اشتباہی صورت پذیرفته و این امر ثابت گردد، با عنوان برائت یعنی پاکی از آن خطای به جامعه معرفی شده و به نحو مقتضی از آن فرد دلجوئی می‌گردد.

تذکرات :

تنکر ۱: اعمال مجازات و تنبیهات باید به کمال دقت و مراقبت انجام گیرد و کاملاً "مواظبت شود که حقوق افراد جامعه در نتیجه عجله و شتاب تضییع نگردد.

تنکر ۲: بر کلیه مواردی که پیشنهاد تنبیه و طرد فرد مسجلی به محفل روحانی ملی می‌شود (به استثنای خاطیان در امر ازدواج، محافل مقدسه روحانیه محلیه باید قبل از ارجاع موضوع به محفل روحانی

ملی و پیشگاه مجازات، مراتب را به عضو محترم هیئت معاونت مسئول منطقه اطلاع دهند تا او هم با فرد مورد نظر ملاقات و نصیحت و دلالت و انذار نماید و چنانچه ملاقات و نصیحت موئر واقع نشد، نتیجه ملاقات و اقدامات و نظریه خود را به محفوظ روحانی ملی ارسال و از عضو هیات معاونت نیز تقاضا گردد که راپرت خود را مستقلانه مرقوم و از طریق هیئت مشاورین به محفوظ ملی ارسال دارد.

تذکر ۳: محافل روحانیه محلیه باید از افرادی که به علت دخالت در امور سیاسیه مشمول مجازات می شوند مراقبت کامل نمایند تا چنانچه اینگونه افراد باعث تخدیش اذهان و گمراهی سایر باران شوند به محفوظ روحانی ملی گزارش دهند تا بررسی و تصمیم مقتضی اتخاذ شود.

تذکر ۴: اسامی مطرودین روحانی به کلیه، افراد جامعه اعلام می گردد ولیکن افرادی که مشمول سایر مجازاتها می گردند، در حال حاضر فقط به جامعه، محل سکونت شخص خاطی و محل تسجیل وی اعلام می شوند.

تذکر ۵: جز با مطرودین روحانی، سلام و کلام و معاشرت با افرادی که مشمول سایر مجازاتها شده اند جائز است. نکته ای که می باشد بسیار مورد عنایت قرار گیرد، آن است که با توجه به این امر که اعمال این تنبیهات خود از مراحل روحانی است و هدف نجات افراد از معارضی و خطایای بشری و حفظ وصیانت امر الهی می باشد، اعمالش از سوی محافل به سختی و با تأمل و تدبیر صورت می پذیرد و اصول اخلاقی صداقت و خلوص نیت در آن بسیار دخیل است و به همین سبب بروای جلب تا بیبدات همواره اینگونه امور نیاز به ادعیه فراوان دارد تا به نحو احسن و مطلوب انجام پذیرد و کوچکترین اشتباهی صورت نگیرد.

در این بخش به مطالعه مقاله ای در مورد طرد روحانی به قلم جناب هوشمند فتح اعظم از اعضا محترم بیت العدل اعظم الهی می پردازیم که ما را بیش از پیش با نیات روحانی اجرای شدیدترین نوع تنبیه آشنا می سازد.

"مقاله جناب هوشمند فتح اعظم در مورد "طرد روحانی"

هنگام بهار که باغ از شکوفه بیار است اگر کلی بریزد و شاخی بشکند غمگین می‌شویم که افسوس افسوس بر نیاورد و بهدر رفت و تصری نداده بی اثر ماند وای از آنوقت که در این بهار روحانی از شجره، طبیبیه الهیه غصنه بشکند و "حطب اکبر" گردد و کلی بیفسرد و رنگ و بوی قدیمش هم از نظر رود اهل حقیقت را این محرومی همگنان چنان کران بباید که اگر خون از دیده بیارند، جبران غم پنهانشان رانکند.

امروز در سراسر عالم بهائی معبدودی قلیل هستند که خود را از ظل ممدود میثاق بیرون کشیدند و اگر هم با هنفاق نپیوستند، از اصحاب شاق محسوب گشتند. لهذا از جامعه، بهائی منفصل و مطروح شدند و در این معامله کاهی از آشنایان بهائیان یا خویشاں غیر مومن ایشان سخنانی شنیده می‌شود سراسر پریشان و بمراد بداندیشان. مثلاً "می‌گویند چگونه دیانتی که مقصد اعلایش ایجاد وحدت یکانگی بین بشر است. این چنین پیوند خوبی را می‌گسلد و برادر را با برادر بیگانه می‌سازد و یا می‌گویند فلان کس که در نظر مطروح است بسیار صاحب فضیلت است و برفلان که بهائی است از جهات امانت و صداقت برتری دارد. نظیر این سفسطه همیشه از سوءنیت نیست. بیشتر از روی غفلت است و اگرچه توضیح واضح است. شاید بحث در آن خالی از فایده نباشد.

اهل انصاف را تردیدی نیست که اهل بها مدت یک قرن است که خیرخواهی و محبت حقیقی خود را نسبت به عالم انسانی ظاهر ساخته‌اند و در سبیل صلح و آشتی بتوفیقاتی عظیمه رسیده‌اند. به حدیکه در آن ایام که اهل ادیان مختلف بخون هم تشنگ بودند چون از این چشم‌محبت نوشیدند از کینه دیرینه دست کشیدند و بهم پیوستند و امروز که اجناس و ملل عالم شمشیر بر سر هم آخته‌اند. بهائیان که خود را اهل یک وطن و یک عائله می‌دانند و بجان می‌کوشند. تا هم نوعان خود را نیز بیدار کنند و باریک دارد. برگد یک شاخص سازند.

حال باید دید که این جامعه عمومی بهائی مرکب از ۳۲ نژاد و منتشر در دویست مملکت^{*} بیگانه نمی‌شناشد و بهائی و غیربهائی را یکسان و برادر می‌شمارند از چه سبب از معبدودی انگشت شمار بریده و ایشان را به حال خود گذاشته است. جواب این سوال در لطیفه، میثاق مکنون است.

قبلماً باید گفت آنچه برای یک بهائی اهمیت دارد بقا و ادامه و ترقی و تقدم امر اعظم است زیرا یک بهائی می‌بیند که اگر این امر مبارک انکار گردد از نظر وی هیچ امر دیگری اثبات نتواند شد. ملاحظه بکنید که اگر از امر الله صرف نظر شود دیگر حیات کوتاه او را نه بقائی می‌ماند و نه لذتی، نه فائده‌ای و نه غایتی. او نیز دریاءس و حرمان سایر افراد انسان شریک گردد و عمری را بهذیان بگذارند و در عین خسran جان بسپارد.

از نظر اجتماعی نیز ملاحظه می‌کند که هرج و مرچ عالم‌کنونی که به شهادت معاصرین از اهل علم و فلسفه ناشی از بی‌دینی است عنقریب منجر به زوال و اضمحلال تمدن مادی عالم می‌گردد و اگر تعالیم جامع الاطراف بهائی

* این آمار مربوط به سال نگارش مقاله می‌باشد.

که روح این عصر است، نباشد امیدی دیگر به مذهب آینده عالم نتوان داشت. این نکات بوده است که هزاران شهید را با آن شور و انجذاب به ترک جان و مال به کمال اشتعال و داشته. از نظر بهائی چون پای ایمان بیان آید، ترک جان هم آسان است تاچه رسد به خانمان.

حال چنین امر اعظمی که گذشته از اینکه مظہر تقدیس و روحانیت باشد، لزوم ذاتی حیات است، باقی نمی‌ماند مگر در سایه عهد و میثاق. امری است مسلم و مشهود که اگر میثاق غلیظ الهی نبود، اگر مرجع روحانی اهل بها با کمان صراحت و وضوح معین نمی‌شد، امروز نشانی از این امر بین ما نمی‌ماند مگر در کتب تاریخ و در زمرة، اساطیر اولین "فوراً" بعد از غروب شمس ابهی در عالم ادنی و پس از طیران مرکز میثاق بعالم بقا، امرالله ملعنه، طالبان ریاست و ارباب ریا می‌گشت و جمیع زحمات گذشته به هدر میرفت و معاذ الله حبس و شهادت حضرت اعلیٰ و مسجونیت حضرت بها الله و مظلومیت حضرت عبدالبهاء و شهادت هزاران نفس پاک بکلی امری باطل و بنتیجه می‌ماند.

بوقایع بعد از صعود حضرت بها الله و حضرت عبدالبهاء نظر فرمائید. طوفانهای شدیدی را که بر هیکل امرالله وارد گشت بخاطر آوردید و انحصار دهید که این کشتنی نجات از آن ورطه‌ها چگونه بیرون می‌آمد اگر ناخذائی برای ما نمی‌گذاشت. این تشکیلات متین چگونه استوار می‌شد کنفرانس‌های امریه از کجا بظهور می‌پیوست این نقشه‌های متنوعه تبلیغی را چه کسی تدارک می‌کرد این نهضت‌ها و حرکت‌هایی که بتوجه و عنایت حضرت ولی امرالله هر روز در هیکل جامعه پدید می‌آمد و ولوله در شرق و غرب می‌اندازد از چه مری ظاهر می‌گشت؟ این است که ما یقین مبین داریم که اگر جان مسیحائی میثاق نبود امروز ما مرده صد ساله بودیم. "حمدنا" لمن صان هیکل ارم بدرع المیثاق" از این جهت است که در نظر اهل بها هر گناهی را جبران توان کرد مگر آن را که سبب تضعیف قوه میثاق شود. زیرا خوانده‌ایم که حصن متین امرالله بناطاعت من هوولی امرالله محفوظ و مصون ماند و اگر این میثاق رصین متزلزل گردد در بند نقش ایوان از چه باید بود. بلی اگر کسی بنام بهائی مشهور باشد و مثلًا در امانت و صداقت و عفت و عصمت مسامحه نماید بسیار برای امرالله مضر است. اما ضرر ش موقت است. محدود است. جبران پذیراست. اما اگر کسی امین و صادق و خلیق باشد ولی کاری کند که ریشه شجره، امرالله را ضعیف نماید، یعنی اصل میثاق را سست کند، ذنبی است لا یغفر و اهمال اگر شد، ضرر امرالله است که اغماضش سبب پژمردن گل و شکوفه و برگ و بار آن شجر است و در هر حال جزء را فدای کل کردن شرط عقل و حکمت و از مقتضای رحم و شفقت است... آنچه مهم است اطاعت از مرکز میثاق، از ملاح قدس است که باید کشتنی نجات ما را از هزار ورطه برهاند و به ساحل سعادت کبری برساند. بیان مثالی شاید در این مقال مفید افتد. فرض کنید در مملکتی که در بیدار استبداد می‌سوزد، نهضتی عمومی ظاهر شود تا اساس قدیم را برهم زند و طرحی نور اندازه که ملک و مملکت را از جور و ظلم و مذلت آسوده سازد. حال تصور فرما ئید شخصی را از اهالی که در نهایت نیکنامی ویاک طینتی است و ملجا، فقر است و ما من ضعفا، اگر در این گیرودار که مشروطه خواهی یکانه مطلب و منتهی آمال آن قوم است، چنین نفس مبارکی ولو باشتباه کاری کنندیا سخنی بگوید که مخالف مقصد اقسامی مردم باشد و در حصول آمال عمومی

تعویقی اندازد چه وضعی خواهد یافت؟ آیا کمالات و فضائل در این مورد بکار می‌آید یا حسنات قدیمیش این غفلت و خطای جدید را جبران می‌کند؟ بدیهی است که اگر او را بدار نیا و بیزند لااقل از مملکت بیرون ش می‌کنند و به تبعید ابدی محکومش می‌سازند زیرا دانسته‌یا ندانسته با مری که برای مردم و مملکت حیاتی و اساسی است خیانت کرده است و در همان حال که چنین فرشته مجسمی را ناچار از مملکت بیرون می‌کنند در میان آن جامعه قاطع الطريق وجود دارد، دزد وجود دارد، فاسق و فاجر هم موجود است اما هیچ کس سؤال نمی‌نماید که چرا آن بدکاران چون آن متقی پرهیزکار بطنع ولعن عمومی دچار نمی‌شوند، زیرا معلوم است ضرر موقت است و محدود واشتباه آن یک ابدی و عمومی است طرد روحانی در امر مبارک بهائی چنین است و این مآل پر ملال شامل حال نفوی است که از اهمیت عهد و ميثاق الهی غفلت می‌کنند و غفلت از این موهبت نتیجه‌اش قطع شریان حیات جامعه است از این روی غفران در مورد اینان جائز نیست و این است که جامعه، بهائی چنین اشخاصی را در هر رتبه و مقام و دارای هر کمال و فضیلتی که باشد از خود می‌رانند و بحال ایشان می‌گیرند که چنان خود را محروم کرده‌اند.

معامله، بهائی با این بیچارگان دشمنی و کینه و بدخواهی نیست فقط بی اعتمای و ترک مراودت است و اجتناب از ایشان حکایت اجتناب از مذوم است زیرا فی الواقع بفرموده، حضرت عبدالبهاء مرض نفی خود جذام است اگر فوراً "علاج نشود متدرجاً" در هیکل جامعه تاثیر می‌کند و آن را منفور و کریه می‌کنند برای حفظ جامعه است که مبتلا به جزام را از خود می‌رانند شاید این مجزوم از عزیزان ما باشد، جزو عائله‌ما باشد اما چاره چیست؟ مذوم است به حالت گریه می‌کنیم، درباره‌اش دعا می‌نمائیم، شفایش را در آه سحر و دعای نیمه شب می‌طلبیم اما از اجتناب می‌کنیم زیرا مذوم است الحمد لله وظیفه بهائی در جمیع موارد در آیات الهیه مصرح است اهل بهاء لسان به سب و لعن احدی نمی‌گشایند چه که نهی عظیم است در کتاب اهل بهاء اجر احدی را ضایع نمی‌کنند و حسنات هیچ کسر را انکار نمی‌نمایند فقط در قبال غفلت، در قبال این جذام زدگان در قبال این غفلت همکی دعا می‌کنند که ان شاء الله به عنایت الهی وفضل ورحمت نامتناهی خود ایشان و هر دو به حسن خاتمه موفق گردند که حسن خاتمه مجہول است مجہول است.

قافله سالار بندگی صفحات ۱۲۱ - ۱۵۵

۰۰ از اعظم اهداف عظیمه، بین الملی که در این سنین اخیره قرن حاضر باید مطعم نظر ۰۰۰ پیاران و یاوران جمال رحمن باشد همانا بنای طبقات مستظلله در ظل مقام اعلی و ساختن ابنیه، مجلله، فخیمه، بدیعه در جوار پر انوار آن مقام مقدس در جبل کرمل است که تمیزیات اولیه اش به دست توانای مرکز میثاق حضرت عبدالبهاء تحقق یافت و مقدماتش به اراده و قیادت ولی عزیز امرالله مرتفع گردید و امروز اهل بها، بر اتمام و اكمالش همت گمارده اند ۰۰۰ جمالقدم جل ذکره و ثنایه در لوح مقدس کرمل که منشور موءسسات ارض اقدس است بهدو تا، سیس عظیم و خطیبر در مرکز جهان بهائی بشارت و اشارت فرموده که یکی روحانی و دیگری اداری است ۰ با انتقال عرش حضرت نقطه، اولی به کوه کرمل اساس مرکز روحانی اهل بها، که در لوح کرمل به "مدينة الله التي نزلت من السما" تعبیر گشته در ظل قبله، اهل بها، استقرار و اكمال پذیرفت و چندی بعد حضرت ولی عزیز امرالله پس از انقضا، یکمدم سال از اظهار امر خفی جمال مبارک در سیاه چال طهران به اتمام آن بنای سرمدی الاثار به کمال جلال و اتقان پرداخته بشارتش را به اهل بها، اعلان و ابلاغ فرمودند.

اما مرکز اداری که در آن لوح مبارک به جریان سفينة الله برکوه کرمل تعبیر گشته تا، سیس قدم به قدم و مرحله به مرحله در ظل هدایت حضرت ولی عزیز امرالله صورت گرفت، بعد از استقرار مرقد خانم اهل بها، حضرت ورقه، علیها و رسخضرت غصن اطهر و آسیه خانم والده حضرت عبدالبهاء در جوار مقام حضرت نقطه، اولی مقدر فرمودند که در حول قوسی مشرف بر آن مرقد منوره تا، سیسات مجلله متفرعات مرکز اداری جهانی بهائی ساخته شود و در اواخر حیات مبارکش به بنای دارالاثار بین الملی مباشرت و به ابنیه، دیگر حول آن قوس اشاره فرموده قوله الاحلى:

"۰۰۰ این ابنیه، جلیله، سامیه که به طرزی زیبا و هندسه‌ای بدیع متدرجا" در حول این مزاقد تا، سیس خواهد یافت کل از متفرعات این مرکز اداری عظیم الشان ثابت الا رکان عظیم الاتساع پیروان امر مالک الابداع و ملیک الاختراع محسوب واين مرکز اداری جامعه، بهائیان عالم بنفسه محور تا، سیسات نظم بدیع آن محبی رم ۰۰۰ و مرجع اعلای پیروان امر اتم اکرم و محل انعکاس و معرض تجلیات عرش مصوّر ممبر آفاق عالم و منبع مدنیت الهیه که اعلی و ابهی ثمره، امر اسم اعظم است و در عصر ثالث ذهی دور بهائی و در ادور آتیه، اثراتش کاملاً "پدیدار و فیوضاتش چون سیل جارف منحدر بر عالمیان خواهد گشت ۰۰۰")

پیام شهر الکمال ۱۵۰ بدیع

" تکمیل نهائی این ابنیه، رفیعه و مشروعات عظیمه نشانه، آن است که نظم اداری جهانی الهی که در اواخر عهد رسولی آغاز شده به سرحد رشد و کمال خود واصل گردیده است، این اقدامات و مشروعات خطیبره حتمی الحصول در تاریخ روحانی بشر بینظیر و بادو امر مهم یکی تا، سیس صلح اصغر در خارج از عالم بهائی و دیگری تکامل موءسسات ملی و محلی در داخل امر مقارن خواهد بود ۰"

"قسمتی از توقيع منیع مندرج در کتاب اماکن تاریخی بهائی در اراضی اقدس ص ۱۴۲"

بیت العدل اعظم میفرمایند: "رضوان سال دوهزار که زمان خاتمه نقشه چهارسال است، چندین ماه قبل از خاتمه، قرن بیستم خواهد بود که در آن زمان عالم‌بهائی به پیشرفت‌های خارق العاده و موفقیت‌های خیره کننده که صفحات تاریخ امر حضرت بهاء‌الله را در عصر پر رخداده‌ای که حضرت عبدالبهاء آن را "قرن انوار" نامیده مزین نموده بادیده تحسین و تمجید خواهد گریست. از اهم آنها موقیت عظیم اکمال مشروعات جبل کرمل خواهد بود که همراه با سایر این‌های فخیمه بر فراز این کوه مقدس به منزله، بنای‌های یادبودی برای پیشرفتی خواهد بود که نظم اداری بهائی تا آن موقع در عصر تکوین حاصل کرده است. مهمترین اقدام برای ابراز قدر شناسی انشاء‌الله انعقاد اجتماع عمده‌ای در مرکز جهانی خواهد بود که به مناسبت اختتام این‌های قوس و افتتاح عمومی طبقات مقام اعلی ترتیب داده خواهد شد."^۱

این این‌های مقدسه که بنایش چنین تأثیرات عظیمه‌ای را به جای می‌گذارد متشکل از ۵ ساختمان^۲ می‌باشد که عبارتند از:

۱ - دارالاثار:

این بنای که در زمان حضرت ولی عزیز امرالله ساخته شد و تأسیسش یکی از اهداف مهمه نقشه، ده‌ساله به حساب می‌آمد "محفظه، ابدی و مجللی است که آثار گران‌بهائی دو موسس دیانت بهائی و همچنین مثل اعلای آئین الهی و گروه مجاهدان و اولیاء و شهدای این امر را در خود جای داده است." ترجمه‌ارکتاب پیام‌های مبارک به عالم‌بهائی ص ۷۴ علاوه بر نگهداری این آثار ترتیبی اتخاذ گردیده که تمامی آثار بدون هرگونه تغییر و یا تبدیل محفوظ بماند. در حال حاضر به فرموده، بیت العدل اعظم:

"تصمیم براین گرفته شده طبقه، تحتانی دارالاثار به سمت غرب توسعه یابد تا برای ادارات مرکزی دائم التزايد دارالاثار امکانات لازمه برای تمرکز آثار مبارکه را در مرکز جهانی فراهم سازد."

پیام منیع ۱۹۸۷ آگست

۲ - مرکز مطالعه و تحقیق نصوص

نامی که در آثار حضرت ولی امرالله برای این بنای کذارده شده "دارالولایه" و یا "دارالتبیین" است "این ساختمان مقر موسسه، دانشمندان و محققین بهائی خواهد بود که ثمره، دائرة، تحقیق (محلی) در مرکز جهانی است و بیت العدل اعظم را در رجوع به آثار مبارکه مساعدت نموده ترجمه‌ها و توضیحات آثار منصوص دیانت حضرت بهاء‌الله را مهیا می‌سازد." پیام منیع ۱۹۸۷ آگست^۳

۳ - دارالتشريع:

این بنای محل استقرار دائمی بیت العدل اعظم است و در میان این‌های که قرار است بدور قوس ساخته شود اولین بنایی است که بعداز دارالاثار به ساخت آن اقدام شد. و مجموع آنها مراکز اداری عالم بهائی را تشکیل خواهد داد: این بنای در سنه ۱۹۷۲ آغاز شد و در سال ۱۹۸۳ دیوان عدل اعظم الهی به آن مقر دائمی انتقال یافت.

۴- دارالتبليغ :

" مقر موءسسه‌ای است که بالا خص عهده دار وظیفه، صیانت و ترویج امر حضرت پیور دکارمی باشد این موءسسه که در آثار حضرت ولی محبوب امرالله مذکور است در ژوئن ۱۹۷۳ - خرداد ۱۳۵۲ تاء سیس گردید و مساعی جمیله، حضرات ایادی امرالله مقیم ارض اقدس را به ثمر رساند و امکان توسعه فعالیتهای آنی محوله برآن هیئت را میسر ساخت " ۱۹۸۲

۵- دارالكتب یا کتابخانه، بینالمللی :

" این کتابخانه مخزن مرکزی کلیه کتب و آثاری است که درباره، دیانت بهائی منتشر گردیده و منبع اساسی اطلاعات را جهت استفاده مشروعات مرکز جهانی در کلیه مواضیع امری و احوال عالم انسانی تشکیل می‌دهد. نطاق و ظایف این مشروع عظیم در طی عقود آتیه اتساع یابد و به عنوان مرکزی فعال در تمامی زمینه های علمی خدمت نموده و بدین ترتیب به هسته، مرکزی معاهد عظیمه جهت اکتشافات و تحقیقات علمی مبدل خواهد گردید. " ۱۹۸۲

۱- این ابنيه که بشارتش در سفر پیدایش (فصل ۹ تا ۶) آمده توسط جناب حسین امانت طراحی شده (به جز قسمت فوقانی دارالاثار) و نقشه‌های ایشان مورد تایید بیت العدل اعظم قرار گرفته است.

۲- براساس بیانات حضرت عبدالبهاء در کتاب مستطاب مفاوضات ص ۱۶۰ - ۱۵۹ در انسان قوای پنجگانه، جسمانی موجود است که واسطه، ادراک می‌باشد (قوه باصره، سامعه، شامه، ذائقه و لامسه) و همچنین انسان دارای ۵ قوای معنوی است (قوه، متخیله، قوه متفسکه، قوه مدرکه، قوه حافظه و قوه حس مشترک) و بنای این بیانات نویسنده مقاله‌ای تحت عنوان The Arc of Mount KARMEL part 1- ۱۲۱۵ م اماکن مبارکه را با حس مطروحه در بیان مبارک به شرح ذیل مربوط دانسته است. که جهت اطلاع در این صفحات درج می‌گردد.

دارالاثار: این بنای مبارک را می‌توان به قوه، حس مشترک تشبیه نمود، زیرا همانطور که حس مشترک ارتباط دهنده، میان قوای محسوسه و قوای روحانی می‌باشد، این بنا نیز قوه، محسوسه، بیننده را با قوای روحانی مرتبط می‌نماید.

مرکز مطالعه، آثار: در واقع این بنا به طور سمبیلیک با قوه، متخیله که در کتاب مفاوضات ذکر گردیده برابری می‌نماید، زیرا در آن، آثار مبارکه جهت دستیابی به سطح جدیدی از درک مورد مطالعه قرار می‌گیرد به گونه‌ای که حاصل این مطالعات فهم مطلبی بعد و جدیداست و این کاری است که تنها از قوای مخیله برمی‌آید.

دارالتشريع: این بنا در حکم قوای متفسکه، جامعه است که هدایت آحاد آن را بر عهده دارد. زیرا که مرجع عظیم الشاء، یعنی بیت العدل اعظم به واسطه، استمداد از نیروی الهام الہی و بذ بایهره گیری از نتایج حاصل از مطالعات محققین و دانشمندان مستقر در مرکز مطالعه، آثار در موارد خاص بر حسب مقتضیا زمان احکامی را وضع و بیان سخ می‌نماید.

دارالتبليغ : اين موءسه فخيمه را می توان به قوه، مدركه تشبيه نمود زيرا که در جهت انجام وظایيف خويش يعني صيانت و ترويج می بايست دستورات و اوامر بيت العدل اعظم الهی را به ياران ابلاغ نماید و ايـن امر بـايد به گـونـهـاـي صـورـتـ پـذـيرـدـ کـهـ هـمـ آـنـ اوـامـرـ بـوسـيلـهـ،ـ تمامـيـ اـفـرادـ درـكـ شـوـدـ وـهمـ اختـلافـ حـاـصـلـ نـگـرـدـ وـاصـولـ "ـ مـانـعـ اـزـ درـكـ نـادـرـسـتـ وـ اختـلافـاتـ حـاـصـلـ اـزـ آـنـ گـرـددـ.

دارالكتب : چون اـنـ بـناـ درـ حـكـمـ مـخـزـنـیـ استـ بـرـايـ نـگـهـدارـيـ اـطـلاـعـاتـ مـیـ تـوـانـ آـنـ رـابـهـ قـوـهـ،ـ حـافـظـهـ تـعبـيرـ نـمـودـ.

